

THE MADRAS LEGISLATIVE ASSEMBLY

Thursday, 14th November 1957.

The House met in the Assembly Chamber, Fort St. George, at nine of the clock, Mr. Speaker (THE HON. DR. U. KRISHNA RAU) in the Chair..

I.—QUESTIONS AND ANSWERS.

STARRED QUESTIONS.

Edward Textiles, Limited, Choolai

* 160-A S.N. Q.—SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state whether the Government have received any notice from Edward Textiles, Limited, of the closure of the mills at Choolai, Madras, and if so, what steps are being taken to prevent the closure and avert the unemployment of 2,000 workers?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: Yes, Sir.

The Management has filed an application before the Industrial Tribunal, Madras.

Under the present law, a management cannot be prevented from closing down its business. Government are, however, taking up this matter for discussion with the parties.

SRI S. PAKKIRISAMY PILLAI: இந்த மில் திறந்து ஒரு வருஷம் ஆனபோதிலும், அதில் வேலை செய்யும்படியான தொழிலாளர்கள் மிகவும் திறம்பட்ட தொழிலாளர்களாக இருக்கின்ற காரணத்தால் அவர்கள் குறைந்தக் கூலி வாங்கிக் கொண்டு வேலை செய்கிறோம், உடல் உழைப்பும் ஒத்துழைப்பும் கொடுக்கிறோம் என்று சொல்லியும்கூட இந்த மில்லை மூடிவிடுகிறோம் என்று மிடிவாதம் செய்வதால் அரசாங்கத்தார் இதைக் கூட்டுறவு மூலமாக எடுத்து நடத்த முடியுமா? அல்லது மத்திய சர்க்கார் அதை விலைக்கு வாங்கி நடத்த சிபாரிசு செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: ஸார், 1956-ம் வருஷத்தில் இந்த மில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பிறகு 13 லட்சம் ரூபாய் நஷ்டம் வந்திருக்கிறது என்று அவர்கள் கணக்குக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். இது ரொம்பப் பழைய மில். சர்க்கார் எந்தத் தொழிலிலாவது ஈடுபடுவதாயிருந்தால் புது மில்லாக, நவீனமான, அதாவது லேடெஸ்ட் ஸயண்டிக் அண்டு டெக்னலாஜிகல் எக்ஸ்ப்ளெமெண்டுகள் இருக்கக் கூடியவைகளில் தலையிடக்கூடுமே தவிர ஒட்டை உடைசலையெல்லாம் வாங்குவது நல்லதல்ல.

SRI P. S. CHINNADURAI: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நஷ்டம் வருகிறதென்று காரணம் காட்டி இந்த ராஜ்யத்திலே மூடப்படுகிற மில்களின் வரிசையிலே இது இரண்டாவது என்று அமைச்சருக்குத் தெரியுமா? இவ்வாறு மிகச் செழிப்புவாய்ந்த பஞ்சாலைத் தொழிலை நஷ்டம் வருகிறது என்று காரணம் காட்டி மூடப்படுவதை அரசாங்கம் ஆதரிக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்தச் சூனை மில்லைப் பற்றி கனம் சின்னதுரை அவர்களுக்குத் தெரியாதென்று நினைக்கிறேன். அது 1938-39-ல் மூடிய மில். பிறகு கொஞ்ச காலம் அதைத் திறந்தார்கள்.

[14th November 1957]

அதிலிருந்த மெஷனரி யெல்லாம் பழைய மெஷனரி. அதுவும்ல்லாமல் பழுதாகி விட்டது. ஆகவே, அதை மூடிவிடுவது, நஷ்டம் வருகிறது என்று சொன்னால், வேண்டுமென்றே சொன்னதாக நினைக்க முடிய வில்லை.

SRI A. A. RASHEED : Apart from the losses, what are the reasons given by the Management for the proposed closure?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : It is not worth while to repeat allegations.

List of Most Backward classes

* 160-B S.N. Q.—**SRI V. SUBBIAH :** Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state—

(a) whether communities not classified as Backward Classes have been included in the list of "Most Backward" classes; and

(b) if so, the reasons therefor?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) Yes, Sir.

(b) The Backward Classes Commission recommended certain communities as 'Most Backward' which have not been included in the State list of Backward Classes. The Government accepted the recommendation of the Backward Classes Commission and included those names also among the 'Most Backward' classes.

SRI V. SUBBIAH : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, எல்லாத் துறைகளிலும் முன்னேறிய ஓர் வகுப்பினர் மோஸ்ட் பேக்வார்ட் லிஸ்டில் சேர்க்கப்பட்டிருந்தும், பிற்போக்கிலேயுள்ள பல வகுப்புகளை மோஸ்ட் பேக்வேர்ட் லிஸ்டில் ஏன் சேர்க்கப்பட வில்லையென்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : இது மோஸ்ட் பாக்வேர்ட், இது பாக்வேர்ட் என்றெல்லாம் இந்திய சர்க்கார் நியமித்த பாக்வார்ட் கிளாஸஸ் கமிஷன் பரிசீலனை செய்து, அதை இந்திய சர்க்கார் பரிசீலனை செய்து, அந்த லிஸ்டை இங்கே அனுப்பி, அதை ஹரிஜன வெல்பேர் டைரக்டர் பரிசீலனை செய்து பிறகுதான் இந்த லிஸ்ட் போடப்பட்டிருக்கிறது.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : பின்தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்கப் படாது மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கும் சமூகங்கள் எவை என்று அறியலாமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இருபத்திமூன்று சமூகங்கள் அந்த மாதிரி மிகவும் பின்தங்கிய சமூகமாகக் கருதப்படுகிறது. அவைகள் —

1. Ambika.
2. Andipandaram.
3. Bhatraju.
4. Eravallar.
5. Gramani, Shanam.
6. Jambuvanodai.
7. Kunnuvar Mannadi.
8. Kuruhini Chetty.
9. Mond-Golla.
10. Muttakkampatti.
11. Narikoravan.
12. Navudian.
13. Nokkar.

14th November 1957]

14. Parel Madivala.
15. Punnan Vettuva Gounder.
16. Sozhia Chetty.
17. Telungu Patty Chetty.
18. Thottai Naicken.
19. Vettikaran.
20. Vettuva Gounder.
21. Vilkurup.
22. Yoggeeswara.
23. Paravan.

SRI R. CHIDAMBARA BARATHI : மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் என்று நம் மாகாண சர்க்கார் சேர்ப்பதற்குச் சிபாரிசு செய்யும்போது முக்குலத்தோர்களாகிய கள்ளர், மறவர், அகமடியர் இவர்களை இந்த ஜாபிதாவில் ஏன் சேர்க்கவில்லை? இனியாவது சேர்ப்பதற்கு முயற்சிசெய்து சேர்க்க முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இந்த ஜாபிதா மத்திய, அரசாங்கத் திடமிருந்துவந்த சிபாரிசையொட்டி ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. இப்போது அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்வதைப் பொறுத்தவரையில், இதை பரிசீலனை செய்யலாம்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : சபாநாயகர் அவர்களே, மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஜாபிதாவில், ஏற்கெனவே யிருந்து வந்த கள்ளர்கள், மறவர்கள், அகமடியர்கள் என்ற மூன்று வகுப்பினர்களும், நமது நிதி மந்திரி கூட பிரசங்கத்திலே அந்த மூன்று வகுப்பினர்களும் மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்களாக இருப்பதால்தான் கொலைகள், கொள்ளைகள் முதலியவைகளில் ஈடுபட்டுள்ளவர்களாக.....

MR. SPEAKER : கனம் அங்கத்தினர் கேள்வி நான் கேட்க வேண்டும். அதில் குட்டிப் பிரசங்கம் செய்யக் கூடாது.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : இந்த மூன்று வகுப்பினர்களையும் மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஜாபிதாவில் சேர்க்காததற்கு என்ன காரணம் என்று கேட்கிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : மதிப்பிற்குரிய அங்கத்தினர் அவர்கள், மூன்று சமூகத்தினரையும் கொள்ளை அடிப்பவர்களாகவும், கொலை செய்பவர்களாகவும் நிதி மந்திரி அவர்கள் சொன்னதாகச் சொல்வது வருந்தத்தக்கது. அவர் அப்படிச் சொல்லவில்லை.

MR. SPEAKER : அந்தக் கேள்வி பற்றி பதிலளிக்க வேண்டாம். அதை நான் ரூல் அவுட் பண்ணி விட்டேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஜாபிதாவில் இந்த மறவர், கள்ளர், அகமடியர் இவர்களைச் சேர்க்கவேண்டுமென்று பல நண்பர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதைப்பற்றி பிற்பாடு அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்யுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI M. C. MUTHUKUMARASWAMY : ஸார், எல்லோரும் இந்நாட்டு மன்னர்கள், உயர்வு-தாழ்வு, ஜாதி வித்தியாசம் கூடாது என்றெல்லாம் சொல்லும்போது இந்த பிற்பட்ட ஜாதி, முற்பட்ட ஜாதி என்று பரிசீலனை செய்வது நியாயமா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : இந்தக் கேள்விக்கு பதிலளிக்கவில்லையானால், வேண்டாம்.

SRI K. VINAYAKAM : எந்த வகுப்பினர்களையும் பின் தங்கியவர், மிகவும் பின்தங்கியவர் என்ற ஜாபிதாவில் சேர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இருக்கிறதா? அல்லது மத்திய அரசாங்கத்தால்

[14th November 1957]

நியமிக்கப்பட்ட 'பாக்வேர்டு கிளாஸ் கமிஷன்' சிபார்சு செய்தால் ஒழிய மிகவும் பின் தங்கியவர்கள் வகுப்பினர் ஜாபிதாவிலே எந்த வகுப்பினரையும் சேர்ப்பதற்கு இந்த அரசாங்கத்திற்கு உரிமை இல்லையா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஜாபிதாவில் சேர்ப்பதற்குக்கூட மத்திய அரசாங்கத்திற்கு எழுதி, பிற்பாடு தான் சேர்க்கப்படும்.

SRI M. JAGANNATHAN : பாக்வேர்டு கிளாஸ் கமிஷன் சிபார்சு செய்த மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஜாபிதாவை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் வாசித்தார்கள். இந்தக் கமிஷன் மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் என்று எந்த அடிப்படையிலே சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள்? இவர்கள் மட்டில் முற்போக்கு சமூகத்தினரால் தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : தீண்டாமை அனுஷ்டிக்கப்படுகிறதா, அனுஷ்டிக்கப்படவில்லையா என்பது பிரச்சனை அல்ல. நம் நாடு விடுதலை அடைந்தபிறகு பின்தங்கிய வகுப்பினரை முன்னேற்றுவதற்காக ஒரு கமிஷன் நியமித்தார்கள். அந்தக் கமிஷன் இந்தியா பூராவும் சுற்றிப் பார்த்து சமுதாயத்தில் பின்தங்கிய மக்கள் யார், மிகவும் பின்தங்கிய மக்கள் யார் என்று பரிசீலனை செய்து, சமுதாய நிலையில் அவர்கள் இருக்கிற அடிப்படையை வைத்துத்தான் அவர்கள் இந்த ஜாபிதா தயாரித்து இருக்கிறார்கள். அதை வைத்துக் கொண்டு தான் இந்த அரசாங்கம் மற்ற ஏற்பாடுகளை செய்கிறது.

SRI N. S. RAMALINGAM : தஞ்சாவூரில் உள்ள 'நான்-பிரமின்' மராட்டியர்களையும் பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஜாபிதாவில் சேர்ப்பதற்கு அரசாங்கம் முயற்சி செய்வார்களா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அங்கத்தினர் ஒரு தனி கேள்வி கேட்டால் அதுபற்றி பரிசீலனை செய்யப்படும்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது பின்தங்கியவர், மிகவும் பின்தங்கியவர், தாழ்த்தப்பட்டவர் இந்த மூன்று பேர்களுக்கும் கல்வித் துறையிலே மட்டும் சலுகை அளித்து, உத்தியோகத்துறையில் சலுகையை நீக்குவதால், பிற்பாடு அதிகாரவர்க்கத்தினுடைய தரம் உயரும் என்பது அரசாங்கம் யோசிக்க வேண்டிய விஷயம் அல்லவா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் அங்கத்தினர் கேள்வியை மறு படியும் கேட்கும்படியாக கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

MR. SPEAKER : கேள்வியை சுற்றி வளைத்து 'ரவுண்டு எப்வுட்டாக' கேட்டால் எப்படி பதில் சொல்லுவது? கேள்வியை சிறியதாக கேட்டால் சலபமாக பதில் சொல்லலாம்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது இருக்கக்கூடிய முறையில் பின்தங்கியவர், மிகவும் பின்தங்கியவர், தாழ்த்தப்பட்டவர், இந்த மூன்று பேரும் அல்லாத ஒரு சாரார் என்ற முறையிலே கல்வித் துறையிலும், உத்தியோகத்துறையிலும் சில சலுகைகள் அளிக்கப்படுகின்றன. கல்விச் சலுகைகளை மாத்திரம் அளித்து, உத்தியோகத் துறையில் அளிக்கக் கூடிய சலுகைகளை நிறுத்தி, திறமையின் அடிப்படையிலே உத்தியோகத்தை அளிக்கக்கூடிய காரணத்தினால், இப்பொழுது இருக்கக் கூடிய அதிகாரிகள் மிகவும் திறமை உள்ளவர்களாக ஆவதற்கு வழிவகை ஏற்படுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அரசாங்கம் அப்படி நிறுத்தினால் பாரபட்சம் செய்வதாக ஆகும்.

14th November 1957]

SRI K. G. PALANISAMI GOUNDAR : வெள்ளாள கவுண்டர்களை பின்தங்கிய வகுப்பினர் ஜாபிதாவில் சேர்க்க வேண்டுமென்று பலதடவைகள் விண்ணப்பித்துக் கொள்ளப்பட்டும் அவர்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. குறிப்பாக எங்கள் தாலூக்காவிலே பல வெள்ளாளர்கள் கிருஸ்துவ வகுப்பிலே சேர்ந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சர்க்காருக்கு அது ஒன்றும் தெரியாது. ஒரு சமூகத்தில் கொஞ்சம் ஏழைகள் இருக்கிறார்கள் என்பதை வைத்து மட்டும் இப்படி செய்யமுடியாது.

SRI P. S. CHINNADURAI : சில பிரத்தியேகமான சலுகைகள் அளிக்கப்படுவதன் காரணமாக, முன்னேறிய வகுப்பினர்கள் கூட பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள், மிகவும் பின்தங்கிய வகுப்பினர்கள் ஜாபிதாவில் சேர்ந்து கொள்ளுவதற்கு ஆசைப்படுவதால் அது அபாயம் அல்லவா? அதனால் இந்த ராஜ்யத்தில் இருக்கக்கூடிய பெரும்பாலான மக்கள் பிற்பட்ட அல்லது மிகவும் பிற்பட்ட மக்கள் என்ற நிலைமைக்கு வந்துவிடக்கூடும் அல்லவா?

THE HON. SRI P. KAKKAN : மிகவும் முற்போக்கிலுள்ள சமூகத்தினர் பிற்போக்கு வகுப்பைச் சேர்ந்தவர் என்று சொல்லுவது மிகவும் வெறுக்கத்தக்கது. இருந்தாலும், சமுதாயத்திலுள்ள நிலைமையை வைத்துத்தான் கல்வித் துறையிலே இவர்கள் முன்னேற்றம் அடைய வேண்டும் என்ற நோக்கத்தோடு இந்த ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன.

Southern Zonal Council

* 161 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Chief Minister be pleased to state—

(a) whether it is a fact that the following subjects were discussed at the end of the South Zonal Council meeting held in September 1957 at Hyderabad;

(i) the question of increasing the salaries of the non-gazetted officers of the States;

(ii) the question of fixing a ceiling on landholdings;

(iii) the tapping of water resources of the States in the region particularly Parambikulam, Godavari and Krishna waters and Palar river;

(b) if so, whether a statement showing the decisions reached will be placed on the table of the House; and

(c) the action taken thereon?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) Questions connected with the salaries of Non-Gazetted Government Officers, fixing of a ceiling on land-holdings, and the utilization of the waters of the Krishna and the Godavari for the benefit of the Madras State were generally discussed.

(b) & (c) As the discussions related to many inter-State problems of a delicate nature, it will not be in the public interest to disclose them. But if any major decisions affecting this State are reached, the Government will keep the Legislature informed.

[14th November 1957]

SRI N. K. PALANISAMI : தென் பிராந்திய என்.ஜி.ஒக்களைப் பொறுத்தமட்டில் ஹைதராபாத்தில் அவர்களுடைய குறைகளை பரிசீலனை செய்வதாக முடிவெடுக்கப்பட்டது. அதன் அடிப்படையில் தென் பிராந்தியத்தைச் சேர்ந்த அரசாங்கங்கள் அது விஷயமாக பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்கப்பட்டதா என்று கேட்க விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுபற்றி பொதுவாக விவாதம் இருந்ததே ஒழிய ஒரு முடிவும் ஏற்படவில்லை. இதுபற்றி பரிசீலனை செய்ய வேண்டுமா என்பது பற்றியும் ஒருவிதமான முடிவும் ஏற்படவில்லை.

SRI M. KALYANASUNDARAM : சர்க்கார் ஊழியர்களுடைய சம்பள விஷயம் கூட இரண்டு ராஜ்யங்களுக்கு மிடையே சம்பந்தம் உள்ள விஷயம் என்று சர்க்கார் கருதுகிறதா? எந்தக் காரணத்தினால் இந்தப் பிரச்சனை 'ஜோனல் கவுன்சிலில்' விவாதிக்கப்பட்டது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்பொழுது பக்கத்தில் இருக்கக் கூடிய ராஜ்யத்திலே கொஞ்சம் அதிகமான சம்பளம், இன்னொரு பக்கத்திலே குறைவான சம்பளம் இருக்குமானால், அந்த அளவுக்கு அதிருப்தி ஏற்படுகிறது. இப்பொழுது மத்திய சர்க்கார் சம்பள விகிதத்திற்கும், ராஜ்ய சர்க்கார் சம்பள விகிதத்திற்கும் வித்தியாசம் இருப்பதால் ஏற்பட்டிருக்கிற அதிருப்தி ஒருபுறம் இருக்க, அண்டை ராஜ்யங்களில் வெவ்வேறு விதமான சம்பள விகிதம் என்று இருந்தால் மேலும் அதிருப்தி ஏற்படுகின்ற காரணத்தினால், இந்தப் பிராந்தியம் பூராவும் ஒரே சம்பள விகிதத்தை நிர்ணயிக்க முடியுமா என்பது பற்றி பொதுவாக விவாதிக்கப்பட்டது.

SRI A. A. RASHEED : Is there any proposal to bring the waters of the Krishna and the Godavari to the Palar and, if so, when will that proposal be considered for implementation?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : There is a proposal for the utilization of the waters of the Krishna and the Godavari for the Madras State. But to answer the question when that proposal will be considered for implementation, I think a little knowledge of astrology is required.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : மத்திய சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் மாகாண சர்க்கார் ஊழியர்களுக்கும் வித்தியாசமான சம்பளம் போன்றவைகள் இருப்பதை நீக்குவதற்கு, ஒன்று மத்திய சர்க்கார் தங்கள் ஊழியர்கள் சம்பளத்தைக் குறைத்துக்கொள்ள முன்வரவேண்டும், அல்லது மாகாண சர்க்கார் தங்கள் ஊழியர்களின் சம்பளத்தை கூட்டுவதற்குரிய உதவியையாவது மத்திய சர்க்கார் செய்யவேண்டும். இந்த அளவுக்குச் செய்ய சர்க்கார் அவர்களை வற்புறுத்துவார்களா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இந்த யோசனைகளை கூறியதற்கு நான் ரொம்பவும் நன்றி செலுத்துகிறேன். இந்தக் கேள்வியில் அங்கத்தினர் கேட்ட பிரச்சனை எழுவது கிடையாது.

SRI S. LAZAR : ஜோனல் கவுன்சிலுக்கு நமது அரசாங்கத்தின் பிரதிநிதிகளாகச் செல்லுபவர்களுக்கு ஆலோசனை சொல்லக்கூடிய முறையிலே சட்டசபை உறுப்பினர்கள் அடங்கிய ஒரு அட்வைஸரி கமிட்டி ஏற்படுத்துவதாக சர்க்காருக்கு உத்தேசம் இருக்கிறதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இதுவரையிலும் அதுபற்றி ஆலோசனை செய்யவில்லை.

SRI A. GOVINDASAMY : இந்த சம்பள நிலைமையைப் பற்றி ஜோனல் கவுன்சில் முடிவுதான் முடிவானதா? அல்லது மத்திய சர்க்காரின் அனுமதியின் பேரில் அது அங்கீகரிக்கப்படுமா?

14th November 1957]

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜோனஸ் கவுன்சிலில் ஒரு முடிவும் செய்யவில்லை, பொதுவாகத் தான் விவாதித்தோம் என்று திரும்ப திரும்ப சொன்னேன். ஏதோ முடிவு ஏற்பட்டதாக வைத்துக் கொண்டு, அந்த முடிவு எப்படி அமுல் செய்யப்படும் என்பது பற்றி அதற்குமேல் கேள்வி கேட்கப்படுகிறது.

SRI T. S. RAMASWAMI PILLAI : இந்த மண்டலத்திலுள்ள ராஜ்யங்களிலுள்ள சர்க்கார் சிப்பந்திகளின் சம்பளத்தைப்பற்றி பொதுவாக ஆலோசிக்கப்பட்டதே தவிர ஒன்றும் முடிவு செய்யப்படவில்லை என்று கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். முடிவு ஒன்று எடுக்காவிட்டாலும், இதைப்பற்றி பரிசீலனை செய்வதற்கு ஒரு கமிஷன் ஏதாவது ஏற்படுத்துவது பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டதா? அல்லது எல்லாவற்றையும் விட உயர்ந்த நிலையில் உள்ள சம்பள விகிதத்தை எல்லா ராஜ்யங்களிலும் ஒன்றாகக் கொடுப்பது பற்றி ஆலோசிக்கப்பட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : பொதுவாக விவாதம் நடந்ததே ஒழிய இதப்பற்றி எந்தவிதமான முடிவும் அங்கு எடுக்கவில்லை என்று முன்பே குறிப்பிட்டேன்.

SRI R. KRISHNASWAMY NAIDU : தென் பிராந்திய கவுன்சிலில் சோலையார், பம்பையார், கல்லாறு இவைகளினுடைய தண்ணீரை உபயோகப்படுத்துவது பற்றி பேசப்பட்டதா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : கேரளாவின் விஷயத்தைப்பற்றி முதல் கவுன்சில் கூட்டத்தில் இங்கு இருக்கக்கூடிய மந்திரி சபையும், அங்கு இருக்கக்கூடிய மந்திரி சபையும் கூடி ஆலோசிக்க வேண்டுமென்று முடிவு செய்யப்பட்டது. அதனால் இரண்டாவது கூட்டத்தில் இந்த விஷயம் எடுத்துக் கொள்ளப்படவில்லை.

SRI N. K. PALANISAMI : நிலவரம்பு கட்டும் விஷயமாக மத்திய சர்க்கார் மாகாண சர்க்காருக்கு அதிகாரம் கொடுத்து இருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் நிலவரம்பு கட்டும் வகையில் ஏதாவது முடிவு செய்தார்களா?

9-20
a.m.

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : முடிவு எடுக்கவில்லை.

SRI K. RAMACHANDRAN : அமைச்சர் அவர்கள் பொது விவாதம் நடந்ததாகச் சொன்னார்கள். ஆனால் நிலவரம்பு கட்டுவது சம்பந்தமாக இந்த மன்றம் செய்கிற முடிவை அனுசரித்து நடவடிக்கை எடுப்பார்களா? அல்லது அந்த கவுன்சில் முடிவுப்படியேதான் செய்யவேண்டுமா? ஏற்கெனவேயே மலபாரில் அவர்கள் தனியாகச் செய்திருப்பது போல நாமும் செய்யலாமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : ஜோனஸ் கவுன்சில் முடிவு செய்வதில்லை. ஒவ்வொரு ராஜ்யத்தின் அநுபவத்தையும், அவர்களுடைய ஆலோசனையையும் ஒருவருக்கொருவர் பரிமாறிக்கொண்டு அதன் மூலமாக ஒவ்வொரு ராஜ்ய சர்க்காரும் சட்ட மன்ற ஆலோசனையின்படித்தான் முடிவு எடுக்கவேண்டும்.

Department of Statistics

* 162 Q.—**SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the work done by the Department of Statistics in the year 1956-57; and

(b) the number of reports published during that period by this Department?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) & (b) A statement is placed on the table of the House.

[14th November 1957]

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIAR : I would like to know from the Hon. Minister whether these surveys are in any way useful to the ryots and, if so, how are these people benefited by these surveys?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : Collection of statistics is a primary need for any planning and when these statistics are available, it is also useful to the ryots in the matter of agricultural production and in the matter of organization of small industries, and other things.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த ராஜ்யத்தை ஜந்து சென்டர்களாகப் பிரித்து விலைவாசி புள்ளிவிவரம் தயாரிக்கப்படுகிறது. ஆனால் சென்னை விலைவாசி புள்ளிவிவரங்களைக்கொண்டே பஞ்சப்படி கொடுக்கப்படுகிறது. ஆனால் கடலூர் கோவை முதலியவற்றின் புள்ளி விவரம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதனால் அந்தப் பிராந்தியத்தில் உள்ளவர்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். ஆகையால் ஜில்லாவாரியாகப் புள்ளி விவரம் தயாரித்து அதன் அடிப்படையில் பஞ்சப்படி கொடுக்க முயற்சி செய்யப்படுமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : இதைப்பற்றி தனியாகக் கேள்வி போட்டால் பார்த்து பதில் சொல்கிறேன்.

Records about Poligars

* 163 Q.—**SRI N. K. PALANISAMI :** Will the Hon. the Minister for Finance be pleased to state—

(a) whether the Government have all the records about Poligars who waged war against the British during 1709 to 1802; and

(b) whether the Government have got the complete historical records of Kattabomman, Oomaidurai, Veera Maruthu brothers and Pandians of Sivaganga?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : (a) & (b) The Poligar war in the Southern districts against the British began in 1797 (and not in 1709) and ended in 1801. In fact, the connexion of the English with Tirunelveli and other Southern districts began in 1781 with the assignment of the Revenues of the Carnatic by the Nawab of Arcot. An account of the wars waged by Kattabomman, Oomadurai and Veera Maruthu brothers is given in Caldwell's History of Tirunelveli and in the Gazetteer of the Tirunelveli District, Volume I, by H. R. Pate. Official information about these wars of the Poligars against the British is contained in the Revenue Consultations and the Board's Consultations from 1797 to 1801. Except for the information contained in these records there are no other historical records relating to Kattabomman, Oomadurai, Veera Maruthu brothers and Pandians of Sivaganga available with the Government.

SRI N. K. PALANISAMI : சர்க்கார் கட்டபொம்மன், ஊமைத்துறை, வீரமருது இவர்களுடைய சரித்திரத்தைப் பரிசீலனை செய்வதற்கு ஏதாவது நடவடிக்கை எடுக்குமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது ஒன்றும் அதுமாதிரி ஆலோசனையில் இல்லை.

14th November 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : பாரதியார் பாடல்களை மலிவு விலையில் வெளியிட்டிருப்பது போல், கட்டபொம்மன், ஊமைத்துரை போன்றவர்களுடைய வீர சரித்திரத்தையும் மலிவு விலையில் அச்சிட்டு சர்க்கார் வெளியிடுவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : இப்போது இருக்கக்கூடிய ரெகார்டுகளைக்கொண்டு சரித்திரத்தை எழுதினால் அது பிரசுரிப்பதற்குத் தகுந்ததாகவே இருக்காது, என்று கருதுவேன்.

SRI K. VINAYAKAM : As these records were prepared and manufactured by the then British rulers who are liable to take a partisan view, will the Government be pleased to constitute a small committee of experts on the subject to go into the history of these patriots who waged war against the early British settlers?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : The only records available are those kept by the Britishers. I do agree that they are one-sided and they give a distorted picture of the incidents that took place then. But unfortunately, we are not accustomed to keep any records of the various events taking place in the country. That is why I say it may not serve any useful purpose to have an expert committee whatever may be the nature of the experts composing the committee.

SRI M. JAGANNATHAN : தலைவர் அவர்களே, ஒரு சாரார் கட்ட பொம்மன் அவர்களை தமிழர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும், மற்றொரு சாரார் தெலுங்கர் இனத்தைச் சேர்ந்தவர் என்றும் சொல்லுவதினால் அபிப்பிராய பேதம் இருந்து வருகிறது. அவர் தமிழரா, தெலுங்கரா என்கிற விளக்கத்தைக் கொடுக்க சர்க்கார் முன் வருமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்னிடத்தில் அத்தகைய விளக்கம் கூற எந்தவிதமான ஆதாரமும் இல்லை. அதை அவரவர்கள் சண்டைபாட்டுத் தெரிந்து கொள்வார்கள் என்று நம்புகிறேன்.

SRI T. L. SASIVARNA THEVAR : ஸ்ரீபாண்டிய கட்டபொம்மன் இவர்களைச் சார்ந்த பாளையக்காரர்களில் எத்தனை சாதியார்கள் இருந்திருக்கிறார்கள் ? எந்த எந்த வகுப்பினரைச் சேர்ந்தவர்கள் அந்தப் பாளையக்காரர்கள் என்று தெரிவிக்க முடியுமா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : என்னிடத்தில் ரெகார்டு இருக்கிறதென்று தெரிவித்தேன். இஷ்டப்பட்டால் அதைப்பார்த்து அவர்களே புள்ளிவிவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளலாம்.

SRI A. V. P. ASAITHAMBI : 1797-ல் இருந்து 1801 வரையில் தமிழ்நாட்டில் ஆங்கில ஆதிபத்யத்தை எதிர்த்து சுதந்திரப் போராட்டம் நடந்திருக்கிறது என்பதனால் முதல் சுதந்திரப் போர் 1857-ம் வருஷம் என்று மத்திய சர்க்கார் தீர்மானித்திருப்பதை இவர்கள் ஆட்சேபிப்பார்களா ? நம்முடைய சுதந்திரப் போராட்ட காலத்தை வற்புறுத்துவார்களா ?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM : 1857-ல் நடந்த நிகழ்ச்சி ஒரு சரித்திர சம்பந்தமானது. அதற்கு முன்பே சுதந்திர எழுச்சி மக்களிடத்தில் இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அன்னிய ஆதிக்கம் ஏற்பட்ட முதலிலிருந்தே சுதந்திர எழுச்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதற்கு 1857-ம் வருஷம் சுமுகமாக வந்து அமைந்ததே தவிர வேறு ஒன்றும் இல்லை.

SRI K. RAMACHANDRAN : அந்நிய நாட்டு ஆதிக்கத்தை எதிர்த்து நடந்த சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் படம் எடுத்த மத்திய சர்க்கார் தென்பிராந்திய சுதந்திரப் போராட்ட நினைவுகளை அதில் சேர்க்காததன்

[14th November 1957]

காரணமாக அந்தப் படம் இப்போது வர்பஸ் பெறப்பட்டிருக்கிறது. இந்தக் காரணத்தைக்கொண்டாவது இந்த வீரர்களுடைய சரித்திரத்தை ஆராய்வதற்கு சர்க்கார் முயற்சி எடுத்து ஆவன செய்யுமா?

THE HON. SRI C. SUBRAMANIAM: That is a suggestion for action. I do not think it is a question, Sir.

MR. SPEAKER: The Hon. Minister is at perfect liberty not to answer it.

SRI N. K. PALANISAMI: வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மன் ஆங்கில ஆதிபத்யத்தை எதிர்த்து 1797—1801 வரையில் நடத்திய போராட்டம் பற்றிய சரித்திரத்தை சர்க்காரே எழுதுவதற்கு முன் வருவார்களா?

MR. SPEAKER: அவர் ரெகார்டுகளை வேண்டுமானால் கொடுப்பதாகச் சொல்கிறார்கள். நீங்களே அதைப்படித்து எழுதலாம்.

Fountain pen nib industry

* 164 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. Minister for Industries be pleased to state the nature of the assistance the fountain pen nib industry at Sattur is receiving from the Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: No application for financial assistance was received till now and therefore no financial assistance has been given by the Government to this industry at Sattur. But one of the four firms which are manufacturing nibs at Sattur has been granted import licence to import raw materials (stainless steel) from Canada.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: சாத்தூர் தொழிற்சாலையில் செய்யப்படுகிற நிப்புகளில் “மேட். இன் யு. எஸ். ஏ.” என்று இருப்பதாகச் சொல்லப்படுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இந்த நிப்புகளில் “மேட். இன் யு. எஸ். ஏ.” என்று இல்லை, வெறும் யு. எஸ். ஏ. என்றுதான் இருக்கின்றன. இதைப் பற்றிக் கேட்டால் ஒரு கம்பெனி “யுனைட்டெட் சேல்ஸ் அசோசியேஷன்” என்பதாகவும், மற்றொன்று “உமா சங்கர் ஏஜென்ஸி” என்றும் பெயர் இருப்பதனால்தான் “யு. எஸ். ஏ.” என்று போட்டிருப்பதாகச் சொன்னார்கள்.

SRI V. K. RAMASWAMY MUDALIYAR: Will the Hon. Minister tell us what happened to the industry started at Guindy to manufacture Parker pens and Parker ink?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: That is a separate question and I will answer it if it is separately put.

SRI K. ANBAZHAGAN: தலைவர் அவர்களே, அரசாங்கத்தினுடைய பணி மனைகளில் தமிழ்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகிற நிப்புகளே உபயோகிக்கப்படுகிறதா? இந்த நிப்புகள் பம்பாயிக்கு அனுப்பப்பட்டு, அங்குள்ள பெரிய வியாபாரிகளால் மறுபடியும் தமிழ்நாட்டில் கொண்டுவந்து விற்பனை செய்யப்படுவது சர்க்காருக்குத் தெரியுமா? இப்படி இல்லாமல் இங்கேயே அதிகம் உபயோகப்படுத்துவதற்கு அரசாங்கம் ஏதேனும் முயற்சி செய்துள்ளதா?

14th November 1957]

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இங்கே வெறும் நிப்புதான் தயார் செய்யப்படுகிறது. பேனா ஹோஸ்டர்கள் முதலியவை பம்பாயில் அதிகம் இருப்பதால் நிப்புகள் வரவழைக்கப்பட்டு அவற்றோடு பொறுத்தி இங்கே விற்பனை செய்யப்படுகின்றன. சென்னை ராஜ்யத்தில் தனியாக நிப்புகளை உபயோகப்படுத்திக்கொள்ள வசதி இல்லை.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : இங்கே தயாரிக்கப்படுகிற யு.எஸ்.ஏ. என்று போடப்பட்டிருக்கும் நிப்புகள் முதல் தரமானவைகளாக இருப்பதால்தான் வெளிநாட்டிலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டதுபோல ஏமாற்றுவதற்காக இம்மாதிரி செய்யப்படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இந்த நிப்புகளை முதல்தரமானதாக இருப்பதால் இனி வெளிநாட்டில் இருந்து தருவிக்கக்கூடிய இம்போர்ட் லைசென்ஸை கட்டுப்படுத்த சர்க்கார் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : That is a matter which relates to the Central Government.

SRI V. SANKARAN : இந்த நிப்புகளில் உண்மையான இருடியம் தீட்டப்படாமல், மற்ற ஈயம்போன்ற உலோகங்களை தீட்டப்படுவது வாஸ்தவமா ? 9-30 a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த உமாசங்கர் ஏஜன்சியிலும், யுனைட் சேல்ஸ் அசோசியேஷனிலும் இந்த நிப்புகள் ஸ்டேயின் லெஸ் ஸ்டீலினால் இருடியம் வைத்து செய்வதற்கு முயற்சிக்கப்படுகிறது.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : நம் மூலதனத்தில் நல்ல நிப்புகள் செய்யும்போது, பார்க்கர் பைலட், வாட்டர்மென்ஸ் முதலிய வெளிநாட்டு கம்பெனிகளுக்கு நிப்புகள் செய்வதற்கு அனுமதி கொடுத்திருப்பது அரசாங்கத்திற்குத் தெரியுமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் கேள்வி கேட்கும்போது நல்ல நிப்புகள் இங்கேயும் செய்யலாம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இதைப்பற்றி ஒரு அபிப்பிராயமும் இல்லை. நல்லதாக இருந்தாலும், இல்லாவிட்டாலும் நிப்புகள் அதிகமாக தேவைபடுவதால் புதிய கம்பெனிகள் வைப்பதற்கு அனுமதி கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI K. VINAYAKAM : சாத்தூரில் செய்யப்படும் நிப்புகளின் பேரில் யு.எஸ்.ஏ. என்று போட்டிருப்பதுபோலே மார்காண்டிஸ்டுள்ள ஒரு அரசியல் கட்சி தங்கள் கட்சியை விளம்பரப்படுத்துவதற்காக “உதயசூரியன் அசோசியேஷன்” என்று சொல்வது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியுமா ?

MR. SPEAKER : I rule the question out of order.

Old Assembly Buildings at Government Estate

* 165 Q.—**SRI M. KALYANASUNDARAM :** Will the Hon. the Minister for Public Works be pleased to state—

(a) what the Government propose to do with the buildings in the Government Estate which were used for the Assembly from 1952 to 1956; and

(b) the total amount that was spent for constructing the Assembly Buildings in the Government Estate?

THE HON. SRI P. KAKKAN : (a) The question of the future use of the Assembly Building is under consideration.

(b) The total amount of expenditure incurred for construction of the Assembly Building is Rs. 9,24,609.

[14th November 1957]

Cottage industries

* 166 Q.—SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) the names of the Cottage industries that receive help from the Government; and

(b) the nature of help given to them?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: (a) All deserving Cottage industries are eligible for assistance from the State Government.

(b) The assistance given is in the shape of loan and subsidies.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR: கத்தாழை மஞ்சநார் எடுக்கும் நொழிலுக்கு சர்க்கார் விசேஷ சலுகை கொடுக்கிறதா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: அதுகூட கவனிக்கப்பட்டுதான் வருகிறது.

SRI M. S. SELVARAJAN: Sir, in view of certain health rules standing in the way of development of cottage industries, especially in town areas and city areas, will the Government consider the desirability of amending suitably such health rules?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: The hon. Member may put a separate question.

SRI A. A. RASHEED: Will the Government consider giving aid to the tanning industry, Sir?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Yes, Sir. That is being done.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: Sir, may I know which are the cottage industries that have been recognized by the Government as cottage industries and which are not?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM: Sir, about 44 types of cottage industries have been recognized for purposes of giving aid by way of loans and grants. Besides these, the All-India Cottage and Village Industries Commission have taken up for giving financial assistance the following industries:—

Village Oil industry,

Paddy husking,

Gur and Kandassery,

Hand-paper,

Bee-keeping,

Cottage match-making,

Soap-making from non-edible oil, etc.

14th November 1957]

Co-operative societies

* 167 Q.—SRI V. K. KOTHANDARAMAN: Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state the number of Co-operative and Credit Societies opened after 1st July 1955, yearwar?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: The number of Co-operative Societies started after 1st July 1955 yearwar are:

	From 1st July 1955 to 30th June 1956.	From 1st July 1956 to 30th June 1957.
Credit Societies ..	289	312
Non-credit Societies ..	228	307

SRI V. K. KOTHANDARAMAN: ஸ்ரீமதுவேலி மசோதா வெகு விரைவில் அமுலுக்கு வர இருப்பதால், கிராமப்புரத்திலும் நகரத்திலும் இருக்கிற மக்கள் பாதிக்கப்படுவார்கள். ஆகவே கிரெடிட் சொசைடிகளை அதிகமாக ஏற்படுத்த சர்க்கார் முன் வருவார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: It is a suggestion which will be considered, Sir.

SRI M. JAGANNATHAN: இந்த கூட்டுறவு சங்கத்தில் எவ்வளவு ஷேர் கேபிடல் போட்டு நடத்துகிறார்கள்.

MR. SPEAKER: The hon. Member may put a separate question.

SRI A. R. MARIMUTHU: கிராமங்களில் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டுமென்றால் ஒரு ஆயிரம் பங்குத்தொகை போடவேண்டியிருக்கிறது. இருநூறு ரூபாய் பங்குத் தொகை கட்டப்பட்டால் கிரெடிட் கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்படுமா? ஆரம்பிப்பது பலநோக்கு கூட்டுறவு நாணய சங்கங்களாக ஆரம்பிக்கப்படுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இதைப்பற்றி பொதுவாக ஒன்றும் செய்யமுடியாது. அந்தந்த ஊரில் பலநோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் எந்த இடங்களில் நன்றாக வேலை செய்யுமோ அந்த இடங்களில் பல நோக்கு கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கவேண்டும். ஆனால் குறைவான மூலதனம் போட்டு ஆரம்பிக்கப்பட்டது கூட்டுறவு சொசைடியாக இருக்காது என்ற காரணத்தால் சற்று அதிகமான பங்குத் தொகை வசூலிக்கவேண்டும் என்று சர்க்கார் கருதுகிறது.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR: இம்மாதிரி நாட்டில் அதிகப்படியான கூட்டுறவு சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கும்போது சென்ட்ரல் பாங்க் ஏஜன்சி, சர்க்காருக்கும் ஜனங்களுக்கும் மத்தியில் குறுக்கிடுவதனால், டிபார்ட்மெண்டு சொசைடிகளை ஆரம்பிக்கும்பொழுது இது குறுக்கிடாமல் தடுப்பதற்கு சர்க்கார் தடை செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: கோவாப்ரேடிவ் சொசைடி ஆரம்பித்தால் மட்டும் எந்தவித லாபமும் இல்லை. அங்கத்தினர்களுக்கு நல்ல முறையில் கொடுப்பதற்கு முயற்சி செய்வார்கள். சென்ட்ரல் பாங்கு எந்த அளவிற்கு கடன் கொடுக்க முடியுமோ அந்த அளவிற்குத்தான் கொடுக்கமுடியும்.

Harijan colonies in Bhavani taluk

* 168 Q.—SRI P. G. MANICKAM: Will the Hon. the Minister for Works be pleased to state the number of Harijan Cherais that are situated in patta lands of private individuals in Bhavani taluk, Coimbatore district?

[14th November 1957]

THE HON. SRI P. KAKKAN : There are 46 Harijan colonies consisting of 980 families, on patta lands in the Bhavani taluk of Coimbatore district.

SRI P. G. MANICKAM : மேற்கண்ட ஹரிஜனங்கள் அனேக வருஷமாக அந்த நிலங்களில் குடியிருந்து வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு இலவசமாக பட்டா வழங்க ஏற்பாடு செய்துக்கொண்டிருக்கும் பொழுது அவர்களை வெளியேற்றாமல் இருப்பதற்கு உத்தரவு போடுவார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : ஹரிஜனங்களை அப்புறப்படுத்தாமல் இருப்பதற்கு தக்க ஏற்பாடு செய்யப்படும்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : தனிப்பட்டவர்கள் நிலங்களை எத்தனை சேரிகளில் பிரித்துக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அப்படி இருந்தால் அதை பரிசீலித்து அவ்வாறு நடவடிக் கொடுக்க நடவடிக்கை எடுப்பார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : இதை எல்லாம் பரிசீலனை செய்துக் கொண்டதான் இருக்கிறார்கள்.

SRI P. G. MANICKAM : காலனி கட்டுவதற்கு முன் தனிப்பட்டவர் நிலங்களை சர்க்கார் அக்கொயர் பண்ணுவதில்லை என்ற கொள்கையை அனுஷ்டித்து வருகிறதா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : சர்க்கார் நிலமாக இருந்தால் வீடு கட்டிக் கொள்ளலாம், ஆனால் பிரைவேட் நிலமாக இருந்தால், அதை அக்கொயர் செய்த பிறகுதான் ஆக்ஜிதம் செய்யமுடியும்.

SRI M. P. SUBRAMANIAM : சேரிவாழ் மக்களுக்கு வீடு கட்டிக் கொள்வதற்காக அரசாங்கம் கொடுக்கப்படும் கடன் தொகையை திரும்ப நிர்வகிப்பதென்று வசூல் செய்கிறார்கள். பொதுவாக அந்த கடன் தொகையை வசூலிக்காமல் ஒத்திப்போடுவார்களா ?

MR. SPEAKER : How is it relevant to the main question ?
The Hon. Member may put a separate question.

SRI M. JAGANNATHAN : பவானி தாலுக்காவில் பிரைவேட் பட்டா நிலங்களில் வாழும் ஹரிஜனங்களுக்கு அந்த நிலங்களை வீடு கட்டிக் கொள்வதற்கு ஆர்ஜிதம் செய்வார்களா ?

THE HON. SRI P. KAKKAN : அதை எல்லாம் பார்த்துத்தான் ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்.

SRI N. K. PALANISAMI : ஒரு கேள்விக்கு அன்றையதினம் பதில் சொல்லும்போது 10, 20 வருஷங்கள் ஒரேயிடத்தில் இருக்கும் ஹரிஜனங்களுக்கு பட்டா செய்து கொடுத்து வருகிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இன்றைக்கு பரிசீலனையில் இருக்கிறது என்று சொல்கிறார்கள். வீடுகள் கட்டுவதை பின்னால் வைத்துக் கொள்ளலாம். உடனடியாக பட்டா செய்து கொடுப்பதற்கு நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படுமா ?

9-40 a.m. THE HON. SRI P. KAKKAN : வீடு கட்டுவதற்கு பட்டா கொடுப்பதற்கும் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்துகொண்டிருக்கிறது.

Dearness Allowance of Special Armed Policemen.

* 169 Q.—**SRI V. K. KOTHANDARAMAN :** Will the Hon. the Minister for Home be pleased to state—

(a) whether 50 per cent of the Dearness Allowance is withheld in lieu of free feeding allowance or advance given to the Special Armed Police whenever they are on camp; and

(b) if so, the reason therefor?

14th November 1957]

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : (a) The Special Armed Policemen when they are fed at Government expense are allowed full dearness allowance for the first month and half of such allowance for the second and subsequent months of their stay in stations other than their headquarters.

(b) The grant of Dearness Allowance in addition to free feeding is in itself a financial concession given as compensation to the men for being away for long periods from their houses and its continuance at full rate after the first month was considered not justified. The question of granting full dearness allowance for the second and subsequent months also, is, however, being considered again on certain representations received by the Government.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : எஸ். ஏ. பி. போலீஸ்காரர்களுக்கு வீடும் கிடையாது, வீட்டு வாடகையும் கொடுப்பது கிடையாது. அவர்கள் வெளியூர்களுக்குச் சென்றால், 1948-ம் வருஷம் ஏப்ரல் மாதம் வரையில் “பரி பீடிங் அலவன்ஸ்” என்ற பெயரால் 18 ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டு வந்தது. இப்பொழுது அது பஞ்சப் படியில் வெட்டப்படுவதாகத் தெரிகிறது. அப்படி வெட்டாமல் பழைய படியையே கொடுப்பார்களா?

MR. SPEAKER : கேள்வி கேட்கும் நேரத்தில் இன்பர்மேஷன் கொடுக்கக்கூடாது.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அங்கத்தினர் அவர்களின் உப கேள்விக்கு மெயின் கேள்வியில் பதில் சொல்லியிருக்கிறேன்.

SRI K. ANBAZHAGAN : எஸ்.ஏ.பி. போலீஸார் காம்ப் உள்ள இடத்திலிருந்து வேறு பக்கத்திலுள்ள இடங்களுக்கு அனுப்பப்படுகிறபோது ஒரு நாளிற்கு 12 அணதான் படியாக தரப்படுகிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு அந்ததின டி.ஏ.யைக் குறைப்பது அவர்களது வாழ்க்கையைப் பாதிப்பதாகாதா? அதை அரசாங்கம் கவனிக்குமா?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : ஒரு மாதத்திற்கு பஞ்சபடி பூராவும் கொடுக்கப்படுகிறது என்று முன்பே சொன்னேன். ஆகவே, சில தினங்கள் வெளியே போகிறவர்கள் பாதிக்கப்படுவதில்லை.

SRI A. A. RASHEED : Sir, is there any proposal to integrate the Special Armed Police of the three Southern States?

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : A separate question may be put.

Co-operative Spinning Mills

* 170 Q.—**SRI S. B. ADITYAN :** Will the Hon. the Minister for Industries be pleased to state—

(a) the number of Co-operative Spinning Mills in operation in the State; and

(b) the number proposed to be started, their location, spindleage and the expenditure to Government?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : (a) & (b) Two Co-operative Spinning Mills have been organized and registered so

[14th November 1957]

far, one in the Tirunelveli district and another in the Ramanathapuram district. The Co-operative Spinning Mill in the Tirunelveli district has been granted a licence by the Government of India to acquire 16,000 spindles. The Government of India propose to grant licence to the Ramanathapuram Co-operative Spinning Mills to acquire 12,000 spindles.

The Government of India propose to issue licence also in respect of three other applications from this State for setting up Co-operative Spinning Units in the Tirunelveli district. The question of properly utilizing the proposed allotment of spindles is under consideration. An expenditure of Rs. 9,72,165 has been incurred up to 30th September 1957 from the State Funds on the employment of staff in connection with the propaganda carried on for collection of share capital for the Ramanathapuram Co-operative Spinning Mills, Srivilliputhur.

SRI S. B. ADITYAN : இலங்கையிலிருந்து விரைப்பட்டு இங்கு தமிழ் நாட்டில் வேலை இல்லாமல் தவித்துக்கொண்டிருக்கிற தமிழ் மக்களுக்காக என்று இந்த கூட்டுறவு நூற்பு ஆலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டிருக்கின்றனவா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இலங்கையில் இருந்து தமிழ் நாட்டிற்கு திரும்பி வந்தவர்களுக்கு வேலை கொடுப்பதற்காக திருச்செந்தூரில் ஒரு கூட்டுறவு டெக்ஸ்டைல் மில்லிற்கு சாங்கஷன் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது.

SRI A. MARIAPPAN : சேலம் ஜில்லாவில் கைத்தறி நெசவாளர்கள் அதிகமாக இருப்பதால் அங்கு ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு ஆலை திறப்பதற்கு சர்க்கார் முயற்சிக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : The suggestion will be considered.

SRI M. R. KANDASWAMY MUDALIAR : இப்பொழுது உற்பத்தியாகும் அதிக நூலைக் கொண்டு அதிகமாக ஜவுளிகளை உற்பத்தி செய்வதால், கைத்தறிக்கு பாதகம் வராதபடி அரசாங்கம் அதைப் பாதுகாக்குமா ?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த நூல், கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு கொடுப்பதற்காகத்தான், இந்த மில்கள் கூட்டுறவு முறையில் அமைக்கப்படுகிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : பல்லடம் தாலுகாவில் மாஜி ராணுவத்தினர் கூட்டுறவு முறையில் ஒரு நூற்பு ஆலை ஸ்தாபிப்பதற்கு அனுமதி கோரி அரசாங்கத்தை அனுசுயிருப்பதாக அறிகிறேன். அதனை அரசாங்கம் சீராகச் செய்து அந்த ஆலை ஸ்தாபிக்கப்படுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய முன் வருவார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்த கதிர்களை சில காலமாக விஸ்தரிக்காமல் மத்திய சர்க்கார் ஒரு உத்தரவு போட்டிருந்தது. அதற்குப் பிறகு கூட்டுறவு முறையில் ஆரம்பிக்கக் கூடியவர்களுக்கு மட்டும் கொடுக்கவேண்டுமென்று, சென்னை ராஜ்யம் பலதடவை எடுத்துச் சொல்லி இந்த ஆலைகள் அமைக்க அந்த உத்தரவை வாங்கியிருக்கிறது. கைத்தறி நெசவாளர்கள் சேர்ந்து கூட்டுறவு முறையில் அமைப்பதற்கே அனுமதியே தவிர மற்றவர்கள் வைத்துக் கொள்கிறார்கள் என்று சொன்னால் இந்த ஸ்பின்டில்களில் இருந்து அவர்களுக்குக் கொடுக்க முடியாது.

SRI R. CHIDAMBARA BHARATHI : ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் உள்ள, முதுகுளத்தூர் பகுதி பொருளாதாரத்திலும், தொழில் துறையிலும் மிகவும் பிற்போக்கான பகுதி என்பதை இந்த சபையில் உள்ள எல்லோரும்

14th November 1957]

அறிந்திருப்பார்கள். அங்கே பஞ்ச உற்பத்தியும் இருக்கிறது. கைத்தறி நெசவுத் தொழிலாளர்களும் அங்கு அதிகம் பேர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அங்கு கூட்டுறவு முறையில் ஒரு மில் ஏற்படுத்த சர்க்கார் ஏற்பாடு செய்யுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : திருநெல்வேலியில் மூன்று கூட்டுறவு மில்களுக்கு இப்பொழுது நாம் சாங்ஷன் வாங்கியிருக்கிறோம். இவற்றுள் ஏதாவது அங்கு நடத்த முடியாமல் போனால் மற்ற எந்த ஜில்லாவில் வைக்கலாம் என்பதைப் பற்றி யோசிக்கலாம்.

SRI A. GOVINDASAMY : ஒரு ஜில்லாவில் மூன்று நூற்பு ஆலைகளும், மற்ற சில மாவட்டங்களில் ஒன்றும் இல்லாத நிலை இருப்பதால் பரவலாகக் கொடுப்பதற்கு தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில், விழுப்புரத்தில் ஒரு ஆலை வைக்க அரசாங்கம் ஆலோசிக்குமா?

MR. SPEAKER : ஒவ்வொரு ஜில்லாவிற்கும் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்லுங்கள்.

SRI K. B. S. MANI : மாஜி ராணுவத்தினர் மனு செய்திருந்தும் இந்த ஸ்பின்னிங் மில் கொடுக்க முடியாது என்று மறுத்ததின் காரணமாக இம்மாதிரி புதிதாக ஆரம்பிக்கப்படும் மில்களில் அவர்களைச் சேர்ப்பதற்கு அவர்களுக்கு ஒரு தனி சலுகை காடப்படுமா?

MR. SPEAKER : A separate question may be put.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I will answer this question, Sir, because it is a matter of some principle. கைத்தறி நெசவாளர்கள் கூட்டுறவு முறையில் நடத்துவதற்கு அவர்களுக்கு வழி செய்து கொடுப்பதற்காக இது செய்யப்படுகிறது. மாஜி ராணுவத்தினர், போன்ற மற்றவர்களுக்கு இந்தத்திட்டத்தில் வழியில்லை.

SRI K. RAMACHANDRAN : ஒரு வருஷத்திற்கு எவ்வளவு ஸ்பின்னிடிகள் மத்திய சர்க்கார் அலாட் செய்கிறது? நம் சர்க்காருக்கு, எவ்வளவு வேண்டுமானாலும், அவைகளுக்கு சாங்ஷன் வாங்கமுடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : முன்பே சொன்னேன். இந்தியாவிற்கு எவ்வளவு என்று முதலில் கணக்கிடப்படுகிறது. பின் மாகாண வாரியாக பிரித்துக் கொடுக்கப்படுகிறது. அப்படிக் கொடுக்கும்போது, எந்த யிடங்களில் அதிகமாக ஆலைகள் இருக்கிறதோ அதையொட்டி கொடுக்கப்படுகிறது. சென்னை ராஜ்யத்தில் உள்ள ஆலைகளைப் பொறுத்து ஸ்பின்னிடில்ஸ் கிடைக்கிறது. முன்பு ஸ்பின்னிடில்ஸ் இல்லை என்ற ஒரு திட்டத்தை வைத்திருந்தார்கள். ஆகவே, கூட்டுறவு முறையில் உள்ள கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கும் கதிர் கிடைக்காமல் போய்விட்டது. எவ்வளவு லாபம் ஆகிறதோ அவற்றை அந்தந்த மாகாணங்களுக்கு கொடுக்க ஏற்பாடு செய்யப்படுகிறது.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கைத்தறி நெசவாளர்களுக்கு நூல் விநியோகிக்க ஆரம்பிக்கப்போகும் இந்திய ஆலைகளில் உற்பத்தி செய்யும் நூல், இந்த ராஜ்யத்தில் உள்ள எல்லா நெசவாளர்களுக்கோ அல்லது அந்த குறிப்பிட்ட ஜில்லாவில் உள்ள நெசவாளர்களுக்கோ அதேபோல் தனிப்பட்ட மில் உற்பத்தி செய்து கொடுக்கும் நூலின் விலையைப்போல் இருக்குமா அல்லது அதைவிட குறைந்த விலைக்கு கிடைக்குமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : மில்லே ஆரம்பிக்கவில்லை. அதற்கு முன்னால் விலையைப் பற்றிப் பேச என்னால் முடியாது.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : தஞ்சை ஜில்லாவில் ஏராளமான கைத்தறி நெசவாளர்கள் இருக்கிறார்கள். இரண்டாவது, மூன்றாவது போக மாகப் பருத்தி இப்பொழுது அங்கு உற்பத்தியாகிறது. இந்த முறையில் இங்கு ஒரு கூட்டுறவு நூற்பு மில் ஆரம்பிக்க அரசாங்கம் முன்வருமா?

MR. SPEAKER : This is only a suggestion for action.

[14th November 1957]

SRI M. JAGANNATHAN : On a point of order, Sir. நம் சட்ட சபை விதிகளின் 38-வது விதியின் பிரகாரம் ஒரு அமைச்சர் ஒரு உப கேள்விக்கு பதில் சொல்வதாய் இருந்தால், இரண்டு காரணங்களைக் காட்டி பதில் சொல்லாமல் இருக்கலாம். ஒன்று, தம் பதில் பொது நலத்திற்கு விரோதமாயிருக்கிறது, பப்ளிக் இன்டர்ஸ்டிற்கு விரோதமாயிருக்கிறது என்று பதில் சொல்லாமல் இருக்கலாம். மற்ற ஒன்று, முன் அறிக்கை இல்லாத காரணத்தால், பதில் சொல்லாமல் இருக்கலாம். ஆனால் இந்த இரண்டு காரணங்களையும் அமைச்சர் காட்டாமல் பதில் சொல்லாமல் உட்கார்ந்துவிட்டார்.

9-50
a.m.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : I gave the answer.

MR. SPEAKER : There is no point of order. The Hon. Minister can answer in any way he likes.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : ஸார், இவ்வாறு கூட்டுறவு மில் களை அமைப்பதற்கு ராஜ்ய அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்கிறது. மத்திய அரசாங்கம் என்ன உதவி செய்கிறது என்பதை தெரிவிக்க முடியுமா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : இந்தக் கூட்டுறவு மில்களுக்கு செஸ் பண்ட நிதியிலிருந்து மூலதன உதவியாக கொடுக்கப்பட்டு வருகிறது, செஸ் பண்டிலிருந்து மாகாண சர்க்காருக்கு கொடுக்கப்பட்டு பின் மாகாண சர்க்கார் கூட்டுறவு ஸொஸைட்டி மூலம் 20 வருஷ தவணைகளாக கடன்களை கொடுத்துவருகின்றனர்.

MR. SPEAKER : Questions are over.

[Note.—An asterisk (*) at the commencement of a speech indicates revision by the Member.]

II.—ANNOUNCEMENT BY THE HON. SPEAKER *re.*

MESSAGE FROM THE GOVERNOR.

MR. SPEAKER : I have to announce to the House that I have received the following message, dated 13th November 1957, from the Governor of Madras :—

“ In pursuance of Article 207, Clause (1) read with Article 199, Clause (1), sub-clauses (a) and (g) of the Constitution of India, I, P. V. Rajamannar, Governor of Madras, hereby give my recommendation to the introduction in the Madras Legislative Assembly of the Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957.”

III.—CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY RULES *re.* PREVALENCE OF SMALLPOX AND CHOLERA IN NORTH ARCOT DISTRICT.

MR. SPEAKER : I have received notice of a motion under Rule 40 of the Assembly Rules from hon. Member Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar calling the attention of the Hon. the Minister for Revenue to a matter of urgent public importance; viz., prevalence of cholera and smallpox in North Arcot district and the preventive steps taken by the Government. Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar may now speak.

SRI A. E. CHANDRASEKHARA NAYAGAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் பூராவும் பரவலாக பெரிய அம்மை நோய்வந்து பரவியிருக்கிறது. காலராவும் பரவி வருகிறது. அதனால் வட ஆற்காடு நகரத்தில் மாத்திரம் அம்மை நோயின் காரணமாக 20 பேர்

IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY
RULES *re* PREVALENCE OF SMALLPOX AND
CHOLERA IN NORTH ARCOT DISTRICT

14th November 1957] [Sri A. E. Chandrasekhara Nayagar]

களுக்கு மேல் இறந்துவிட்டார்கள். இந்த அம்மை நோய் புதியதாக வந்திருக்கிறது. அதாவது உடல் பூராவும் ஒரு சிவப்பு தளம்பு தோன்றுகிறது. அதன் பின் பழுப்பு கொப்பளங்கள் தோன்றி இரண்டு நாட்களுக்குள் இறந்துவிடுகிறார்கள். அந்த அம்மை நோயை உடனடியாக குறைப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். இதை இன்னும் கூடுதலாக பரவாமல் இருக்க செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேலும் அங்குள்ள சுகாதார அதிகாரிகள் வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்திருந்தும் இந்த புதிய அம்மை நோயை தடுக்க முடியவில்லை. ஆகவே, உடனடியாக இந்த புதிய அம்மை நோயை தடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை உடனே செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதற்காக சுகாதார மந்திரி அவர்கள் வட ஆற்காடு ஜில்லாவில் ஒரு சுகாதார மகா நாட்டை கூட்டி இம்மாதிரி தோன்றியிருக்கிற அம்மை, காலரா போன்ற நோய்களை தடுப்பதற்கு வேண்டிய வழிவகைகள் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு அங்கு இருக்கிற ஆற்று ஊற்று நீரை சரியான வழியில் பாதுகாப்பதற்கும், மேலும், அங்கு ஏற்பட்டிருக்கிற கொசு தொல்லைகளை ஒழிப்பதற்கும் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Speaker, cholera was not prevalent in North Arcot district during the months of July, August and September and the first half of October 1957. During the latter half of October 1957, 2 attacks and one death from cholera occurred in one village in Tiruppattur range. There were a few sporadic cases in Chengum West and East ranges and Arcot Panchayat during this period. On the whole 11 villages reported cases of cholera with 34 attacks and 17 deaths for the period from 19th October 1957 to 2nd November 1957.

Arcot Panchayat was free from cholera infection up to the week ended 19th October 1957. During the week ended 26th October 1957, there were 3 attacks and 2 deaths from cholera in that area. In the subsequent week ended 2nd November 1957, no cases were reported.

Smallpox was prevalent in a very mild form for the last three months in certain areas of the district.

Arcot Panchayat was free from infection for a long time. During the week ended 28th September 1957 four attacks were reported. During the subsequent 3 weeks 9 attacks and 3 deaths were reported in the Arcot Panchayat. In all, 50 villages in the district reported smallpox with 100 attacks and 29 deaths.

Sir, during the period beginning with the week ended 19th October 1957 to 2nd November 1957, 10,883 anti-cholera inoculations have been done in the district. Of these 149 were in Arcot Panchayat. The infected houses in the area have been disinfected. A special Health Inspector and one Health Assistant have been posted for cholera duty in the affected area. A temporary isolation shed has also been put up for the treatment of the patients and the locality is kept under close observation. The Health Officer, Poonamallee Health Unit, has been asked to send the mobile

11
a.m.

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC
IMPORTANCE UNDER RULE 40 OF THE ASSEMBLY
RULES *re.* PREVALENCE OF SMALLPOX AND
CHOLERA IN NORTH ARCOT DISTRICT

[Sri M. A. Manickavelu] [14th November 1957]

epidemic van to the District Health Officer for isolation of cases for treatment in hospitals. Four Special Health Inspectors have also been posted since.

As regards control of smallpox; 1,396 primary vaccinations and 19,346 re-vaccinations have been done. In Arcot Panchayat alone, 381 primary vaccinations and 3,343 re-vaccinations had been done up to the week ended 2nd November 1957.

The situation is now under control. All necessary steps have been taken by the Public Health Department for the control of the diseases.

As for the statement of the hon. Member regarding the new form in which smallpox is spreading, I have no information now. Officers have been deputed and they will report on the situation. With regard to minimising mosquito nuisance, I may inform the hon. Member that mosquito has nothing to do with smallpox or cholera.

*SRI S. M. ANNAMALAI : சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, ஜூன் 40-ன் கீழ் ஒரு தீர்மானத்தை உள் விவகார அமைச்சர் அவர்களுக்கு அனுப்பியிருந்தேன். இதுவரையிலும் அதற்கு பதில் வரவில்லை. என்ன காரணம் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

MR. SPEAKER : தாங்கள் அனுப்பிய நோட்டீஸ் அரசாங்கத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு இருக்கிறது. அதனுடைய பதில் வந்ததும் சபை முன் தெரியப்படுத்துகிறேன்.

இப்போது கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வரப்போகும் மெட்ராஸ் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் மசோதாபற்றி விவாதம் செய்யப்படும். இன்று நான் அபிஷியஸ் பிலினைஸ் தினமாக கருதப்பட்டிருக்கிறது. அதன் பின்னால் சர்க்கார் மசோதாக்கள் விவாதத்திற்கு வரும். இதற்கு எவ்வளவு நேரம் ஒதுக்கப்படும் என்பதை 11 மணிக்கு நடைபெறப்போகும் பிலினைஸ் அட்வைஸரி கமிட்டியின் தீர்மானப்படி முடிவு செய்யப்படும். அந்த முடிவை பின்னால் சொல்லுகிறேன்.

IV.—NON-OFFICIAL BUSINESS—BILL.

THE MADRAS CULTIVATING TENANTS (AMENDMENT) BILL, 1957
(L.A. BILL NO. 14 of 1957).

MR. SPEAKER; Hon. Member Sri Kalyanasundaram may now move his Bill and after somebody seconds it, he may speak on it.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Mr. Speaker, I move—

“ That the Madras Cultivating Tenants (Amendment) Bill, 1957 (L.A. Bill No. 14 of 1957), be taken into consideration.”

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : I second the motion, Sir.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை நான் காலங்கடத்தியே பிரேரேபிக்கிறேன் என்று நான் கருதுகிறேன். விவரங்கள் பூராவும் சர்க்கார் அறிந்ததே.

14th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

இந்தச் சபையிலும் சரி, வெளியிலும் சரி, முதல் அமைச்சர், ரெவினியூ அமைச்சர், போலீஸ் அமைச்சர் எல்லோரும் பல முறை ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறார்கள். 'சட்டத்தில் சில குறைபாடுகள் இருப்பதன் காரணமாக நிலத்திலிருந்து விவசாயிகள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். சட்டத்தைத் திருத்தவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது' என்று ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவசரச் சட்டத்தின் மூலமாகவாவது இந்தக் குறைபாடுகளை நிவர்த்தி செய்திருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். இந்தச் சபை கூட ஆரம்பித்த பிறகு ஒரு சட்டத்தின் மூலமாகவாவது திருத்தம் கொண்டுவந்திருப்பார்கள் என்று நான் எதிர்பார்த்தேன். அப்படி சர்க்கார் தரப்பிலிருந்து முயற்சி எடுக்காததன் காரணமாகத்தான் நான் இந்த மசோதாவை இச்சபை முன்பு பிரேரேபிக்க வேண்டிய அவசியம் ஏற்பட்டிருக்கிறது.

1955-ம் வருஷத்திலே சாகுபடி செய்யக்கூடிய குத்தகை விவசாயிகள், வார விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக் கூடாது என்ற நோக்கத்தோடு, சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் நிறைவேற்றப்பட்டது எல்லோரும் அறிந்ததே. அந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகு கூட, இரண்டு வருஷ கால அனுபவம் நமக்கு எதை நினைவுபடுத்திற்று என்று பார்க்கவேண்டும். சட்டம் இல்லாத காலத்தில் ஏற்பட்டிருந்த வெளியேற்றத்தை விட, இந்த இரண்டு வருஷ காலத்திலே சட்டத்தின் உதவியைக் கொண்டு நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது அதிகமாகவே இருக்கிற தென்பதை விருப்பு வெறுப்பு இல்லாமல், பாரபட்சம் இல்லாமல், மந்திரிகளுக்குக் கிடைத்திருக்கும் தகவல்களைப் பரிசீலனை செய்து பார்த்தார்களானால் ஒத்துக் கொள்வார்கள். சட்டம் இல்லாமல் இருந்த காலத்திலாவது விவசாயிகள் ஒற்றுமை, கட்டுப்பாடு இவற்றின் மூலமாக உரிமையைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடிந்தது. சட்டம் வந்த பிறகு, சட்டத்தின் உதவியைக்கொண்டு, கோர்ட்டுகள், போலீஸ்காரர்கள், இவர்களுடைய உதவியைக்கொண்டு, நிலச்சுவாந்தார்கள் விவசாயிகளை வெளியேற்றுகிறார்கள். அந்தச் சமயத்தில் விவசாயிகள் எந்த உதவியும் இன்றி நிற்கக்கூடிய காட்சியை வேடிக்கைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டியிருக்கிறது. விவசாயிகள் நிலத்தைவிட்டு வெளியேறவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டு திருச்சி ஜில்லாவிலே பல இடங்களில் இன்னும் ஒரு வருஷ காலமாக சாகுபடி இல்லாமல் பல நூற்றுக்கணக்கான ஏக்கர் நிலம் சுமமாக கிடக்கிறது என்பதை மந்திரி அவர்கள் கவனத்திற்கு நான் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்டம் நிறைவேறுக்கூடிய காலத்திலே எதிர்க்கட்சியிலே இருந்த நாங்கள் சட்டத்தில் இருக்கும் குறைபாடுகளை அன்று எடுத்துக் காட்டியிருந்தோம். இம்மாதிரி குறைபாடு உள்ள சட்டத்தை நிறைவேற்றுவதிலே விவசாயிக்குப் பலன் கிடைக்காது, அதற்கு மாறாக இந்தச் சட்டத்தின் உதவியைக் கொண்டு, விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு முடியும் என்பதை அன்றைக்கு அந்தப் பொறுக்குக் கமிட்டியிலிருந்த அங்கத்தினர்கள் கொடுத்திருந்த ஆட்சேபணைக் குறிப்பிவிருந்தே உணர்ந்து கொள்ளலாம். ஆனால், மந்திரியவர்கள் என்ன வாக்களித்தார்கள் என்றால், 'சட்டம் இப்பொழுது நிறைவேற்றியிருக்கிறோம். அனுபவத்திலிருந்து பார்த்துக் கொள்ளலாம்' என்று சொன்னார்கள். இந்தச் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளைத்தான் மீண்டும் வலியுறுத்த வேண்டியிருக்கிறது. ஏன் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று அறிவதற்கு நமக்கு உரிமை உண்டு. அதற்குப் பிறகு, இதே இரண்டு வருஷ காலத்தில் பார்த்தால், நிலத்தில் நான் பாடுபடுகிறேன், குத்தகைக்காக இருக்கட்டும், வாரத்திற்காக இருக்கட்டும் என்று முன்வரக்கூடிய விவசாயிகளை, குறிப்பாக திருச்சி ஜில்லாவில் குளித்தலை, முசிரி போன்ற தாலூக்காக்களில் முன்வந்த விவசாயிகளைப் போலீஸ் கைது செய்து, வழக்குப் போட்டு இம்சை செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். இந்தச் சட்டத்திலிருக்கும் குறைபாடுகளைப் போக்காவிட்டாலும், விவசாயிகளை ஏன் வேண்டுமென்றே சிறையில் அடைக்க வேண்டும், வழக்குகள் போட வேண்டும் என்ற விசித்திரத்தை என்னால் புரிந்துகொள்ள

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

முடியவில்லை. இப்படித்தான நிலச் சீர்திருத்தத்தை அமுலுக்குக் கொண்டுவருவது என்று நான் ஆச்சரியத்தோடு கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சிலிலும், இன்னும் மந்திரி சபைக்குப் பொறுப்பாக இருக்கக்கூடிய அரசியல் ஸ்தாபனங்களிலும் நிலச் சீர்திருத்தச் சட்டத்தை உடனடியாக அமுலுக்குக் கொண்டு வர வேண்டுமென்று பிரசங்கங்கள் செய்யப்படுகின்றன, அதற்காக ராஜ்ய சர்க்காருக்கு யோசனை சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அப்படியிருந்தும் நம்முடைய மந்திரி சபை இவ்வளவு தாமதம் காட்டவேண்டிய அவசியம் என்ன என்பதை நான் அறிய விரும்புகிறேன். இது அவ்வளவு பெரிய கஷ்டமான காரியம் அல்ல. மூன்று வருஷ காலமாக இந்த ஆலோசனை வெகு தீவிரமாக இருந்து வருகிறதாக பல சந்தர்ப்பங்களில் நம்மிடத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அப்படியிருந்தும் ஏன் இத்தகைய திருத்தச் சட்டம் கூட கொண்டு வரவில்லை என்று நாம் கேட்க வேண்டியிருக்கிறது.

நில உடமைக்கு வரம்பு கட்டி, நிலமற்ற விவசாயிகளுக்கு நிலத்தைக் கொடுத்து, நிலத்தைச் சாகுபடி செய்யக் கூடிய பொறுப்பையும் அவர்களிடத்தில் விட்டு, நிலத்தில் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கும், நிலத்தினுடைய சொந்தக்காரர்களுக்கும் எத்தகையமான சம்பந்தமும் இல்லாமல் செய்ய வேண்டுமென்று திட்ட வட்டமாக நாஷனல் டெவலப்மெண்ட் கவுன்சில் யோசனை கூறியிருந்தும் கூட, நம்முடைய சர்க்கார் அந்தப் பாதையில் நடவடிக்கை எடுக்காமல், நிலத்திலிருந்து குத்தகை விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்துவதைத் தடுப்பதற்குக் கூட சட்டத்தில் ஒழுங்கு படுத்தாமல் இருக்கவேண்டியது என்ன விசித்திரமோ தெரியவில்லை. இந்தச் சட்டம் நிறைவேற்றிய பிறகு இது அமுல் நடத்தப்பட்டிருக்கக்கூடிய முறைகளைப்பற்றிச் சபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர வேண்டியிருக்கிறது.

சட்டத்தின் நோக்கம் என்ன? குத்தகை விவசாயிகள், வார சாகுபடியாயிருந்தாலும் சரி, கட்டுக் குத்தகையாக இருந்தாலும் சரி, விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தக்கூடாது என்பதுதான் 1955-வது வருஷத்திய சட்டத்தின் நோக்கம். இப்பொழுது இருக்கும் ரெவின்யூ அமைச்சர் தான் அப்பொழுதும் ரெவின்யூ அமைச்சராக இருந்தார். அவருடைய பிரசங்கத்திலும் சரி, நிதி அமைச்சருடைய பிரசங்கத்திலும் சரி, ஏராளமான விவசாயிகள் நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்தப் படுவார்கள் என்ற அறிகுறி இருக்கிற காரணத்தால், அதைத் தடுத்து, விவசாயம் அமைதியாக நடைபெற வேண்டும் என்பதற்காக இந்தச் சட்டம் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். அந்த நோக்கம் எப்படி நிறைவேறியிருக்கிறது என்று பார்ப்போம். நிலப் பிரபுக்கள், அதுவும் திருச்சி ஜில்லாவிலே விசித்திரமான விளக்கங்கள் கொடுத்து, இந்தச் சட்டத்திலிருந்து எப்படியாவது தப்பித்துக் கொள்வதற்காக குத்தகை சாகுபடிக்கு முச்சலிகள உட்பட வேறுவிதத்தில் மாற்றி எழுதி, கோர்ட்டு உதவியையும், போலிஸ் உதவியையும் கொண்டு விவசாயிகளை வெளியேற்றுகிறார்கள். கை ஏர், மாட்டு ஏர், வார சாகுபடியாளர்கள் விசேஷ நிலைமை, குத்தகை சட்டத்தின் கீழ் வராது. அதைக் கொண்டு வருவதற்காக மட்டும் நடவடிக்கை எடுக்க நினைக்கவும் மரம், காடு சாகுபடியைக் கூட இந்தச் சட்டத்தில் ஏமாற்றுகிற நடவடிக்கை எடுக்கிறார்கள் என்பதற்கு உதாரணம் என்னையில் இருக்கும் குத்தகை முச்சலிக்காவைப் படிக்கிறேன். இதற்கு முன்பு குத்தகை உடன்படிக்கை என்று இருந்தது. இப்பொழுது சாகுபடி உடன்படிக்கை என்று தலைப்பு மாற்றப்பட்டிருக்கிறது. இதில் எழுதியிருக்கும் வாசகத்தைப் பார்க்க வேண்டும் ; அதாவது :

“ . . . வருஷம் . . . மாதம் . . . தேதி, நங்க வரம் பெரிய பண்ணை எஸ்டேட் மிராசதாரர் மகா. ரா. ரா. ஸ்ரீ என். என். ராமநாதய்யர் அவர்களுக்கு குளித்தலை தாலுகா, குமாரமங்கலம் கிராமத்திலிருக்கும் எழுதிக்கொடுத்த சாகுபடி உடன்படிக்கை என்னவென்றால் : தங்களுடைய எஸ்டேட் விவரந்தப் பண்ணையில் சாகுபடி செய்யப்பட்டு வரும் இதனடியில் கண்ட சொரப்படிக்குள்ள

14th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

நஞ்சை அல்லது புஞ்சை நிலங்களை சாகுபடி செய்யும் பொறுப்பை நானே தங்கள் பண்ணையில் ஒருபோக நஞ்சை சாகுபடிக்கு ஒப்புக்கொண்டு தங்கள் உத்தரவுப்படி சாகுபடி வேலைகளை சரிவர காலாகாலங்களில் பொறுப்பாளியாக நடத்திவருவேனாகவும். என் பொறுப்பிலேயே விதை, தசு கூலிகளை தங்கள் உத்தரவுப்படி போட்டுக்கொண்டு சாகுபடியை குறை யன்னியில் பலனிட்டு வருவேனாகவும், விளைவான மாகூல்கள் பண்ணைக்கே சொந்தமானதால் கண்டுமுதல் காலத்தில் மாகூலில் களத்து மேட்டில் பண்ணை ஆதாயமாகப் பட்டனம் படி 43 கொண்ட கலம் 20 அளப்ப தாகக் கட்டுப்பட்டு ஒப்புக்கொண்டிருக்கிறேன். என் பிரயாணை முதலிய இதர சிலவுகளுக்காக பண்ணை ஆதாயத்திற்கு மேல்கண்டபடி அளந்தது போக மீதியிருக்கும் பலனை மட்டும் நான் அடைவதற்கு . . . ” என்று எழுதி வாங்கி விடுகிறார்கள். செலவு பூராவும், பாடுபடக்கூடிய பிர யாணை பூராவும் சாகுபடி செய்யக்கூடிய விவசாயினுடையது. ‘சாகுபடி உடன்படிக்கை’ என்று உடனுக்குடன் தலைப்பை மாற்றி எழுதி வாங்கி யிருக்கிறார்கள். கண்டுமுதல் பண்ணைக்கொண்டு, நிலத்திலேயே 20 கலத்தை கட்டுக் குத்தகையாக அளந்துகொண்டு போகக் கூடிய அளவு க்கு உடன்படிக்கையை இப்படித் திருத்தி எழுதி வாங்கிவிட்டார்கள். பல விவசாயிகளிடத்தில் இப்படி வாங்கிவிட்டார்கள். கை ஏர், மாட்டு ஏர், வாரந்தார்கள் என்பது ஒரு புறம் இருக்கட்டும். இம்மாதிரி நட வடிக்கை எடுக்கிறார்களே என்பதைச் சற்று ஆலோசனை பண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். இப்படி குத்தகை முச்சலிகாவை ‘உடன்படிக்கை’ என்று சொல்லி எழுதி வாங்கி விட்டு, பண்ணையான் என்பதாக வேலை செய் கின்ற விவசாயிகளை மாற்றி,—அங்கு இருக்கும் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர், இப்பொழுது அவர்கள் மாற்றிப் போய் விட்டார்—கரூர் ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் திரு. டயல் என்று சொல்லக்கூடியவர், போலீசார், இன்னும் மிராசதார் எல்லோரும் ஒன்றாகச் சேர்ந்து கூலி ஆள் தான் என்று இவனுக்கு விவசாயிகள் பாதுகாப்புச் சட்டத்தின்படி பாதுகாப்பு கிடைக்காத அளவுக்கு ஒன்று சேர்ந்து சதி செய்துவிட்டார், எழுதி வாங்கி விட்டார். இதன் அடிப்படையிலே அங்கிருக்கும் மிராசதார் பெரும்பாலான வர்கள் இம்மாதிரியான குத்தகை சாகுபடி முச்சலிகாவைத் திருத்தி எழுதிக்கொண்டு சிலில் கோர்ட்டிலே கொடுத்தவுடனே தடை யுத்தரவு கொடுத்து விடுகிறார்கள். நிலத்தில் பிரவேசிக்கக் கூடாது என்று இப்படி ஆயிரக்கணக்கான இன்னங்கடவுள் உத்தரவுகள் குவித்தலை, லால்குடி, முயிரி போன்ற தாலுக்காக்களில் இருக்கின்றன. தகராறு வருகிறது. மந்திரி அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் சட்டத்தின் கொள் கையையோ நோக்கத்தையோ புரிந்துகொள்ள முடியாமலோ அல்லது அதிகமாகப் புரிந்துகொண்டிருக்கும் காரணத்தாலோ அங்கு இருக்கும் அதிகாரிகள் இந்தச் சட்டத்தை எப்படி எமாற்றுவதற்கு மிராசதார் களுக்கு உதவி செய்யலாம் என்று உடந்தையாக இருந்த காரணம்தான் முதல் தகராறுக்கு ஆரம்பம். மந்திரி அவர்கள் உடனே சொல்வார், ரெவினியூ அமைச்சர் சொல்லாவிட்டாலும், போலீஸ் அமைச்சரும், முதல் அமைச்சரும், இரண்டு பேரும் என்ன சொல்வார்கள் என்றால், “எதிர்க் கட்சிக்கு செல்வாக்கு வேண்டும் என்பதற்காக கிளர்ச்சி செய்து விடுகிறார்கள் ; கல்யாணசுந்தரம் பெரியவரா, கருணாநிதி பெரியவரா என்பதற் காக தகராறுகளைக் கிளப்பி விடுகிறார்கள்” என்று சொல்வார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே தகராறைக் கிளப்பி விடுவது கல்யாணசுந்தரமும் அல்ல, கருணாநிதியும் அல்ல. காமராஜ் அவர்களால் நியமிக்கப்பட்டு, அவர்கள் உத்தரவுப்படி வேலை செய்யக்கூடிய ரெவினியூ டிவிஷனல் ஆபீசர் பண்ணி இருக்கும்—எவ்வளவு மரியாதையான வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துதலாம் என்று பார்க்கிறேன் முடியவில்லை—‘அக்கிரமம்’ இவ்வளவு என்று சொல்ல முடியாது. மரியாதைக்காக இந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்துகிறேன். இல்லாவிட்டால் உண்மையாகவே உபயோகப்படுத்த வேண்டிய பதம் வேறு. காமராஜ் அவர்களுக்கு அதிகாரியைப்பற்றிக் கவலை இல்லை. அவரைக் கண்டிப்பது இல்லை. மிராசதார்களுக்கு உதவி செய் யக்கூடிய போலீசைக் கண்டிப்பதில்லை. விவசாயிகளுக்குச் சட்டத்தில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் உரிமைகளைப் பாதுகாக்க வேண்டுமென்பதற்காக, விஷயம் தெரியாத விவசாயிகளுக்கு உதவி செய்வதற்காக அதிகாரிகள்

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

நடந்துகொள்ளும்படி செய்யாமல், எதிர் கட்சியைப் பார்த்துத்தான் ஆத்திரம் வருகிறது. அமைச்சர்களுக்கு. ஏன் இப்படி ஆத்திரப்பட வேண்டும்? விஷயத்தை நன்றாக கவனித்துப் பாருங்கள். எலக்ஷன் சமயத்தில் வேண்டுமானால் ஒருவருக்கொருவர் குறை சொல்லிக்கொள்ளலாம். மற்ற சமயங்களில் சட்டத்தில் நோக்கம் என்ன என்பதை பார்க்கவேண்டும். இந்த சட்டம் இயற்றிய பொறுப்பு ஆளும் கட்சியையும் எதிர்க் கட்சியையும் சேர்ந்தது. இந்த சட்டத்தின் பலன் மக்களுக்கு கிடைக்கிறதா என்று நினைத்துப் பார்க்கக்கூடிய அக்கரை அமைச்சர் அவர்களுக்கு இருக்கவேண்டும். எதிர் கட்சிக்காரர்கள் தூண்டு விடுகிறார்கள் என்று சொல்லுவதில் பிரயோசனமில்லை. நியாயத்தைக் கேட்கவேண்டும். இந்தத் தகராறுக்குக் காரணம் அரசாங்கம்தான். கை ஏர் வாரக்காரர்கள், மாட்டு வாரக்காரர்கள், குத்தகை சாகுபடிக்காரர்கள் அல்ல என்று உயர்நீதி மன்றம் தீர்ப்பு அளித்ததால் அதை வைத்துக்கொண்டு மிராசுதார்கள் விவசாயிகளை நிலத்தை விட்டு வெளியேற்றுவதற்கு முயற்சி செய்கிறார்கள். திருச்சியில் தகராறுக்கு இதுதான் காரணம். இந்த சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேற்றப்படாமல் மிராசுதார்கள் பல வழிகளில் எமாற்றி தப்பித்துக்கொள்ள முயற்சி செய்கிறார்கள். ஆகவே தான் விவசாயிகளை பாதுகாப்பதற்கு இந்தத் திருத்த சட்டம் மிகவும் அவசியமானது. இது எப்படி சாத்தியமாயிற்று என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். நம்முடைய அசல் சட்டத்திலே சிலில் கோர்ட்டு விவகாரம் இருக்கும்போதும், அங்கே நான் குத்தகை பாதுகாப்பு சட்டப்படி உரிமை உடையவன் என்று விவசாயி ஒரு வாக்குமூலம் கொடுத்து நிரூபித்தால் அது ஆர். டி. ஓ-வுக்கு அனுப்பப்படவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. “அபிடலி” மூலம் அங்கேயே நிலை நிரூபிக்க வேண்டும் என்று சொல்லப்படுவதால் அவர்களால் நிரூபிக்க முடியவில்லை, சாகுபடிக்கு குத்தகை செய்யும் விவசாயி என்று நிரூபிக்க முடியாத காரணத்தால் மிராசுதார் “பெடிஷன்” பேரில் “இன்ஜம்ஷன்” கொடுத்துவிடுகிறார்கள். விவசாயி நிலத்தில் பிரவேசிக்க முடியவில்லை. இதற்கு எப்படி பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டுமென்பதை சட்டபூர்வமாகச் செய்ய வேண்டும். ஆதலால்தான் affidavit மூலம் claim செய்தால் ஆர். டி. ஓ-வுக்கு அனுப்பவேண்டுமென்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன்.

சட்ட சபை என்றாலே நம்முடைய ஜூடிஸியரிக்கு ஒரு வேப்பம் காயாக இருக்கிறது. நமது உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் சட்டத்திலுள்ள குறைபாடுகளை கண்டு பிடித்து, அதற்கு எப்படி வேட்டு வைக்கலாம் என்று பரிசீலனை செய்கிறார்களே தவிர, சட்டத்தின் நோக்கம் நிறைவேற வேண்டுமென்ற அக்கரை அவர்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டுமல்லாமல் தேசம் பூராவும் இந்த நிலைமையே நிலவுகிறது என்று நினைக்க வேண்டியிருக்கிறது. சட்டசபைக் கொள்கைகளுக்கும் சர்க்கார் கொள்கைகளுக்கும் வேட்டு வைக்க வேண்டுமென்பதற்காகவே “ஜூடிஸியரி” வேலை செய்கிறதா என்று சந்தேகிக்க வேண்டியிருக்கிறது. சட்டத்தை அமுல் நடத்துவது ஜூடிஸியரின் பொறுப்புதான். ஆனால் சட்டத்தை மக்களுக்கு பயன்படக்கூடிய வகையில் அமுல் நடத்த வேண்டுமே தவிர, சட்டத்தின் நோக்கத்திற்கே வெடி வைப்பது என்ற மனப்பான்மையுடன் “ஜூடிஸியரி” வேலை செய்யக்கூடாது. இதுபற்றி நமது பிரதம மந்திரி பண்டித ஜவஹர்லால் நேரு அவர்கள் சொல்லியிருப்பதை இந்த சட்டசபையின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன்.

“It is a changing society we are living in and the fact has to be recognised and understood by the Judiciary. Because whatever the Law the Judiciary is meant to interpret the law. . There is always a good deal of room left for interpretation—it can be interpreted in a way which brings together the social forces or it can be interpreted in the reverse way—the first interpretation makes it smoother in a changing world and the latter interpretation may make it rigid... forcing us either to bring about new laws or the crushing up of social structure..”

14th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

பிரதமர் நேரு இம்மாதிரி சட்ட மந்திரிகள் மகாநாட்டில் கூற வேண்டிய ஒரு நிர்ப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. இம்மாதிரி நிலைமையை நீதிபதிகள் உண்டாக்கி யிருக்கிறார்கள் என்பதை நம்முடைய ராஜ்யத்தில் நிகழ்ந்துகொண்டிருக்கிற நிகழ்ச்சிகள் நிரூபிக்கின்றன. சட்டத்தை அர்த்தம் செய்வதைப் பொருத்ததுதான் இருக்கிறது சட்டத்திலுள்ள அனுசூலங்களை விவசாயிகள் அடைவது, சட்டத்தினுடைய நோக்கத்திற்கே விரோதமாக, அதற்கு நேர்விரோதமாக சுற்றி வளைத்து சட்டத்தை அர்த்தப்படுத்தினால், அதுனுடைய பலன் விவசாயிகளுக்கு கிடைக்காமல் செய்யப்பட்டு விடுகிறது.

அடுத்தபடியாக கையேர் வாரக்காரர்கள், மாட்டு வாரக்காரர்கள் இவர்களைப் பற்றி சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். கையேர் வாரம், மாட்டு வாரம் என்பது கூலி சாகுபடியா, அல்லது குத்தகை சாகுபடியா என்பது ஒரு பிரச்சனையாக இருக்கிறது. அது கூலி சாகுபடி அல்ல, குத்தகை சாகுபடி என்பதற்கு அதனுடைய பெயரைப் பார்த்தாலே தெரியும். கையேர் வாரம், மாட்டு வாரம், பேயேர் வாரம் இவைகளெல்லாம் நிலச்சுவான்தாரர்களும் குத்தகைக்காரர்களும் கண்டுமுதலில் பங்குபோட்டுக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு முறை தான். ஆகவே இந்த முறைகள் நியாயமாக “ஷாரிப் ரிபா” என்று ஆங்கிலத்திலே சொல்லுவார்களே அதன் கீழே தான் வரவேண்டும். (குறுக்கீடு) அந்தக் கேசைப் பற்றி நான் சொல்லவில்லை. இந்த வார முறைகளைப் பற்றித் தான் சொல்லுகிறேனே தவிர, அப்பலில் இருக்கக்கூடிய தாவாமைப் பற்றியோ, அல்லது சம்பந்தப்பட்ட பார்டிகளைப் பற்றியோ நான் குறிப்பிடவில்லை. நான் சொல்லக்கூடியது இந்த முறைகளைப் பற்றி இவைகளின், சரித்திரத்தைப் பற்றித்தான். அதை நான் சொல்லாமல் இருக்க முடியாது. இது, ஜட்ஜ்கள் இந்த முறைகளின் நோக்கத்தையும் அர்த்தத்தையும் புரிந்துகொள்ளுவதற்கு உதவியாக இருக்கும். அதனால் பிரதிசுலமான பலன் வந்துவிடும் என்று நான் கருதவில்லை. இந்த வாரக்காரர்களின் சரித்திரத்தைப் பார்த்தோமானால், இவர்கள் 100-க்கு 99 பேர்கள் ஹரி ஜனமக்கள், தாழ்த்தப்பட்ட மக்களாக இருப்பார்கள். இவர்கள் இப்பொழுது சாகுபடி செய்துகொண்டிருக்கிற நிலமானது இவர்கள் பாட்டனுக்குச் சொந்தமானதாக இருக்கும். அவர்கள் தாங்கள் பட்ட கடனை சமாளிக்க முடியாமல் நிலத்தை விற்றுவிட்டு அதே நிலத்தில் தன் சொந்த மாட்டையும் ஏரையும் வைத்துக்கொண்டு குத்தகைக்கு சாகுபடி செய்துகொண்டிருப்பார்கள். அப்படியும் கூட சமாளிக்க முடியாது போனால், மாட்டை விற்றுவிட்டு ஏரை மட்டும் வைத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்வார்கள். அப்படி சாகுபடி செய்து மொத்த மசூலில் பங்கு போட்டுக் கொள்ளுவார்கள். (குறுக்கீடு) நீங்கள் வந்து விசாரித்துப் பார்க்க வேண்டும். முதல் அமைச்சர் வேகமாக எதிர்த்துப் பேசுவதைப் பார்த்தாலே என் நான் இந்த மாதிரி பேசுகிறேன் என்று என்பேரில் கோபப்படுகிறார்கள் போல தெரிகிறது. என்பேரில் கோபப்பட்டு பிரயோசனமில்லை. நங்கவரம் பண்ணை பேரில் கோபப்படுவேண்டும். மாட்டு வாரக்காரர்களுக்கு மாடும், ஏரம் சொந்தமாக இருக்கும். கையேர் வாரக்காரர்களுக்கு ஏர் மட்டும் சொந்தமாக இருக்கும். மற்றபடி உழவு செலவுகள் விவசாயிகளைச் சேர்ந்தது. அவர்கள் தங்கள் ஒரு ஏரை வைத்துக்கொண்டு சொந்தக்காரர்களிடமிருந்து மற்றும் ஏர்களைப் பெற்று விவசாயம் செய்வார்கள். அதற்கு ஈடாக அவர்கள் நிலத்தில் போய் இவர்கள் வேலை செய்வார்கள். இந்த அடிப்படையிலே சொந்தக்காரர்களின் உதவியைக்கொண்டு இவர்கள் விவசாயம் செய்கிறார்கள். நூற்று விநதல், களை எடுத்தல் முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் இவர்களே கூலி கொடுக்கவேண்டும். மிராசதாரர்கள் விதையும் உரமும் தான் கொடுப்பார்கள். வீட்டுக் கொல்லையிலே இருக்கும் சாணியை உரத்திற்காக கொடுத்தால்கூட, அதற்கு விலை போட்டு நெல்லை எடுத்துக்கொண்டுவிடுவார்கள். கண்டுமுதலில் மிச்சம் இருப்பதில் ஒரு கலத்திற்கு 12 மரக்கால் என்றால், 9 மரக்கால் நிலச்சுவான்தாரர்களுக்கும், 3 மரக்கால் குத்தகைக்காரனுக்கும் என்று பங்கு போடப்படுகிறது. சில இடங்களில் 3½ அல்லது 4 மரக்கால் ஆகவும் இருக்கலாம். ஒட்டுமொத்தமாக பார்க்கும்பொழுது, இவைகளெல்லாம்

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

பங்கு போட்டுக் கொள்ளக் கூடிய வார சாகுபடி முறைகள்தான் என்பது தெளிவாக விளங்கும். நம்முடைய தேசத்தில் இல்லாத ஒரு அர்த்தத்தை கற்பித்து இரண்டு பேர்களுக்கும் கூட்டு பொறுப்பு இல்லை என்று சொல்லி உயர்நீதி மன்ற நீதிபதிகள் வியாக்கியானம் செய்கிறார்கள்.

SRI S. LAZAR : Point of order Sir, இப்போது கனம் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் உயர்நீதி மன்றங்களையும், சட்டங்களில் உள்ள ஓட்டை உடைசல்களைக் கொண்டு அவர்கள் எவ்வாறு தீர்ப்புகள் வழங்கியிருக்கிறார்கள் என்பதாகவும் பலவிதமான கருத்துக்களைத் தெரிவித்து பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். சென்னை அசெம்பளி விதிகள் 66-வது விதி பிரகாரம்

“ A Member while speaking must not reflect upon the conduct of the President or the Governor or a court of justice.”

என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே இப்படி ஒரு உயர்நீதி மன்றத்தைப் பற்றி திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்கின்ற முறையானது இந்தச் சபை நடவடிக்கைக்கு உகந்ததா? அது புறம்பானது இல்லையா என்பதைப் பற்றித் தங்களுடைய தீர்ப்பைக் கோருகிறேன்.

MR. SPEAKER : What is the answer of the hon. Member Sri Kalyanasundaram?

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I am not referring to the conduct of particular Judges—if that is so, I will bring in a substantive motion and discuss on that. Therefore, the point raised is out of order . . .

MR. SPEAKER : No, no. The hon. Member cannot say that.

SRI M. KALYANASUNDARAM : It is not a point of order.

MR. SPEAKER : I wanted the hon. Member Mr. Kalyanasundaram to give a clarification. He is now referring to all the Judges which makes the position worse. The hon. Member, Mr. Lazar's point is that to make reflections on the whole High Court may not be very desirable. Mr. Kalyanasundaram may comment on the merits of the case without commenting on the conduct of High Court. I do not want to give a ruling now. But I would suggest that in these discussions let us leave the Judges alone; they are very independent; it is not advisable to find fault with them here. The hon. Member can discuss the merits of the case.

SRI M. KALYANASUNDARAM : The right of this House should not be encroached upon. Because, while it is necessary that we should not refer to the conduct of individual Judges, what I am referring to is not about the conduct of Judges, but I am only criticising the judgments. I think this House has got the right to comment upon the judgments and the way in which the High Court is conducted . . .

MR. SPEAKER : I am afraid the hon. Member Sri Kalyanasundaram is persisting in making the matter worse. I thought Mr. Kalyanasundaram would take the hint and would quietly proceed on the merits of the case. If he wants my ruling, I shall give. Article 211 of the Constitution says: “ No discussion shall take place in the Legislature of a State with respect to the conduct of

14th November 1957] [Mr. Speaker]

the Judge of the Supreme Court or of a High Court in the discharge of his duties." Is the hon. Member going to say that his remarks do not pertain to the conduct of the Judges? I am asking his reason. If he is dissatisfied about any judgment, there is the appropriate appellate authority and that would be the proper forum to dispute it. I hope the hon. Member will not press me to give a ruling on that point.

SRI M. KALYANASUNDARAM : எப்படி இருந்தாலும் ஹைக்கோர்ட்டின் தீர்ப்பின் விளைவு என்ன ஆகிறதென்று பார்ப்போம். ஹைக்கோர்ட்டின் தீர்ப்பின் விளைவாக சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கவேண்டிய அனுசூலம்சூட யாருக்கும் கிடைக்கவில்லை. அதோடு நம் சட்டத்தில் இருக்கும்படியான குறைபாடுகளையும் எடுத்துத் தீர்ப்பில் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தக் குறைபாட்டை நீக்கவேண்டும் என்பதற்காகத்தான் என்னுடைய அநுபவத்தை வைத்துக்கொண்டு சில திருத்தங்களோடு கூடிய இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். இந்தத் திருத்தங்களும் சரியாக நிறைவேறினாலும்கூட கோரிய பலன் கிடைக்குமா என்பது எனக்கு சந்தேகம்தான். அப்போது ஹைக்கோர்ட்டார் வேறுவிதமான இந்தச் சட்டத்தினால் விவசாயிகளுக்கு நன்மை கிடைக்காமல் செய்துவிட முயற்சிப்பார்களோ என்பது என்னுடைய அபிப்பிராயம்.

ஆகவே என்னுடைய திருத்த மசோதாவை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். என்னுடைய திருத்த மசோதாவின் நோக்கம் மூன்று.

கையேடு, மாட்டேடு, பெய்ரு வாரக்காரர்களுக்கு ஒரு பாதுகாப்பு கொடுக்கவேண்டும் என்பது இந்தச் சட்டத்தின் முதலாவது அடிப்படை நோக்கம். இரண்டாவதாக இடைத்தரகர்கள் இருக்கிறார்கள். இடைத்தரகர்களுக்கும், நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டு, இடைத்தரகரின் மூலம் விவசாயிகள் நிலத்தில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருந்தால், இடைத்தரகர்களுக்கும், நிலச்சுவாந்தாரர்களுக்கும் இடையே ஒப்பந்தம் ரத்தாகும்போது நிலத்தில் சாகுபடி செய்து கொண்டிருக்கிறவர்கள் வெளியேற்றப்படுகிறார்கள். காரணம் நிலச்சுவாந்தாருக்கும், இடைத்தரகருக்கும் ஒப்பந்தமே தவிர, நிலச்சுவாந்தாருக்கும், சாகுபடிக்காரருக்கும் ஒப்பந்தம் இல்லை என்று ஹைக்கோர்ட்டில் தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படித் தீர்ப்புக் கொடுக்கப்பட்டதன் காரணமாக விவசாயிகளுக்கு சட்டத்தின் மூலம் கிடைக்க வேண்டிய பாதுகாப்பு கிடைக்கவில்லை. அதையும் திருத்தவேண்டும் என்கிற இரண்டாவது நோக்கத்தைக்கொண்டு இந்த திருத்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. மூன்றாவதாக சிலில் கோர்ட்டில் திருச்சி ஜில்லாவில் மாத்திரம் நான்கு தாலுக்காக்களில் ஆயிரம் கேல்களுக்கு மேல் விவசாயிகளுக்கு எதிராக இன்ஜங்ஷனல் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. காரணம் "If it is proved by affidavit or otherwise" என்று இருப்பதன் காரணமாக விவசாயிகளை நீண்டகாலம் சிலில் கோர்ட்டுகளுக்கு இழுத்து அடிக்கிறார்கள். ஆகவே ஒரு அபிவிதி மூலமாக குத்தகை பாதுகாப்பு உண்டென்று மனு கொடுப்பார்களேயானால் அந்த கேஸை மேற்கொண்டு விசாரணை செய்யாமல் ஆர்.டி.ஓ.க்களுக்கு அனுப்பிவிடவேண்டும் என்பதாகச் செய்யவேண்டும் என்பது என்னுடைய மூன்றாவது நோக்கம். அநேகம் சிலில் வழக்குகள் போடப்பட்டிருப்பதன் காரணமாக இந்த வருஷம் சாகுபடி பூர்ணமாக நடைபெறவில்லை. பல ஏக்கர் நிலம் தரிசாகவே கிடக்கின்றன. சாகுபடி செய்யப்பட்ட நிலங்களிலும்கூட மகசூலுக்கும் எனக்கும்தான் சம்பந்தம். சாகுபடியாளர்கள் வெளியேற்றவேண்டும் என்பதாக வக்கீல்களை வைத்துக் கொண்டு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. மிராசதாரர்களுக்கு அறிவு இருக்கிறது. திறமை இருக்கிறது. பணவசதி இருக்கிறது. அது மட்டுமல்ல. யோசனை சொல்லித் தரவும் பல வக்கீல்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால் விவசாயிகளுக்கு என்ன பாதுகாப்பு இருக்கிறது? ஆகவே சட்டத்

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

தையே இன்றைக்குத் திருத்தி அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளித்தாலொழிய, அடுத்த ஆண்டு சாகுபடியும் வெகுவாக பாதிக்கப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். சட்டத்தில் உள்ள குறைபாடுகளினால் எவ்வளவு தகராறுகள் உண்டாகியிருக்கின்றன என்பது கனம் அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரியாதது அல்ல. அதனால் உணவு உற்பத்தி பாதிக்கப்படுகிறது. கிராமங்களில் அமைதியற்ற தன்மையும் நிலவுகிறது. நிலச் சீர்திருத்தத்தை விரிவான முறையில் கொண்டுவரவில்லையென்பதும், கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய சட்டத்தினால் தகராறு அதிகம் உண்டாகும் படியாகச் செய்துவிட்டு, அமைதியற்ற நிலைமையை கிராமங்களில் உண்டு பண்ணிவிட்டு, இன்றைக்கு அந்தச் சட்டத்தில் இருக்கும்படியான குறைபாடுகளை நீக்கக்கூட சர்க்கார் சட்டம் கொண்டுவரவில்லை என்ற காரணத்தினால்தான் நான் இந்தத் திருத்த மசோதாவைக்கொண்டு வந்திருக்கிறேன். நான் கொண்டு வந்திருக்கும்படியான திருத்த மசோதா மிகவும் நியாயமானது. இதை சர்க்கார் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று சொல்லி என் பேச்சை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* **SRI M. KARUNANITHI :** சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, திரு கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டு வந்துள்ள மசோதாவை ஒட்டி என் கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

இந்தச் சட்ட மன்றத்தில் விவசாயிகளுடைய நிலைமைகளைப் பொறுத்தும், அண்மைக் காலங்களில் பல மாவட்டங்களில் சர்க்காரால் புதிதாக வகுக்கப்பட்டுள்ள சட்டத்திலே இருக்கின்ற ஒட்டை உடைசல்களை புத்திசாலிகள் பயன்படுத்திக்கொள்கிற காரணத்தினால் எந்த எந்த இடையூறுகளுக்கு அவர்கள் ஆளாகியிருக்கிறார்கள் என்பதை பலமுறை நான் இங்கே எடுத்துக் காட்டியிருக்கிறேன். சட்ட மன்றத்தில் மாதிரிம் அன்றி, அமைச்சர் அவர்களைத் தனிப்பட்ட முறையில் சந்தித்து அதைப் பற்றிய விளக்கங்களை எடுத்துக் தந்திருக்கிறேன். விவசாயிகள் நல்ல முறையில் தங்களுடைய வாழ்க்கையை அமைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணத்தின் காரணமாக அவர்களுக்குப் பாதுகாப்புச் சட்டமும், நியாயவாரச் சட்டமும் கொண்டுவரப்பட்டபோதிலும்கூட, சாணக்கிய தந்திரம் படைத்த சிலர் எப்படியோ இருக்கக்கூடிய சந்துபொந்துகளில் நுழைந்துகொண்டு தங்களுக்குச் சாதகமாகவும், விவசாயிகளுக்குப் பாதகமாகவும் செய்துகொண்டிருக்கிறார்கள். இதனால் அநேக இடங்களில் உறவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. கடந்த இரண்டுபொரு வாரங்களுக்கு முன்பும், ஒரு திங்களுக்கு முன்பும் நடைபெற்று இருக்கிற சம்பவங்கள் இந்தச் சபைக்கு நன்கு தெரியும்.

திருச்சி மாவட்டத்தில் கை ஏர், மாட்டு ஏர்க்காரர்கள் முச்சிலிகா ஏழுதிக்கொடுத்தவர்கள் என்ற அளவிலே ஏறத்தாழ பத்தாயிரம் விவசாயிகள் அங்கே இருக்கிறார்கள். அவர்கள் சாகுபடி செய்கின்ற மொத்த நிலத்தின் பரப்பு பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலமாகும். அந்த பத்தாயிரம் ஏக்கர் நிலத்தில் பாடுபடுகிற விவசாயிகள் இந்தச் சட்டத்தினுடைய உள் நோக்கத்தை நல்ல முறையிலே அனுபவிக்கிறார்களா என்று பார்த்தால் அவர்கள் அந்த அளவு அனுபவிக்க முடியவில்லை என்பதையும், அவர்கள் தடுக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதையும் சபை அறியும். அமைச்சர்களும் நன்கு அறிவார்கள். நங்கவரத்தில் ஏற்பட்ட அறப்போரில் நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டதுபோல் அந்த அறப்போரின் உட்கருத்தையும் அதனுடைய அவசியத்தையும் புரிந்துகொள்ளாமல் அமைச்சர் பெருமக்கள் இந்த அறப்போராலும் ஒரு கட்சியினுடைய தனிப்பட்ட செல்வாக்குக்காகத்தான் நடைபெறுகிறதென்றும் உண்மையாகவே விவசாயிகளிடத்திலே பணியாற்றுகின்ற எண்ணம் திராவிட முன்னேற்ற கழகத்தாருக்கோ அல்லது மற்றவர்களுக்கோ இல்லை என்றும் அவர்களுடைய உரையிலே குறிப்பிட்டார்களேதவிர பிரச்சனையை எப்படி தீர்க்கவேண்டும் என்பதிலே அவர்கள் தங்களுடைய அவசரத்தைக் காட்ட மறுத்துவிட்டார்கள். ஆனால் பல நேரங்களிலே ஒத்துக்கொண்டார்கள், இந்தச் சட்டத்தில் ஒட்டைகள் இருக்கின்றன என்று.

14th November 1957] [Sri M. Karunanithi]

“ நந்தவனத்தில் ஓர் ஆண்டி—அவன்
நாலாறு மாதமாய் குயவளை வேண்டி—
கொண்டு வந்தான் ஒரு தோண்டி—அதை
கூத்தாடிக் கூத்தாடிப் போட்டுடைத்தாண்டி ”

என்ற பாடலை நினைவூட்டுகிற வகையிலேதான் அவர்கள் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டுவந்த அந்தச் சட்டம் உடைக்கப்பட்ட தோண்டிபோல் ஆகிவிட்டது. சட்டத்திலே ஓட்டை இருக்கிறது அதை அடைக்கவேண்டும் என்று சொல்லி விட்டால் முடியுமா என்று கேட்பவர்களுக்கு நான் ஒரு சாதாரண உதாரணம் கூற முடியும்.

பெண்கள்கூட வீட்டிலே இருக்கிற குடங்களில் ஓட்டை விழுந்தால் அவசியத்திற்கு புனியை வைத்து அடைத்து விடுவார்கள். அந்த முறையிலே ஒரு அவசரச் சட்டத்தையாவது போட்டு விவசாயிகளைப் பாதுகாப்பதற்கு இந்த அமைச்சர்கள் முன்வரவில்லை என்பதைக் காண உண்மையிலே என் வருத்தத்தை தெரிவிக்காமல் இருக்க முடியவில்லை.

கல்யாணசுந்தரம் பெரியவரா, கருணாநிதி பெரியவரா என்பதற்காக இந்தப் போராட்டம் என்று குறிப்பிடப்படுகிறதே தவிர, இதன் நோக்கம் என்ன? ஏன் அங்கு இருக்கிற விவசாயிகள் கஷ்டப்படுகிறார்கள். அங்கே இருக்கும் நிலப்பிரபுக்கள் எப்படி எப்படி அவர்களை ஆட்டிப்படைக்கிறார்கள் என்ற காரணத்தை அறிய அவர்கள் மறந்துவிட்டார்கள். நங்கவரத்தில் நடைபெற்று போராட்டம் எவ்வளவு அமைதியாக நடைபெற்றது என்பதையும் எந்த அளவு காந்தியார் கூறுகிற அகிம்சை முறையில் சாத்வீக முறையில் நடைபெற்றது என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் சபையிலே ஒப்புக்கொள்ளாவிட்டாலும் ஒரு வேளை தனிப்பட்ட முறையில் நிச்சயமாக ஒப்புக்கொள்வார்கள் என்று நினைக்கிறேன்.

போராட்டத்தில் நான் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருந்தபோது ஒரு நாள் சென்னைக்கு வந்துவிட்ட நேரத்தில் போராட்டத்தில் ஈடுபட்டிருந்த விவசாயிகள் கொஞ்சம் கட்டுக் கடங்காமல் போகவே, போலீஸ் அதிகாரிகள் அந்த விவசாயிகளைப் பார்த்து “ நீங்கள் கட்டுக்கடங்காமல் போனால் நான் உங்கள் அண்ணாவிடத்தில் சொல்வேன். குளித்தலையில் அண்ணா கூறி இருக்கிற கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு, அமைதி ஆகியவைகளை மறந்து விட்டீர்களா? ” என்று அண்ணா அவர்கள் பேசிய பேச்சை போலீஸ்காரர்கள் எடுத்துக்காட்டி அங்கே கொதித்தெழுந்த விவசாயிகளுக்கு அறிவுரை கூறினார்கள் என்றால் எந்த அளவிற்கு அந்த போராட்டத்தை நாங்கள் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு அடிப்படையில் நடத்தினோம் என்பது புலனாகும்.

அந்தப் போராட்டம் எழுவதற்குக் காரணம் என்ன? நங்கவரத்தில் இருக்கும் தனிப்பட்டவர்கள் மீது உள்ள ஆத்திரமோ, வஞ்சமோ நிச்சயமாக இல்லை. நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துக்காட்டியது போல் அங்கே இருக்கிற விவசாயிகளிடமிருந்து முச்சிலிகா என்ற அந்த கொடுமையான அடிமை முறைச் சீட்டை எழுதிவாங்கிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தச் சீட்டை போலீஸ் அமைச்சரகூட பார்வையிட்டார்கள், அவருக்கு ஞாபகம் இருக்கும் என்று நினைக்கிறேன். கல்லணியில் அவர்கள் அதைப்பார்த்தபோது, “ இது Czar-உடைய சட்டம்போல் இருக்கிறது ” என்று கூறியதாக எனக்கு ஞாபகம். அந்த அளவு விவசாயிகளை அடக்கி ஒடுக்குகிறார்கள். நாங்கள் உங்களுக்கு அடிமைகளாக இருப்போம், நிலத்திலே பாடுபடுவோம், நீங்கள் கொடுத்ததை வாங்கிக்கொள்வோம் என்று கூறுகிற அளவு முச்சிலிகா நடமாடுகிறது. அந்தக் கொடுமையிலிருந்து அவர்களை விடுவிப்பதற்கு அங்கிருக்கும் ரென்ட் கோர்ட்டில் வழக்கு நடைபெற்றது. ஆனால் அந்த வழக்குகளை ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசரிடத்திலே மாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய உரிமை அந்த விவசாயிகளுக்கு இருக்கிறதா என்றால், நண்பர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் எடுத்துக் காட்டியதுபோல் 6 (ஏ) ஷரத்துபடி அவர்களுக்கு அந்த உரிமை அளிக்கப்படவில்லை. அந்த ஷரத்தின்படி அவர்கள் “ விவசாயிகள் ” என்று

[Sri M. Karunanithi] [14th November 1957]

ஒப்புக்கொள்ளப்பட்டால், அவர்கள் குத்தகைதாரர்கள் என்று ஒப்புக் கொள்ளப்பட்டால்தான் அந்த வழக்குகள், அவர்களுடைய உரிமையை பெறுகிற வழக்குகள், நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிற கொடுமை யிலிருந்து தங்களை காப்பாற்றிக்கொள்ளுகிற நிலைமைக்கு மாற்றிக் கொள்ளவேண்டும் என்ற அந்த வழக்குகள், ரெவின்யூ டிவிஷனல் ஆபீசருக்கு மாற்றப்பட முடியும்.

இந்த நிலைமையை நாம் உன்னிப்பாக கவனிக்கும்போது அங்கிருக் கும் பத்தாயிரக்கணக்கான கை ஏர், மாட்டு ஏர்க்காரர்கள், குத்தகைதா ரர்கள் என்ற அடிப்படையிலே அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டால்தான் இந்தச் சட்டம், நியாவார சட்டமாக இருந்தாலும் சரி, 60 : 40 என்ற அந்தக் காமதேனு, அந்த கற்பக விருட்சம், அது தருகிற பயனை அவர்கள் நிச்சயமாக அனுபவிக்கமுடியும் என்பதை இந்த அவை உணர வேண்டும். அதைப்போல்தான் முச்சலிகா எழுதிக் கொடுத்தவர்களையும் குத்தகை தாரர்கள் என்று எழுதிக் கொடுத்தவர்களின் பட்டியலில் சேர்க்கப்பட்டாக வேண்டும். இந்த நிலைமையிலேதான் டெனன்சி அக்ரிமெண்ட் என்ற அந்த ஒப்பந்தத்தின் கீழ், குத்தகைதார ஒப்பந்தத்தின் கீழ் முச்சலிகா காரர்களும், அங்கிருக்கும் கை ஏர், மாட்டு ஏர்க்காரர்களும் சேர்க்கப்பட வேண்டுமென்று நான் இங்கு எடுத்துக் கூறவிரும்புகிறேன்.

இன்னொரு வழியிருக்கிறது, முச்சலிகாகாரர்கள், கையேர்காரர்கள், மாட்டு ஏர்க்காரர்கள், பத்தாயிரக்கணக்கான அந்த விவசாயத்தொழிலாளர் களை குத்தகை ஒப்பந்தம் என்ற பெயரிலே சேர்ப்பதற்கு ஏதாவது இடையூறு இருக்குமானால், சட்டபூர்வமாக இடையூறு இருக்கும் என்று சர்க்கார் கருதினால், பொதுவாகவே விவசாயி ஒப்பந்தம் என்ற அளவிலே, அந்த ஒப்பந்தம் என்ற ஒரே வார்த்தையை உபயோகித்து, குத்தகைதார ஒப் பந்தம் என்றோ கையேர் மாட்டு ஏர் காரர் ஒப்பந்தம் என்றோ தனித் தனியாக பிரிக்காமல், ஒப்பந்தம் என்ற பொதுச் சொல்லின் கீழே அந்த விவசாயிகள் அத்தனைபேரையும் கொண்டுவர முடியும். அப்படிச் கொண்டு வந்தால்தான், அந்த அளவுக்கு சட்டம் அவசர அவசரமாக உடனடியாகத் திருத்தப்பட்டால்தான், அங்கே கஷ்டப்படுகிற விவசாயிகள் அங்கே நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றப்படுகிற விவசாயிகள் தங்களைப் பாது காத்துக்கொள்வதற்கும், நிலப்பிரபுக்களுடைய கொடுமையிலிருந்து விடுபடுவதற்கும் ஏதுவாக இருக்கும் என்று நான் எடுத்துக்காட்ட விரும்புகின்றேன்.

நான் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக்கூற விரும்புகிறேன், கையேர் மாட்டு ஏர்க்காரர்களை குத்தகை ஒப்பந்தம் என்ற அளவிலே அவர்களை குத்தகைதாரர்களாகச் சேர்க்கவேண்டும். அல்லது அது சரி அல்ல என்று சட்டபூர்வமாக கருதப்படுமானால் ஒப்பந்தம் என்ற பொதுச் சொல்லின் அடிப்படையிலாவது அவர்கள் சேர்க்கப்படுவார்களானால் விவசாயிகள் உண்மையிலேயே நிச்சயமாக பாதுகாக்கப்படுவார்கள் என்று மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திக்கூறி நண்பர் கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்த திருத்த மசோதாவை ஒட்டி என்னுடைய கருத்தை இந்த அவை முன்னாலே வைக்கிறேன். வணக்கம்.

SRI S. M. ANNAMALAI : கனம் மாநில சட்டமன்ற தலைவர் அவர்களே, ஏற்கெனவே மாநில சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கும் சட்டத்தை திருத்துவதற்காக வேண்டி திரு. கல்யாணசுந்திரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தை ஆதரித்து சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன். சம்பாவாரம், மாட்டுவாரம் விஷயமாக மிராஸ்தாரர்கள், விவசாயிகளோடு நடந்துகொள்ளும் முறையிலே சாதாரணமாக விவசாயிகள்தான் மிகவும் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அவர்கள் பாதிக்கப்படுவதன் காரணம் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச்சட்டத்தில் ஓட்டை இருக்கிறது என்று பேசினார்கள்.

திருச்சி மாவட்ட விவசாய சங்கத்தார்கூட ஒரு தூது கோஷ்டி மூலமாக வந்து கனம் ரெவன்யூ அமைச்சர் அவர்களையும், முதல் அமைச்சர் அவர்களையும் சந்தித்து ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதுபோலவே, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் போளூர் தொகுதியில் சுற்றுப் பிரயாணம்

14th November 1957] [Sri S. M. Annamalai]

செய்தபோது, 25—8—57-ல் கனம்பூர் விவசாய சங்கத்தார் ஒரு மகஜர் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அச்சிட்ட மகஜரைக் கொடுத்திருக்கிறார்கள். அதில் உள்பட்டது, கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய இந்த திருத்த மசோதாசூட போதாது. காரணம் என்னவென்றால், சிவில் கோர்ட்டிற்கு சென்று அவர்கள் இன்ச்செஷன் வாங்கி அதற்குப் பிறகு ஆர்.டி.ஓ. இடம் போகவேண்டுமென்று கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அந்தயிடத்தில் சென்று விவசாயி நான்தான் இந்த நிலத்தை பயிரிட்டு வருகிறேன் என்று ப்ரூவ் செய்ய முடியாது. ஆகவே, முதல் அமைச்சர் அவர்களிடம் கொடுத்த இரண்டு மகஜர்களிலும் அவர்கள் இதையெல்லாம்பற்றி தெளிவு பட எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். எந்தெந்த நிலத்தில் எந்தெந்த விவசாயி வாங்கத்திற்கு பயிர் வைத்திருக்கிறான் என்ற ரிக்கார்டை சென்னை அரசியலாரே செயல்வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதை, முதல் அமைச்சர் அவர்கள் தாசில்தாராக்கு பாரிஷர் செய்து விசாரிக்கச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதன் மூலம் தாசில்தாரிடம் இருந்து எனக்கு ஒரு உத்தரவு வந்திருக்கிறது. அதில், கிராம கர்ணம் ஆனவர், அடங்கலில் 17-வது பிரிவில் இன்னின்ன நிலத்தில் இன்னின்ன விவசாயிகள் பயிர் வைக்கிறார்கள் என்ற குறிப்பை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறோம் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதை வரவேற்கிறேன். அதேபோல் வார்க் குறிப்பு மட்டும் போதாது. எப்படி வாக்காளர் பட்டியல் தயாரித்து அதில் வாக்காளர்களின் பெயர்கள் இருக்கிறதா இல்லையா என்று பார்த்து அதை மக்கள் தெரிந்து கொள்வதற்காக வேண்டி பொது விடங்களில் வைத்து அதில் பெயர் இல்லாதவர்கள் தங்கள் பெயரில்லை, ஆகவே, தங்களது பெயரைச் சேர்க்கவேண்டும் என்று விண்ணப்பம் கொடுத்துக்கொள்ளலாம் என்று எப்படி விதியிருக்கிறதோ அதேபோல் எந்தெந்த நிலத்தில் யார் யார் பயிர் வைக்கிறார்கள் என்று இந்த நிலங்களைக் குறிப்பிட்டு அந்த ஆட்களின் பெயர்களையும் குறிப்பிட்டு அதை தகுந்த இடத்தில், எல்லோரும் பார்க்கக்கூடிய இடத்தில், அதாவது ஒரு பொது யிடத்தில் தொங்கவிட்டால் அதை மக்கள் பார்வையிட்டு நாம் பயிர் இடுகிற சர்வே நம்பர் அதில் வந்திருக்கிறதா என்று பார்த்து அவரது பெயர் இல்லாவிட்டால் ஆர்.டி.ஓ.யிடம் விண்ணப்பம் கொடுக்கலாம் என்று இருக்கவேண்டும். அந்த அதிகாரி அந்த ஊருக்கு வந்து விசாரித்து உண்மையிலேயே அவன் அந்த நிலத்தில் பயிர் வைக்கிறானா என்று விசாரித்து அறிந்து அது உண்மையினால் அவனது பெயரையும் அவன் பயிரிடுகிற நிலத்தையும் அந்தப் பட்டியலில் சேர்க்க வேண்டும். எப்படி வாக்காளர்கள் பட்டியலில் வாக்காளர்களின் பெயர்கள் அதில் இல்லாவிட்டால் அவர் விண்ணப்பம் செய்து அவர்களின் பெயர் சேர்க்கப்படுகிறதோ அதேபோன்று ஒரு விவசாயினுடைய பெயரும் அவன் விவசாயம் செய்யும் நிலத்தின் நம்பரும் இல்லாவிட்டால் அவன் விண்ணப்பித்துக்கொண்டு அவனது பெயரும் நிலமும் இந்தப் பட்டியலில் வரும்படி அதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகள் செய்யப் படவேண்டும் என்று நான் வாக்குமூலம் கொடுத்தேன். அப்படிச் செய்தால்தான் இந்த சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டம் அவர்களுக்கு பயன் கொடுக்கும் தவிர இல்லாவிடில் பல கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சென்ற 7-ம் தேதி உள்விவஹார அமைச்சர் அவர்கள் இந்த மன்றத்தில் சொன்னார்கள். விவசாயிகளுக்கு வாரம் அதிகமாகி விட்டதால் அவர்கள் சோம்பேரிகளாய் போய்விட்டார்கள் என்று சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட சோம்பேரிகளுக்கு இப்படிப்பட்ட சட்டம் தேவையா என்று சர்க்கார் நினைக்கிறது. இந்த விவசாயிகள், இந்நாட்டில் வாழ்பவர்கள், அவர்கள் வாழத் தகுதியுள்ளவர்கள், அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இல்லை. அப்படிப் பட்ட நல்லெண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இருந்தால், உயர்ந்தி மன்றத்தால் ஒரு தீர்ப்பு கொடுக்கப்பட்டு ஏறத்தாழ ஒரு வருஷம் ஆகியும் கூட அதை அமுலாக்கவில்லை. சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்டப்படி இன்னின்ன குறைகள் எங்களுக்கு இருக்கிறது, அவைகளை நிவர்த்திக்க வேண்டும் என்று விவசாயிகள் முறையிட்டும்சூட, அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்குப் பதிலாக, துப்பாக்கியையும், குண்டையும் காட்டி

[Sri S. M. Annamalai] [14th November 1957]

லத்திசார்ஜ் செய்து, 447 செக்ஷன், 379 செக்ஷன், 107-வது செக்ஷன் முதலியவைகள் மூலம் பலவித சதிவழக்குகளைப் போட்டு விவசாயிகளை தொடர்ந்து அடக்குமுறைக்கு ஆளாக்கிறதேயொழிய, அந்த பாமர மக்கள், இந்த நாட்டின் முதுகெலும்பாயிருக்கும் அவர்களைப் பாதுகாக்கவேண்டும் என்ற நல்லெண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இல்லை. அந்த நல்லெண்ணம் இந்த சென்னை மாநில அரசியலாருக்கு இருக்குமெய்யானால், இந்தத் திருத்தத்தை, “ஸ்லோ அண்ட் ஸ்டெடி வின்ஸ் தி ரோஸ்” என்று சொல்வது மாதிரி மாற்றுக் கட்சியினர் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்தத் திருத்தத்தை நீங்கள் எற்றுக்கொள்ளப் போவதில்லை என்ற எண்ணம்தான் எனக்கு இருக்கிறது. இதை நீங்கள் ஏற்றுக் கொள்ளாவிட்டாலும் நீங்கள் இதை தீர ஆலோசனை செய்து, உண்மையில் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்ற நல்லெண்ணம் இந்த சர்க்காருக்கு இருக்குமானால் வாக்காளர் பட்டியல் தயாரிப்பது போல், சில ஸ்பெஷல் ஆபீஸ்களைப் போட்டு அவர்கள் வழி, எந்தெந்த விவசாயி எந்தெந்த நிலங்களை பயிரிடுகிறான் என்றளவில் ஒரு பட்டியல் தயாரிக்க வேண்டுமென்று சொல்லிச்செக்ஷன் எடுத்து உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய திருத்தத்தை நான் முழு மனதுடன் ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். இந்தத் திருத்தத்தை அவசியம் சர்க்கார் எற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று நான் வற்புறுத்தி கூறிக்கொள்கிறேன். இந்தத் திருத்தத்தின் முக்கிய நோக்கம், திருச்சி ஜில்லாவில் உள்ள கையேர் வாரம்தாரர்களையும், மாட்டேர் வாரம்தாரர்களையும் கல்டிவேட்டில் டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்டில் உள்ள டெனன்ட்ஸ் என்ற வகுப்பில் சேர்க்க வேண்டும் என்பதுதான். இதற்கு என்ன அவசியம் என்று பார்க்கும்போது, ஒவ்வொரு பகுதியிலும் ஒவ்வொரு வித வாரம்தாரர்கள் இருந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். ராமநாதபுரம் மாவட்டத்தை எடுத்துக் கொண்டால் அங்கு சரி பாதி வாரம் வாங்கக்கூடியவர்கள் இருந்து வந்தார்கள். அது, இச்சட்டத்தின் மூலம் 60, 40 என்று ஆகிவிட்டது. அதேமாதிரி திருச்சி ஜில்லாவில் கையேர்வாரம்தார், மாட்டேர்வாரம்தார் இவர்கள்தான் மிகுதியாக இருக்கிறார்கள். இந்த கையேர்வாரம்தாருக்கும் மாட்டேர்வாரம்தாருக்கும் உள்ள வித்தியாசத்தை, நான் புரிந்துகொண்டமட்டில் சொல்கிறேன். கையேர்வாரம்தாருக்கு மாடு இல்லை, மாட்டேர்வாரம்தாருக்கு மாடு இருக்கிறது. இதுதான் ஒரே ஒரு வித்தியாசம். கையேர்வாரம்தாருக்கு கலப்பை மாத்திரம்தான் சொந்தம். அதை வைத்து சாகுபடி செய்கிறான். வேறு ஒரு வித்தியாசமும் இல்லை. ஆரம்பத்தில் விதைப்பதில் இருந்து, உரம் அடிப்பதில் இருந்து அறுவடை வரையில் விவசாயி நிலத்தைக் கட்டிக் காக்கவேண்டிய நிலையிருக்கிறது. இத்திருத்தம், இந்த மாட்டேர்வாரம்தாரையும், கையேர்வாரம்தாரையையும் இந்த டென்ட்ஸ் என்ற டிவிஷனில் கொண்டு வந்து அவர்களுக்கு பாதுகாப்பு அளிக்க வேண்டும் என்பதுதான் இத்திருத்தத்தின் நோக்கம். கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் சொன்னதுபோல், கையேர்வாரம்தான் மாட்டேர்வாரம்தாராய் மாறியிருக்கலாம். மாட்டேர்வாரம்தார் கையேர்வாரம்தாராய் மாறியிருக்கலாம். அதை நாம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. இவர்களுக்கு இந்த 60, 40 வாரம் கிடையாது என்று உயர் நீதிமன்றத்தில் இருந்து தீர்ப்பு வந்திருக்கிறது. இந்த கல்டிவேட்டிற்கு டெனன்ட்ஸ் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்டில் உள்ள கல்டிவேட்டில் டெனன்ட் என்பது யார்? “cultivating tenant in relation to any land means a person who carries personal cultivation on such land under a tenancy agreement express or implied” என்று சொல்லியிருக்கிறது. இந்த பெனிஷனை வைத்துப் பார்த்தால் இதில் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிற டென்ட்ஸுக்கும், இந்த கையேர்வாரம்தார், மாட்டேர்வாரம்தார் இவர்களுக்கும் உள்ள வித்தியாசம் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். நிலத்தைப் பொறுத்த வரையில் அவர் விவசாயம் செய்கிறவராய் இருக்கவேண்டும்.

14th November 1957] [Sri K. Ramachandran]

இதில் டெனன்ஸி அக்ரிமென்ட் பிரகாரமோ அல்லது வாய்முகமாகவோ, அதாவது இம்மீட்ட ஆகவோ விவசாயம் செய்பவன் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் என்று சொல்லப்படுகிறது.

எரு முதலியவைகள் வாங்குவதற்கு மிராச்தார்கள் உதவி செய்கிறார்கள். இது தவிர சில மிராச்தார்கள் கைனர், மாட்டு ஏர் கொடுத்து வருகிறார்கள். இவைகளை கொடுத்து அவர்களுடைய உழைப்பை பயன்படுத்தி, விதைத்து, நீர்பாய்ச்சி, களை முதலியவை எடுத்து அவர்கள் அறுவடை செய்கிறார்கள். இம்மாதிரி விவசாயம் பூராவும் அவர்கள் செய்கின்றார்கள். அறுவடை கழிந்த பிறகும் அவர்களது உழவு கூலி மாட்டு ஏர், கைனர் இவைகளுக்காக செலவை எடுத்துவிட்டுதான் இவர்களுக்குப் பங்கிடுகிறார்கள். இவ்விதம் பரம்பரை பரம்பரையாக இந்த மாட்டு ஏர் வாரம், கைனர் வாரம் இருந்து கொண்டு வருகிறது. இவைகளை மிராச்தார்கள் எடுத்துக்கொண்டு பாக்கியத்தான் இவர்களுக்கு கொடுக்கிறார்கள். இந்த முறையில் பார்த்தோமானால் இவ்விதம் கைனர் தார், மாட்டு ஏர் தார் இவர்களை உயர்நீதி மன்றத்தினுடைய தீர்ப்பு வந்தபிறகு இவர்கள் கல்டிவேட் டெனன்ட் அல்ல என்று கோர்ட் தீர்ப்பை மிராச்தார்கள் தங்களுக்கு சாதகமாகப் பயன்படுத்திக்கொண்டு இந்த விவசாயிகளை எல்லாம் வெளிவெற்றிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரி இருந்து கொண்டிருக்கிற சட்டத்தினுள்ள ஓட்டையை நிவர்த்தி செய்ய வேண்டியது மிக அவசியமாகும். அதிலும் இப்போது விவசாயத்துறையில் முன்னேற்றம் வரவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கும் இந்த சந்தர்ப்பத்தில், இந்த கொள்கைகளை எல்லாம் பரப்பிக்கொண்டிருக்கிற இந்த நேரத்தில், விவசாயம் செய்கிற விவசாயிகளுக்கு ஒரு ஸ்திரமான நிலைமை அவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டியது மிக அவசியம். இவ்விதம் நிலங்களை சாகுபடி செய்யக்கூடியவர்களுக்கு அவர்களை நிரந்தரமான விவசாயிகள் என்று சொல்லுவதில் எந்தவிதமான தவறும் இருக்க முடியாது. இந்த மாதிரி மாடுகள் கொடுக்கல் வாங்கலில்தான் வித்தியாசம் இருக்கிறதே தவிர வேறு ஒன்றுமில்லை. வேறு எந்த விதத்தில் வித்தியாசம் இருக்கிறது என்று தெரியவில்லை. ஆகையால் இந்த திருத்தம் அவசியம் என்பதை எல்லோரும் ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஆகவே இந்த மாதிரியான உயர்நீதிமன்றங்களில் ஏற்படும் தீர்ப்பில் இருக்கின்ற ஓட்டைகளை அடைக்க வேண்டியது சர்க்காருடைய கடமை. ஆகையால் திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் இந்த திருத்தத்தை சர்க்கார் ஆமோதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

(Deputy Speaker in the Chair.)

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்ட திருத்த மசோதாவை நான் முழு மனதுடன் ஆதரிக்கிறேன். இதற்கு முன்பு இந்த சட்ட சபையில் இது வந்தபோதும் நான் ஒரு சில சந்தர்ப்பங்களில் சொல்லி யிருப்பதுபோன்று எங்கள் வட்டாரங்களில் இந்த சட்டம் அமுலுக்கு வரவில்லை. அப்போது இதில் இருக்கின்ற சில சிக்கல்களை நான் முன்னிலை குறிப்பிட்டுள்ளேன். இந்த சட்டத்தின் நோக்கம் உயரிய நோக்கமாய் இருந்தபோதிலும்கூட இது எல்லா இடங்களுக்கும் சரியான முறையில் அமுலுக்கு கொண்டுவரப்படவில்லை என்பதை நான் திரும்ப திரும்ப சுட்டிக்காட்டியுள்ளேன். இந்த மசோதா நெல்லை ஜில்லா போன்ற ஜில்லாக்களில் வெறும் எட்டுச் சரைக்காய் மாதிரியாகவே இருந்து கொண்டிருக்கிறது. இதற்கு யார் யார் பொறுப்பு என்பதையோ அல்லது இதற்கு எந்தவிதமான முடிவுகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்பதையோ யாரும் அறிந்ததொன்றும் முடியவில்லை. சாதாரணமாக சாகுபடி செய்யும் சாகுபடியாளர்கள் எல்லாம் இந்த சட்டத்தின் கீழ் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்துகொள்ளவேண்டும் என்று இருந்தும் இவர்களையெல்லாம் ரிஜிஸ்ட்ரேஷன் செய்துகொள்வதற்கு எந்த விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. ஒவ்வொரு தாலுகா ஆபீஸ்களிலும் நூற்றுக்கணக்கான அட்வோல்கள், சிட்டுகள் எல்லாம் அவர்கள்

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [14th November 1957]

நேரடியாக கொடுக்க முடியாத காரணத்தினால் தாசில்தார் முன்பாக பதிவு செய்துள்ளார்கள். இவைகள் எல்லாம் குப்பைத்தாள்களாக கிடக்கிறதே தவிர அவற்றை ஒழுங்காக ரிஜிஸ்டர் செய்துவைத்து அவற்றின் பெரில் ஒரு விதமான நடவடிக்கையும் எடுத்திருப்பதாக தெரியவில்லை. இப்படி ஒவ்வொரு தாலுகாகளிலும் பலவிதமான பிரச்சினைகளையும் அதிக கஷ்டங்களையும் உண்டுபண்ணி கொண்டிருக்கிறது. சமீப காலத்தில் வந்த உயர் நீதிமன்ற தீர்ப்புகளை தங்களுக்கு சாதகமாக வைத்துக்கொண்டு நிலங்களில் பயிர் செய்யபடுகளை வெறும் கூலிகள் என்று கருதி அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு வேண்டிய முயற்சிகள் எடுத்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த சட்டத்தை முதல் முதலாக கொண்டுவந்த நேரத்தில் சர்க்கார் தரப்பில் கூறப்பட்டது, இந்த சட்டம் விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு அளிப்பதற்காகத்தான் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப்பட்டது. ஆனால் சர்க்கார் சொன்ன முறையில் எந்தவிதமான பாதுகாப்பும் இன்று விவசாயிகளுக்கு கிடைக்கவில்லை என்பதை சர்க்கார் தெரிந்திருந்தும் மேலும் உதாசீனமாக இருப்பதைப் பார்த்தால் இவர்களுடைய எண்ணத்தில் அரசியல் எண்ணம் கலந்திருக்கிறதோ என்று எண்ண வேண்டியிருக்கிறது, அல்லது அவர்களை சார்ந்திருக்கிற மிராச்தார்களுக்கு ஆதரவாக இவ்விதம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறார்களோ என்று எண்ணவேண்டியிருக்கிறது. ஆகவே இது போன்ற நிலைமை வரும்போது தகுந்த நடவடிக்கை எடுக்காமல் இருக்கிறார்கள் என்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தன்னுடைய பதிலில் தெரிவிப்பார்கள் என்று நம்புகிறேன். இந்த மசோதாவில் குறிப்பாக இருக்கிற சிக்கலான அம்சம் என்னவென்றால் குத்தகைச் சீட்டு அல்லது அட்வோலே சீட்டு கொடுப்பதைப்பற்றியது. அதில் மிராச்தார்கள் குடியானவர்களுக்கு எதிர் அடகு ஒலை சீட்டு கொடுப்பது கிடையாது. ஆனால் நிலச்சுவான்தார்களுக்கு குடியானவர்கள் எழுதி கொடுக்க வேண்டும். ஆனால் அவர்கள் குடியானவர்களுக்கு எழுதி கொடுப்பதில்லை. இதனால் இதை கண்டிப்பாக குடியானவர்களுக்கு கொடுக்கவேண்டுமென்ற நிலை என்று சட்டத்தினுடைய ஓட்டையைக்கொண்டு காண்பித்து அவர்கள் தப்பித்துவிடுகிறார்கள். அவர்கள் நாங்கள்தான் நிலத்தில் பயிர் செய்கிறோம் என்பதற்கு தகுந்த தஸ்தாவேஜுகள் கிடையாது. அந்த சந்தர்ப்பத்தில் தெளிவுகள் கொடுக்கவேண்டுமென்றால் தன்னிப்போன்ற குடியானவனைக்கொண்டுதான் தெளிவு கொடுக்க முடியும். இவ்விதம் சாட்சியம் கொடுக்கும்போது அவர்கள் எல்லாம் சங்கம் வைத்திருக்கிறார்கள், இதனால்தான் இவ்விதம் சொல்லுகிறார்கள் என்று சொல்லி இவர்களது சாட்சியங்களை உதாசீனப்படுத்திவிடுகிறார்கள். அந்த முறையில் சாகுபடியாளர்கள் கொடுக்கும் சாட்சியங்களை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. இதனால் அவர்களுக்கு பாதுகாப்பாக எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படுவதில்லை, இன்று சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றுவதற்கு வேண்டி நாங்கள் சொந்த சாகுபடி செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். நங்கவரத்தில் குறிப்பிட்ட ஒரு நிலச்சொந்தக்காரர் 3,000 ஏக்கர், 4,000 ஏக்கர் சொந்த பயிர் செய்யபோகிறேன் என்று சொல்லுவதாக நாம் கேள்விப்படுகின்றோம். எங்கள் பகுதியில் இலஞ்சி, தென்காசி போன்ற இடங்களிலும் 400 ஏக்கர், 500 ஏக்கர் என்று வைத்திருப்பவர்கள் இன்று, தங்கள் தலைமுறை தலைமுறை காலமாக, தங்கள் பாட்டன் பூட்டன் காலத்திலே பயிரிட்டு வந்த சாகுபடியாளர்களை வெளியேற்றுவதற்கு, வேண்டி இவர்கள் எல்லாம் வெறும் கூலிகள், நாங்கள் நிலத்தை சொந்த பயிர் செய்யப்போகிறோம் என்று சொல்லி வெளியேற்றிவிடுகிறார்கள். கூலிகள் என்று சொன்னால் வேலைசெய்த காலத்திற்கு சம்பளம் வாங்கி கொண்டிருக்க வேண்டும். இவர்கள்தான் கூலிகள் என்று சொல்ல முடியும். ஆனால் இந்த முறையில் பார்த்தால் 6 மாதங்களுக்கு வேலை செய்கிறார்கள். ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை விளைச்சல் எடுக்கிறோம். சிலவேளை நிலம் சரியாக விளையாவிட்டால் அதில் கிடைக்கிற ஊதியத்தைத் தான் சாகுபடியாளர்கள் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதம் நஷ்டம் ஏற்படும்போது சாகுபடியாளர்களும் பகிர்ந்து கொள்ளுகிறார்கள். இவ்விதம் நஷ்டம் அடைகிற சாகுபடியாளர்களை கூலிகள் என்று சொல்வது விர்தையாக இருக்கிறது. இந்தவிதமாக இந்த சபையின் நோக்கத்தையே

14th November 1957] [Sri K. Sattanatha Karayalar]

எதிர்த்து செய்யக்கூடிய ஒரு செயலாக இருக்கிறது. இந்த செயலை தடுப்பதற்கு இதற்கு முன்பாகவே சர்க்காரே ஒரு ஆர்டினன்ஸ் கொண்டு வந்து அவசர அவசரமாக நிறைவேற்றியிருக்கவேண்டும். அதை அப் பொழுது செய்யாவிட்டாலும் இப்போதாவது இங்கு கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்தத்தையாவது ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இப்படிப்பட்ட திருத்தத்தை இன்றாவது ஒத்துக்கொள்வார்களா மாட்டார்கள் என்பது தெரியவில்லை. கட்சிக்காரர்கள் கொண்டுவந்த காரணத்திற்காக அதை ஒரு வேளை தள்ளிவிடுவார்களோ என்று சந்தேகிக்க இடம் இருக்கிறது. அது இல்லாத முறையிலே பெருந்தன்மையோடு இதை அங்கீகரித்துக் கொள்வார்கள் என்றுதான் நான் என்னுகிறேன்.

ஹைகோர்ட்டிலே சமீபகாலத்தில் வந்த முடிவுகளிலே இரண்டு விஷயங்கள்தான் வாதத்திற்கு குறிப்பாக இருந்தன. அதிலே இவர்கள் இந்த இந்த நிலைகளை, அதாவது குறிப்பாக . . .

SRI R. SRINIVASA IYER : On a point of order, Sir. Rule 66 of the Assembly Rules says 'A member, while speaking, must not give his opinion about or refer to any matter on which a judicial decision is pending'. The hon. Member has referred to the decision already given, which is known to all of us. It is the subject-matter of an appeal pending before a Bench of the Hon. Judges of the High Court. I would, therefore, request the hon. Member not to refer to the matter which is pending before the High Court.

DEPUTY SPEAKER : Is it pending in the High Court?

SRI R. SRINIVASA IYER : Yes, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Then the whole Bill is invalid. Is it not?

SRI R. SRINIVASA IYER : Just now the hon. Member began by saying that the matter was pending in the High Court.

SRI M. KALYANASUNDARAM : May I know what matter is pending before the High Court?

DEPUTY SPEAKER : I have asked Mr. R. Srinivasa Iyer to clarify the position. Let him finish. Then I can give my ruling.

SRI R. SRINIVASA IYER : Sir, the hon. Member was speaking that the term 'cultivating tenant' has been interpreted in a particular way by the Honourable Judges of the High Court and that there was a loophole in the Act. He referred to the loophole and said that the definition of the term must be amended. In that connection he referred to a matter pending . . .

11-00
a.m.

DEPUTY SPEAKER : That is the idea of the Bill itself.

SRI R. SRINIVASA IYER : That may be the idea. But, he was referring to a pending matter . . .

DEPUTY SPEAKER : There is nothing wrong in his referring to it. The hon. Member may continue his speech.

[14th November 1957]

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் குறிப்பிடுவதெல்லாம் 'Tenancy agreement' என்று சொல்லும் போது எந்தெந்த முறையிலே Tenancy agreement இருக்கவேண்டும், எது சாகுபடியாளருடைய உடன்படிக்கை என்று நமது சட்டசபை இதற்குமுன்பு முடிவு எடுத்தது.

DEPUTY SPEAKER : The hon. Member should not criticise High Court Judges.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : Sir, I am just referring to the view that was once expressed here. That is all.

நிலங்களை, அதாவது குறிப்பாக.... நான் அதைப் பார்க்கும்போதெல்லாம் ஒரே நிலத்திலே நீண்ட நாட்களாக வேலைசெய்யக்கூடிய சாகுபடியாளர் அந்த நிலத்தைவிட்டு அப்புறப்படுத்த முடியாத நிலைமையில் இருக்க வேண்டும் என்றுதான் நாம் சட்டம் கொண்டுவந்தோம். அது நடைமுறையில் இன்று நடக்காமலிருப்பதற்கு குந்தகம் வந்திருக்கிறது. அதைத் தான் குறிப்பிடுகிறேன். ஒரே நிலத்தை நீண்ட நாட்களாக கையிலே வைத்துக்கொண்டு இருந்த சாகுபடியாளர் இன்று நிலத்தைவிட்டு வெளியேற்றப்படுகிறார் என்றால் அதிலே நீதி-நிர்வாகப் பிரக்னை அல்ல நான் குறிப்பிடுவது. அதன் தர்ம நியாயத்தைதான் நான் சபைமுன் தெரிவிக்கிறேன். நிலத்தோடு நிலமாக ஒட்டிவாழ்ந்த சாகுபடியாளர் நிலத்தை விட்டு வெளியேறி கூலிக்காரர்களாக ஏற்படும் சூழ்நிலையைத் தடுக்க நாம் சட்டம் இயற்றவேண்டாமா? அதை நாம் லட்சியமாகக் கொண்டிருக்கிறோம். நிலத்தின் பாடுபட்டு, உழைவனுக்கே நிலம் சொந்தம் என்ற அடிப்படையை வைத்து, அலுவல்கள் பிரபுரணம் உரிமை கொடுக்க வேண்டும், சோஷலிச சமுதாய இட்சியமாக வைத்து, உழைக்கூடியவன் தான் உரிமை உடையவனாக இருக்கவேண்டுமென்பதை ஒரு குறிக்கோளாக வைத்து, வருங்காலத்தில் லட்சியமாக வைத்து சட்டங்களை இயற்றிவரும் போது, இதுமாதிரி சிக்கல்கள் வரும்போது உடனடியாக நிவர்த்தி செய்ய வேண்டாமா? எழுதப்படிக் தெரியாத தாழ்த்தப்பட்ட ஹிஜன மக்கள் 100க்கு 99 சதவிகிதத்தவர்கள் நிலத்தோடு நிலமாக வாழக்கூடிய மக்கள், அவர்களுக்குத் துன்பம் வரும்போது, சட்டத்தை வைத்துக்கொண்டு, சட்ட தினாலேயே துன்பம் நேரும்போது அவர்களைக் காப்பாற்ற வேண்டாமா? நீதி நிர்வாகத்தை வைத்துமட்டும் பார்க்காமல், நியாயம் எது, தர்மம் எது என்று பார்த்து, அதற்கு நாம் சட்டம் இயற்றவேண்டும் என்பதற்காக வாவது இந்தத் திருத்தத்தை சபை அங்கீகரிக்கவேண்டுமென்று நான் வேண்டிக்கொள்கிறேன்.

கடைசியாக, நெல்லை ஜில்லாவில் பேத்து வார முறையைப்பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள் கூறி என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்கின்றேன். திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலும் இன்னும் ஒன்றிரண்டு மாவட்டங்களிலும் பேத்து வாரமுறை அமுலில் இருக்கிறது. இந்த முறையின்படி, நிலச் சுவாந்தார செய்யக்கூடிய ஒரே ஒரு பங்கு விதை, உரம் மாத்திரம் கொடுக்கிறார். கொடுத்த பொருளை திரும்ப வட்டி சேர்த்து வாங்கிக்கொள்கிறார். அறுவடை காலத்தில் 21 மர்க்கால் நெல் கிடைத்தால், மூன்று மர்க்கால் தான் விவசாயிக்கு கிடைக்கிறதே அன்றி, எஞ்சிய பகுதி முழுவதும் அவர் எடுத்துக்கொள்கிறார். வாரமாகப் பிரிக்கக்கூடிய வார சம்பிரதாயத்தைக் கூட இந்தச் சட்டத்தின் வரம்பிலிருந்து அப்புறப்படுத்திவிடவேண்டுமென்ற பெரிய முயற்சியும் கிளர்ச்சியும் வருகிறது. இந்த மசோதாவைக் கண்டிப்பாக எற்றுக்கொண்டு, இதை அமுலுக்குக் கொண்டுவந்து இதுபோன்ற நில வெளியேற்றத்திலிருக்கும் மக்களுக்கு ஆதரவு கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று வேண்டிக்கொண்டு, நெல்லை மாவட்டத்திலிருந்து இங்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிற சென்சோட்டை, கண்யா குமரி பகுதிகளிலும் சாகுபடியாளர் பாதுகாப்புச் சட்டத்தை நாம் அமுலுக்கு கொண்டுவர வேண்டும்மென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகின்றேன்.

14th November 1957]

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திருவாளர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் திருத்த மசோதாவை நான் ஆதரித்துப் பேச விரும்புகிறேன். கை ஏர் வாரம், மாட்டு ஏர் வாரம், பேத்து வாரம் என்ற முறையில் விவசாயிகள் நிலத்தைப் பயிரிடுகிறார்கள். இதைக் குறிப்பிட்டுப் பேசும்போது பலருக்கு ஆச்சரியமாகவும் இருக்கலாம், அதிசயமாகவும் இருக்கலாம், ஒருசிலருக்கு ஆத்திரமாகவும் இருக்கலாம் என்றுதான் நான் நினைக்கிறேன். ஏன் இதைக் குறிப்பிடுகிறேன் என்றால், உலகத்திலேயே ஏழு அதிசயங்களில் ஒன்று இந்தியாவில் இருக்கிறது. அது தாஜ் மஹால் என்று கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். ஆனால், தமிழ்நாட்டு ராஜ்யத்திலேயே குறிப்பிட்ட சில கிராமங்களிலே இருக்கும் இதுபோன்ற வாரங்களைப் பற்றி 100க்கு 90 பேர்களுக்குத் தெரியுமா என்று பார்த்தால் இந்தச் சபையிலே இருக்கும் அங்கத்தினர்களுக்கே 100க்கு 90 பேர்களுக்குத் தெரியாது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். ஆகவே, குறிப்பாக கை ஏர் வாரம் என்றால், அதனுடைய அர்த்தம் என்ன? எப்படி நடக்கிறது, எப்படி விவசாயிகள் செய்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவாக நாம் புரிந்துகொள்ள வேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறோம்.

கை ஏர் வாரம் திருச்சி ஜில்லாவிலே, திருச்சி, லால்குடி, குவித்தலை, முசிர் போன்ற தாலுகாக்களிலே ஒருசில கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடியது. நான்கு தாலுகாக்கள் பூராவும் இருக்கக்கூடியது அல்ல. சில கிராமங்களிலே இருக்கக்கூடியது. கை ஏர் வாரக்காரர்களுக்கு நிலச் சொந்தக்காரர் ஒரு மாடு கொடுப்பார். விதைக்கும், உரத்திற்கும் அப்பவாண்டாகவும் விவசாயம் செய்யக்கூடிய விவசாயிக்குக் கொடுப்பார். இதற்குமேலே, சாகுபடி செய்யக்கூடிய அந்த விவசாயி பூராச் செலவையும் ஏற்கவேண்டியது தான். மிராசதார் கொடுக்கும் உரத்தைக்கூட வண்டியிலே ஏற்றிக் கொண்டுவருவதற்கு ஆகும் வண்டி வாடகையும், ஏற்றி இறக்கும் செலவும் கூட விவசாயினுடையதுதான். நடவு நடுவது, உரம் கொண்டுபோவது, நாற்றுக்கூலி, களை கூலி, அறுவடைக் கூலி இன்னும் இதற்குமேலே விவசாயியினுடைய உடல் உழைப்பு இவ்வளவும் விவசாயிகள் செய்து, அறுவடை செய்த பிறகு, அந்தக் களத்தில் பலர் வருவார்கள். “பல சுதந்திரம்” என்று பலர் கேட்டிருக்கிறார்களோ இல்லையோ. நாமும் சுதந்திரம் அடைந்திருக்கிறோம். பத்து ஆண்டுகள் முடிந்துவிட்டன. ஆனால், இதுபோன்ற “பல சுதந்திரத்தை” கேட்க கொஞ்சம் ஆச்சரியமாக இருக்கும். பல சுதந்திரம் என்றால் இதுதான். நெல் ஒப்படை செய்கின்ற களத்தில் வண்ணூர், நாவிதர், இன்னும் வயிற்றுக்கு இல்லாதவர்கள் பலபேர் வருவார்கள். அவர்களுக்கு ஒரு மரக்கால், இரண்டு மரக்கால் என்று இப்படியாகக் கொடுத்தது போக, “தடியடி இனம்” வேறு இருக்கிறது. நெல் அறுவடை செய்யும்போது மிராசதாருடன் ஒரு பாதுகாப் பாளர் வருவார். அவர் ஒரு பெரிய தடியை வைத்துக்கொண்டு வருவார். மிராசதார் சொன்னார் என்றால் குறிப்பிட்ட நபரின்பேரில் பாய்ந்து அடிப்பார். அப்படிப்பட்டவருக்குக் கொடுக்கும் இழைக்கு “தடி தாக்கி வெகு மதி” என்று பெயர். இந்த வகையில் ஆறு மரக்கால் நெல் கொடுத்து விடவேண்டும். மற்றும், விதைக்கு வேண்டிய நெல் ஒரு மரக்கால் போக, மிராசதார் அந்த இடத்தில் வந்தால் அவருக்கு வெற்றிலை பாக்கு போட்டுக் கொள்ள ஒரு படி நெல் கொடுத்து ஒரு ஆள் வாங்கிவந்து கொடுக்க வேண்டும். ஏனென்றால், அந்த மிராசதார் வெற்றிலை பாக்குப் பெட்டி கூட கையிலே கொண்டுவரமாட்டார். அவர் பர்விலே காசு இருக்காது. அந்த நிலத்தில் அவர் வந்தவுடனே ஒரு மரக்கால் நெல்லை எடுத்துக் கொடுத்து ஒரு ஆள் போய் வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக்கொண்டு வந்து கொடுக்கவேண்டும்.

DEPUTY SPEAKER : மசோதாவுக்கு சம்பந்தப்பட்ட விஷயத்தைப் பற்றிதான் நீங்கள் பேசவேண்டும்.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : கை ஏர் வாரம் சம்பந்தப்பட்ட விஷயங்களைத்தான் நான் பேசுகிறேன். விவசாயிகள் எந்த அளவு பாதிக்கப்பட்டு வருகிறார்கள் என்பதை நான் சொல்கிறேன். ஒரு மரக்கால்

[Sri V. K. Kothandaraman] [14th November 1957]

நெல் கொடுத்து வெற்றிலை பாக்கு வாங்கிக்கொடுத்தால் மிராசுதார்போட்டுக்கொள்வார். இது எல்லாம் போக, மிகுதியாக இருக்கும் நெல்லிலே காய்ச்சல் பாட்டுக்காக 100க்கு 15 கலம் ஒதுக்கிவிடவேண்டும். மிகுதி இருப்பது 85 கலம் விதைக்கு ஒரு கலம் போக பாக்கியிருப்பது 84 கலம். ஒரு கலத்திற்கு இரண்டு மரக்கால் வீதம், 84 கலத்திற்கு 14 கலம் விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கும், 70 கலம் மிராசுதாரருக்கும் பரிந்து கொடுக்கப்படும். இந்த அடிப்படையிலேதான் அங்கே விவசாயம் செய்யப்படுகிறது. இதற்கு பெயர் விவசாயக் கூலி என்று சொல்லக்கூடிய அளவுக்கு இந்த விவசாய பெருங்குடி மக்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை மிகத் தெளிவாக பார்க்கிறோம். இதற்கு மேல் வைக்கோல் ஒரு பிரிசுட் விவசாயிக்கு கொடுக்க மாட்டார்கள். எல்லாம் மிராசுதார்கள் வீட்டிற்குப் போய்விடும். இந்த அளவுக்கு கஷ்டப்பட்டு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லை, நமது சர்க்கார் 60—40 என்று சட்டம் கொண்டு வந்திருந்த போதிலும், அந்த அடிப்படையிலே பிரித்துக்கொள்ள முடியாமல், நிலைமை மிராசுதார்களுக்கு சாதகமாகவே இருந்துகொண்டு வருகிறது என்பதை பார்க்கிறோம். கையேர் வாரம், மாட்டுவாரம் தார்களுக்கு சொந்தமானது மாடும் ஏரும் தான், மிராசுதார்கள் அட்வான்ஸாக விதையும் உரமும் தான் கொடுப்பார்கள். சாகுபடிச் செலவு பூராவும் இந்த வாரம் தார்கள் செய்துகொள்ளவேண்டியதுதான். பலசுதந்திரம், தடிதூக்க வெகுமதி, வெற்றிலை பாக்கு வாங்குவதற்காக ஒரு மரக்கால் இவைகளெல்லாம் போக கணக்குப்போட்டு மீதியுள்ள நெல்லிலே மாட்டுவாரம் தார்களுக்கு கலத்திற்கு இரண்டரை மரக்கால், மூன்றரை மரக்கால் கொடுக்கப்படுகிறது என்று சொன்னால், உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் நிலைமையை நினைத்துப் பார்க்கவேண்டும். எதற்காக இதைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன் என்று சொன்னால், 100க்கு 80 பேர்கள் விவசாயிகள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காகத்தான். அதுமட்டுமல்லாமல் அகில இந்திய காங்கிரஸ் கமிட்டியில் பண்டிட் ஜவஹர்லால் நேரு போன்ற மிகப் பெரிய தலைவர்கள் உள்பட உடனடியாக நில சீர்திருத்தத்திற்கு சட்டம் கொண்டுவரவேண்டும், விவசாயிகளை நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவது மிகவும் மோசம், நிலத்திற்கு உச்ச வரம்பு கட்டவேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

SRI C. MUTHIAH PILLAI : பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர், ஸார், இந்த சமயத்திலே இந்த மசோதாவின் மீது பேசும்பொழுது மசோதாவிற்கு சம்பந்தமில்லாத “வாலிங்” வரையிலும் பேசினால், இங்கு பொறுமையாக நாங்கள் உட்கார்ந்து அதை கேட்பதற்குக் கூட முடியவில்லை . . .

DEPUTY SPEAKER : அது பாயிண்டு ஆப் ஆர்டர் இல்லை.

SRI V. K. KOTHANDARAMAN : இந்த அளவுக்கு விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்யவேண்டும் என்று சொல்லப்பட்டிருந்தும் கூட, நமது சர்க்கார் கொண்டுவந்திருக்கக்கூடிய சட்டம் விவசாயிகளுக்கு நன்மை செய்யக்கூடாத நிலைமையிலே அமைந்திருக்கிறது. ஆகையினால், ஏகோபித்த முறையிலே, கட்சி அரசியல் பேதம் இல்லாமல், ஜாதி பேதமில்லாமல் இந்த மசோதாவை நிறைவேற்றினால்தான், விவசாயிகளுக்கு நல்லது செய்வது போலாகும். ஆகையால் இந்தத் திருத்த மசோதாவை எல்லோரும் ஏகோபித்த முறையில் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்று தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நெல்லை ஜில்லாவிலே பெயேர் வாரம் என்ற ஒரு முறை இருக்கிறது. ஜில்லா பூராவும் கிடையாது. திருச்செந்தூர், ஸ்ரீவைகுண்டம் ஆகிய தாலுகாக்களில் ஒரு சில கிராமங்களில் இந்த முறை இருக்கிறது. இதுவும் கையேர் வாரம் போன்றதுதான். பல சுதந்திரம் முதலிய சிலவு போக அதே அடிப்படையிலேதான் மீதியிருக்கக்கூடிய நெல்லில் ஏழில் ஒரு பங்கு விவசாயம் செய்யக்கூடியவர்களுக்கு கிடைக்கிறது. இங்கே கலம் கணக்கு. அங்கெல்லாம் கோட்டை கணக்கு, அதாவது ஒரு கோட்டைக்கு 21 மரக்கால். அதில் விவசாயிக்கு முன்று மரக்கால், மிராசுதார்களுக்கு 18 மரக்கால், இந்த அடிப்படையிலே விவசாயிக்கு

14th November 1957] [Sri V. K. Kothandaraman]

எழில் ஒரு பங்கு கிடைக்கிறது. அதைத் தவிர விவசாயி குடியிருக்க வீடு கட்டிக்கொண்டுநூதால் அதற்கும் வாடகை கழித்துக்கொண்டு விடுவார் மிராச்தார். இதைத் தவிர கையேர் மாட்டு வாரம் தரர் அமுஞ்சி வேலை செய்யவேண்டும். அது உருது வார்த்தை. சாதாரணமாக அமுஞ்சி வேலை என்று சொன்னால், விவசாயினுடைய மனைவி, மக்கள் மிராச்தார் வீட்டில் இலவசமாக வேலை செய்யவேண்டும். எந்தவிதமான கூலியும் இல்லாமல் வேலை செய்யவேண்டும். ஆகவே, இதுபோன்று மிகவும் மோசமாக பாதிக்கப்பட்டிருக்கிற விவசாய மக்களுக்கு வேண்டி கொண்டுவரப்பட்டுள்ள இந்தத் திருத்த மசோதாவை எல்லா அங்கத்தினர்களும் ஆதரித்து, இதை ஏகமனதாக நிறைவேற்றும்படி தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI T. S. RAMASWAMY PILLAI : இந்த மசோதாவை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். முன்னால் உள்ள 1955-ம் வருஷத்திய சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்டத்திலுள்ள குறைகளை திருத்துவதற்காக கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது இந்த மசோதா. மாட்டுவாரம், கையேர் வாரம் முறைகளை இந்த பாதுகாப்பு சட்டம் பாதிக்காது என்று தீர்ப்பு வெளிவந்துவிட்டதால், இதனால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயக் குடும்பங்களை காப்பாற்றுவதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. அரசாங்கமும் அதுபோலவே இந்தக் குறையை நீக்குவதில் அக்கறை உள்ளவர்களாக இருக்கிறார்கள் என்பதை நான் அறிவேன். வட ஆற்காடு, திருச்சி, திருநெல்வேலி போன்ற இடங்களில் இத்தகைய விவசாயிகள் மிகவும் அல்லல் படுகிறார்கள். லிலில் கோட்டுகள், மாஜிஸ்டிரேட் கோட்டுகளில் வழக்கு தொடரப்பட்டு ஆயிரக்கணக்கான விவசாயக் குடும்பங்கள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த மசோதாவின் உண்மையான நோக்கத்தையும், அவசியத்தையும், அவசரத்தையும் உணர்ந்து அரசாங்கம் ஏற்றுக்கொள்ளவேண்டுமென்று மிகவும் தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். அதோடு கூட நம்முடைய ராஜ்யத்தில் இப்பொழுது புதிதாக சேர்க்கப்பட்ட பகுதிகளான கன்யாகுமாரி ஜில்லா, செங்கோட்டை தாலுகாவிற்கும் நியாயவார சட்டத்தையும், சாகுபடியாளர் பாதுகாப்பு சட்டத்தையும் விஸ்தரித்து அங்குள்ள விவசாயிகளுக்கு வேண்டிய பாதுகாப்பு அளிக்கவேண்டுமென்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் கேட்டுக் கொண்டு, என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Mr. Deputy Speaker, Sir, it may be asked why the Government did not indicate their attitude when the Bill was introduced in this Assembly. I can only say that it has been the convention in this House not to oppose a Bill at the stage when it was introduced. So, at that stage, the Government could not indicate their attitude. It is only at the next opportunity the Government use to indicate their view. The problem of relationship between the landlord and tenant has been examined by the Government and we have passed two Acts in order to bring in amicable relationship between the two. One Act is the Madras Cultivating Tenants Protection Act which gives fixity of tenure to the tenant and the other Act is the Fair Rent Act which gives a reasonable share of the produce to the tenant. After the passing of these two Acts, there has been fairly well-settled relationship prevailing between these two classes of people. But, there have also been cases where in certain areas, particularly in the Tiruchirappalli district, certain controversies have arisen as to whether a particular kind of tenure, for instance, ' matteru ' or ' kaiyeru ' comes within the definition of ' tenant '. About this, there has been some controversy.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th November 1957]

The matter was also taken to the Court and the Court held that Matteru varam and Kaiyeru varam would not come within the definition of the word 'cultivating tenant' and therefore such tenants did not have the benefits conferred on the tenants by the Cultivating Tenants Act as well as the Fair Rent Act. That matter is now before the High Court by way of a writ.

Sir, with regard to this matter, in certain areas the matter was settled on certain condition. Yesterday or the other day when answering an interpellation on the dispute in Nangavaram, I said that the matter has been amicably settled between the parties by apportioning the land available in three categories, that is, a certain extent of land was given as under Matteru varam, another extent of land was given under the lease method and yet another extent of land was allowed to be cultivated as Pannai cultivation and therefore, it has been settled in that area. But there are other villages where it has not yet been settled. Now, mention was made by the hon. Member Sri Kalyanasundaram that the Courts in interpreting the Act should be liberal. I may tell him, Sir, that the Courts have been liberal in the country in the matter of interpretation of law; he also brought in the name of our Prime Minister, Mr. Nehru, as reported to have spoken somewhere that considering the present conditions in the country and the ideology prevailing, the Courts must interpret the statutes in a liberal manner. Now as a matter of fact, all these years, the Courts have been interpreting the statutes in a liberal manner. For instance, in the matter of interpretation of the Hindu Law, though there are very strict injunctions, in course of time, in the High Courts, they have given liberal interpretations in order to suit the conditions prevailing at the time a case is before the Court. But I have to point out that they have also got certain restrictions. All on a sudden, in order to give vent to any particular ideology, the Court also cannot go beyond the four corners of the sections of the Act and interpret as they like, however much it may be necessary in the interests of a particular social ideology which is prevailing in the country. For, they are also restricted and they cannot go beyond the four corners of the sections. Therefore whatever liberal interpretation they can give, they have been giving all these years.

Now, in this particular matter, that is, in interpreting the term 'cultivating tenant', we are not fair in saying that the Court did not give a liberal interpretation or the Courts should have come forward to give a liberal interpretation. As the term stands at present, the Court found that they could not give any other interpretation than what they have given. I say this only in order to show that the Courts have been giving a liberal interpretation even in the past and they are giving a liberal interpretation even at present. They are doing so wherever possible. But then they are restricted in the matter of giving a more liberal interpretation which some people want them to do. That is because, the phraseology as it stands now will not allow them to give a more liberal interpretation than what they have given.

14th November 1957] [Sri M. A. Manickavelu]

Sir, reference was made to a muchalika or lease deed or some such thing. As I mentioned, the dispute there in that particular village was settled by apportioning the land into three categories. Naturally, Sir, the muchalika will be drafted according to the category in which the land was distributed whether it was under lease or under Matteru or under Pannai. If it was under Pannai cultivation, the proper phraseology for Pannai cultivation will be adopted. Therefore, to pick out one such thing and say that this has been drawn in this manner or that manner is not quite correct. The suitability of the tenure or the varam under which they come will be taken into consideration and the proper muchalika will have to be adopted by the parties concerned.

Sir, in this matter, there are two aspects to be considered. I already said that two Acts were passed, one the Cultivating Tenants Protection Act in order to give a fixity of tenure and another the Fair Rent Act to give a reasonable share of the produce to the tenants. So, in the matter of interpretation of this term 'cultivating tenant', it would affect both the Acts. If we accept the definition of cultivating tenant in respect of tenure coming within the purview of the one Act, then the particular will be entitled to all the privileges of the Fair Rent Act also. So, in the interpretation of the term, it is not merely enough if it is accepted in one case; for, it will not stop there that is with fixity of tenure; the tenant will not stop there; he will go further and enjoy the benefits of the other Act. Therefore, we will have to find and interpret a term that when he becomes a cultivating tenant according to the term defined in the Tenants Protection Act, then he must have all the privileges of the Fair Rent Act also.

Now, as far as I can see, these two tenancies, namely, the Mattu varam and Kaiyeru varam, are different; they are not the same as the term which refers to an ordinary general tenant. For instance, in the Matteru varam and Kaiyeru varam tenancies, the landowner has to pay certain costs; in fact he bears the cost of seed; he bears a portion of the cost of cultivation; he bears a proportion of the expenses of harvesting and so many detailed arrangements are there. Therefore, those privileges which we are giving the tenants under the Fair Rent Act, etc., will not apply to them *ipso facto*. There is some difference, and once we concede that these tenants also come under the term defined in the Act, then they must have all the privileges of the Fair Rent Act also. These Matteru varam and Kaiyeru varam tenants being different from the ordinary general term of cultivating tenant, we must look into it. The principal of sharing the produce will not apply here in toto. It has to be well defined. It is only for that I have said this.

Now, Sir, I may inform the House that this question relating to Matteru varam and Kaiyeru varam is now pending before the High Court on appeal. If the appeal is decided in favour of the varamdars, it might be unnecessary to undertake any amendment.

[Sri M. A. Manickavelu] [14th November 1957]

of this nature. Further, as far as I am aware, there does not exist any tenancy of this kind in any part of the State . . . (Interruption : It is there in Tirunelveli.) They call it by a different name there. Therefore, there may be other kinds of relationships in other parts of the State. Therefore, one definition now found in the Act may not cover all the types of tenants. There are such other forms of relationships also as Puthiyeru and Karayeru also. Therefore, by merely calling it varam, the tenancy will not come under the legal definition of 'cultivating tenant.' It may be necessary for us to have a close look at the existence of these various forms of relationships and come to a decision on the question whether they can from a particular point of view be called 'tenant' or whether it would be necessary to give them another name, other protection, and if so, what kind of protection, etc.

Sir, I have taken the trouble of studying the definition of 'tenant' put in the Bill of the hon. Member Sri Kalyanasundaram. I am afraid that it is no improvement on the definition already found in the Act for the purpose which Mr. Kalyanasundaram has in mind. Of course, by specifically mentioning that Kaiyeru varamdar and Matteru varamdar would be deemed to be tenants within the definition of the term in the Act, they can be given all the benefits of the Act. But I am trying to explain that the general definition proposed by the hon. Member will not take in the Matteru varamdar and the Kaiyeru varamdar. It is the desire of the Government to bring in a comprehensive legislation dealing with similar cases. I need not be understood to commit the Government to the particular issue of necessarily giving the above varamdars all the benefits of the Act. For, this matter requires detailed examination. But what I am saying is that the Government would bring in a comprehensive legislation after taking into consideration the various forms of tenancies prevalent in the different parts of the State. The Board of Revenue has already been asked to gather the necessary materials and as soon as the materials are available, the Government will take a speedy decision to undertake the necessary legislation. Till then we do not want to undertake any piecemeal amending of the Act. Moreover, the situation in the Tiruchirappalli district where alone these two forms of relationships known as Kaiyeru and Matteru varams are existing, can be fairly settled, if the hon. Member and his party would co-operate with the Government and other parties and there will not be much difficulty to restore the *status quo*.

I would therefore request the hon. Member to withdraw the Bill on the assurance that the Government will take early steps to bring in the necessary legislation.

SRI M. KALYANASUNDARAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கனம் மந்திரி அவர்களுடைய பதிலை நான் மிகுந்த சிரத்தையோடு கவனித்தேன். இந்த பதிலுக்கு என்ன சொல்லுவது என்று தெரிய வில்லை. அவர் சொன்ன பதிலில் ஏதாவது உறுதி மொழி இருக்கிறதா என்று தேடிப்பார்த்தால் முன்னால் சொன்ன வார்த்தைக்கும் பின்னால் சொன்ன வார்த்தைக்கும் எந்த அளவும் பொருத்தம் இல்லாமல் இருக்க

14th November 1957]

[Sri M. Kalyanasundaram]

கிறது. நான் கொண்டுவந்த திருத்தத்தை ஒப்புக்கொண்டதாகச் சொன்னாரா என்றால் அதுவும் இல்லை. ஒப்புக்கொள்ளவில்லை என்று சொன்னாரா என்றால் அதுவும் இல்லை. அவர் ஏதோ ஒப்புக்கொண்டதாகவும், ஒப்புக்கொள்ளாதது மாதிரியாகவும் வெகு ஜர்க்கிரதையாக பேசியிருக்கிறார். இதில் ஒரு திட்டவடமான கொள்கையை சர்க்கார் அனுஷ்டிக்கவில்லை. நியாயவார சட்டமும், சாகுபடியாளர் சட்டமும் கொண்டுவந்ததினால் ஏதோ விவசாயிகளுக்கு ஓரளவு நன்மை ஏற்பட்டது என்றாலும், நடைமுறையில் சரியானபடி பயன்படுத்தமுடியவில்லை. சாகுபடியாளரின் உரிமையை சாஸ்வதம் ஆக்குவதுடன் நியாயவாரத்தை நிர்ணயித்துள்ளன. இந்த அடிப்படையில் மாட்டுவாரம், கைவர் வாரம்தாரத்தைத் ததவி செய்யவேண்டும். உண்மையில் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென்றால், இந்தச் சட்டத்தை ஏற்ற முறையில் அவர்களுக்கு நலம் பயக்கும் அளவிற்குத் திருத்தியாகவேண்டும். வார முறைகளை நிர்ணயிக்கும்போது இவ்வார முறைகளின் கீழ் நில உடைமையாளருக்கும், சாகுபடியாளருக்கும் ஏற்படக்கூடிய பிரத்யேக பொறுப்புக்களையும் ஆலோசித்துச் செய்யவேண்டும். இத்தனிப்பட்ட வார முறைகளின் கீழ், நியாயவார முறைகளின் கீழ், நியாயவாரச் சட்டத்தைக் காட்டிலும் நிலவுடைமைக்காரர்களுக்கு ஏற்பட்டுள்ள பொறுப்புக்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. விவசாயிகள் தங்கள் சக்திக்கு பாடுபட்டு எவ்வளவு செய்யமுடியுமோ, அவ்வளவும் செய்கிறார்கள். ஆனால் நிலச்சுவாந்தார்கள் மேலும், மேலும் அவர்களை கஷ்டப்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள். ஆனால் நிலச்சீர்திருத்தச் சட்டம் கொண்டு வருவதினால் பல சிக்கல்கள் தோன்றி இருக்கின்றன, இவர்களுக்கு நல்ல நிலைமை ஏற்படுத்துவதற்கு ஒரு விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் கொண்டுவந்தால்தான் அவர்களுக்குப் பாதுகாப்பு அளிக்கப்படும். கனம் மந்திரி அவர்கள் இந்த விரிவான சட்டம் எப்பொழுது கொண்டுவரப்படும் என்று சொல்லவில்லை. போன சட்டசபையில் கனம் ரெவின்யூ மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி பேசும்பொழுது விரிவான நிலச்சீர்திருத்தம் மசோதா வரும், அந்தப் புலி வருவதனால் யாரும் பயப்படக்கூடாது என்று சொன்னார்கள். ஆனால் இப்பொழுது அவர்கள் சொன்ன பதிலில் இருந்து பார்த்தால் விவசாயிகள்தான் இப்பொழுது பயப்படவேண்டிய நிலைமையில் இருக்கிறார்கள் என்பது தெரிகிறது.

1958-59ம் வருஷத்திற்குள் நேஷனல் டெவலப்மென்ட் கவுன்சில் இந்தப் பிரச்சினைக்கு ஒரு முடிவு கட்டவேண்டுமென்று ராஜ்ய சர்க்காருக்குச் சொல்லி இருக்கிறார்கள். இன்னும் மத்திய சர்க்கார் மந்திரிகள் கூட இந்த விஷயத்தைப்பற்றி சில இடங்களில் பேசும்பொழுது இதை வற்புறுத்தி கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் கனம் மந்திரி அவர்கள் இதைப்பற்றி ஒரு தகவலும் கொடுக்கவில்லை. நியாயவார சட்டத்தின் அடிப்படையில் 60 : 40 என்று சொல்லியிருக்கிறது. சாகுபடியாளர் 60 சதம் எடுத்துக்கொண்டு 40 சதம் நிலச்சொந்தக்காரர்களுக்குக் கொடுப்பதுதான் நியாயம். ஆனால் நடைமுறையில் அப்படிச் செய்யாமல் இந்த நிலச்சொந்தக்காரர்கள் தடுத்து விடுகிறார்கள். ஆகவே இதில் ஒரு திட்டவடமான கொள்கையை சர்க்கார் பிறப்பிக்கவேண்டும். அப்படி இல்லாமல் பாலுக்கும் காவல் பூனைக்கும் தோழன் என்ற முறையில் இருந்தால் பிரயோஜனம் இல்லை. எதிர்க்கட்சியினுடைய ஒத்துழைப்பு வேண்டும் என்று கனம் மந்திரி அவர்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் சர்க்கார் அந்த ஒத்துழைப்பிற்கேற்ற சூழ்நிலையை ஏற்படுத்தவில்லை. உதாரணமாக நங்கவரத்தைப்பற்றி கனம் மந்திரி அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். விவசாயிகள் மிகவும் பெருந்தன்மையாக நடந்துக் கொண்டதினால்தான் அங்கே ஒரு நல்ல முடிவுக்கு வர முடிந்தது. பரம்பரை பரம்பரையாக பாடுபட்டு வந்த நிலத்தை இப்பொழுது விட்டுவிட்டுச் செல்லும்படியாக அவர்களை அப்புறப்படுத்திகிறார்கள். அங்கிருக்கும் அது காரிகளினால் சில தகராறுகள் ஏற்படுகின்றன. ஏதாவது தகராறு ஏற்பட்டு அந்த அதிகாரிகளிடம் தெரிவித்தால், அது கம்யூனிஸ்டு கட்சியிடமிருந்து வந்ததென்று அதை சரியாக கவனிப்பதில்லை. அதே மாதிரியாக சர்க்காரும் அந்தக் கண்ணோட்டத்தில்தான் பார்க்கிறது. ஒரு கிராமத்தில் 100 ஏக்கர் நிலத்தில் நூறு விவசாயிகள் கட்டுகுத்தகை எடுத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்து வந்தார்கள். அவர்கள் இப்பொழுது நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு

[Sri M. Kalyanasundaram] [14th November 1957]

வெளியேற்றப்பட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் 20, 30 வருஷங்களாக இம்மாதிரி கட்டுத்தகை எடுத்துக்கொண்டு சாகுபடி செய்துகொண்டு வருகிறார்கள். அந்த நிலச்சுவாந்தார்கள் சொந்தசாகுபடி செய்வதாக சொல்கிறார்கள். சொந்த சாகுபடிக்கு நிலம் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்று சொல்லியும், அதை எடுத்துக்கொண்டு அதில் கரும்பு முதலியவை களைப் பயிரிட்டு லாபம் சம்பாதிக்கப்பார்க்கிறார்கள். விவசாயிகளைப்பற்றி கவலையே படுவதில்லை. ஆனால் மந்திரி அவர்கள் நாங்கள் ஒத்துமைக்க வில்லை என்று சொல்கிறார்கள். சமரச முறையிலே நாங்கள் எந்த காரியத் திலும் ஈடுபடுகின்றோமெயொழிய எவ்விதமான பலாத்கார முறையிலும் திருங்கவிலை என்று சொல்ல விரும்புகின்றேன். ஆயிரக்கணக்கான விவசாயி கள் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கும்பொழுது நாங்கள் எப்படி சும்மா இருப்பது.

சமீபத்தில் முதல் மந்திரி அவர்களும், நிதி மந்திரி அவர்களும் போலீஸ் மந்திரி அவர்களும் திருச்சிக்கு வந்திருந்தபோது நான் இந்த விஷயத்தைச் சொன்னேன். கனம் முதல் மந்திரி அவர்கள் மற்ற மந்திரிகளிடம் “கல்யாணசந்திரம் சொல்வதும் நியாயமாகத்தானே இருக்கிறது” என்று சொன்னார். இதை முக்கியமாக கவனிக்கவேண்டும். இந்தச் சட்டத்தில் சில சிக்கல்கள் இருக்கின்றன. அதனால்தான் தாமதம் ஏற்படுகிறது. இதை மந்திரி அவர்களே ஒத்துக்கொள்கிறார்கள். மந்திரி அவர்கள் இப்பொழுது ஒரு திட்டவட்டமான முடிவு சொல்லவில்லை. நான் முன் சொன்ன பிரகாரம் கட்டுத்தகைக்காரர்களுக்கு நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டது. அது சம்பந்தமாக கோர்ட்டுகளில் கேஸ்கள் தாக்கல் செய்திருக்கிறார்கள். இதற்குள் அங்கிருக்கும் நிலச்சுவாந்தார்கள் அறு வடை காலம் வரும்பொழுது அவர்கள் மகசூலை எடுத்துக்கொண்டு போய் விடுகிறார்கள். இம்மாதிரி ஒரு நிலைமை நீடித்தால் அரிசி பற்றாக்குறை நீடித்துக்கொண்டேதான் இருக்கும்.

கட்சிக் கண்ணோட்டத்தோடோ, அல்லது கட்சி நலனையோ, அல்லது கட்சி துவேஷத்தோடோ மந்திரிசபை இதைப் பார்த்தால் சரியான ஒரு முடிவிற்கு வரமுடியாது. எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துமைக்காததால் ஒரு முடிவிற்கு வரமுடியவில்லை என்று சொல்வது தவறாகும். திம்மாச்சிபுரம், குமாபுரம் கிராமங்களில் நிலச்சுவாந்தார்கள் விவசாயிகளை நிலத்தில் இறங்க விடுவதில்லை. இத்தனைக்கும் அச்சொத்துகள் தரம் சொத்துகள் ஆகும். அவர்களின் சொந்த சொத்துகள் அல்ல. மந்திரியவர்களிடமும், டி.எஸ்.பி. கலெக்டர் இவர்களிடம் சொல்லியும், இந்த வார விஷயத்தில் 27 சத விதம் விவசாயி எடுத்துக்கொண்டு 40 சத விதம் நிலச்சொந்தக் காரர்கள் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் பாக்கி 33 சத விதம் மிராசதாரே எடுத்துக்கொண்டு பின்னால் கோர்ட் முடிவு வந்த பிறகு அது விவசாயிக்கு சேரவேண்டுமானால் விவசாயி எடுத்துக்கொள்ளட்டும், இல்லை மிராசதார்க்கு சேரவேண்டுமானால் மிராசதார் எடுத்துக்கொள்ளட்டும். அந்த அடிப்படையில் ஒப்பந்தம் செய்யுங்கள் என்று மந்திரி, கலெக்டர், டி.எஸ்.பி., ஆர்.டி.ஓ. இவர்களிடம் சொன்னார்கள். அப்பொழுது நானும் இருந்தேன். ஆனால் மந்திரியவர்கள் காரிஸ் ஏரிச் சென்றபிறகு அவர்கள் அப்படிச் செய்ய முடியாது என்று கூறிவிட்டுச் சென்றார்கள். அதற்கும் மேலாக விவசாயிகளை மிரட்டுகிறார்கள். அவர்கள் மேல் கேஸ் போட்டு அவர்கள் கோர்ட் வாயிலில் சென்று காத்துக் கிடக்க வேண்டியிருக்கிறது. மிராசதார்களை யாராவது அடித்தார்களா? ஒரு விவசாயியும் ஒருவருடே தொந்தரவும் செய்வதில்லை. அப்படி ஏதாவது விவசாயி பலாத்காரத்தில் இறங்கியிருந்தால் அவன்மேல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதில் நானோ அல்லது என் கட்சியோ அதற்கு குறுக்கே நிற்காது. போலீஸின் துணையைக் கொண்டு, மிராசதார்கள் போலீஸ் உதவியினால் விவசாயிகளை நிலத்தில் இறங்கவொட்டாமல் தடுக்கிறார்கள். ஒரு வாரத்திற்கு முன்பு திருச்சி டி.எஸ்.பி.யை இங்கு கூப்பிட்டு அமைச்சர் அவர்கள் பேசினார்கள். அதன் பின்னாலாவது நிலைமை முன்னேறும் என்று நினைத்தேன். டி.எஸ்.பி. அங்கு போய் சொல்கிறார், நிலத்தில் இறங்கினால் ஒரு வருஷம், அல்லது இரண்டு வருஷம் உள்ளே தள்ளி விடுவேன் என்று சொல்லி அவர்களை

14th November 1957] [Sri M. Kalyanasundaram]

மிரட்டுகிறார். கையேர் வாரம்தார்க்கும், மாட்டேர் வாரந்தார்க்கும் பாதுகாப்பு அளிக்க நீங்கள் நினைத்தால் உடனே போலீஸிடம் சொல்லலாம். அமைதியான முறையில் நீங்கள் செல்லுங்கள் என்று. நிலத்தில் இருந்து விவசாயிகளை வெளியேற்றுவதற்கு மிராசுதார்களுக்கு போலீஸ் உதவி அளிக்காது இருக்கவேண்டும். இந்த சந்தர்ப்பத்தில் நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன், நியாயவாரசட்ட அடிப்படையில் அவர்கள் இப்பொழுது உடனடியாக பங்கு வேண்டுமென்று அவர்கள் கேட்கவில்லை. விவசாயம் செய்வதற்கு அவர்கள் தயாராயிருக்கிறார்கள். ஆனால் அவர்கள் வயலில் இறங்க எங்களுக்கு அனுமதி கொடுங்கள் என்றுதான் கேட்கிறார்கள். இதில், அமைதிக்கு என்ன பங்கம் வருகிறது. நான் இதில் உங்களுடன் எப்படி ஒத்துழைப்பது? உங்களோடு சேர்ந்து நானும் அவர்களை வயலில் இறங்க விடாதுபடி தடுக்கவேண்டும் என்கிறீர்களா? நங்கவரத்தில் சமரசம் ஏற்பட்டது என்றால் அது மிராசுதார்களின் பெருந்தன்மையினால் அல்ல. அதிகாரிகளுடைய சமார்த்தியத்தினால் அல்ல. விவசாயிகளின் பெருந்தன்மையால்தான் அச்சமரசம் ஏற்பட்டது. எப்படியாவது தீரடும் என்று தான் அவர்கள் விட்டுக்கொடுத்தார்கள். (இன்டரப்ஷன்) விவசாயிகள் மாட்டேன் என்று சொல்லியிருந்தால் என்னவாகும். அது, விவசாயிகளின் பெருந்தன்மையால் ஏற்பட்டதுதான். மிராசுதார்களுக்கோ, சர்க்காருக்கோ, அதிகாரிகளுக்கோ அந்த பெருமை கிடையாது. மேடோ கரடோ எதிலாவது உழைத்துக்கொண்டிருக்கலாம். என்று விவசாயி எண்ணிய தால்தான் சமரசம் ஏற்பட்டது. மற்ற கிராமங்களில் இன்னும் இருக்கிற தகராறுகளுக்கு காரணம் என்னவென்று, அதன் முழு விவரங்களும் மந்திரியவர்களிடம் இருக்கிறதா? மந்திரியவர்களிடம், தயவு செய்து மலையப்பன் அவர்களின் ரிப்போர்ட்டைப் படித்துப் பார்க்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். (இன்டரப்ஷன்) திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் உள்ள போராட்டம், ஒரு கிராமத்தில் லெட்டில்மென்ட்க்கு வந்து விட்டது. மற்றவைகளில் அவர்கள் மந்திரியவர்களின் யோசனைகளை நிராகரித்துவிட்டார்கள். சரியான விவரங்களைத் தெரிந்து கொள்ளாமல், அதிகாரிகளின் ரிப்போர்ட்டை வைத்துக்கொண்டு மிராசுதார்களை பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தோடு சொல்வது சரியல்ல. நான் தனியாக மந்திரியவர்களோடு பேசிக்கொண்டிருந்தபோது, சொன்னார்கள், விவசாயிகளுக்கு பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டியதுதான், அதற்கு சட்டம் கொண்டு வருகிறோம் என்றார்கள். ரெவின்யூ அமைச்சரோடு போலீஸ் அமைச்சரும், முதல் அமைச்சரும்—முதல் அமைச்சர் அவர்கள் இங்கு இப்பொழுதில்லை. அவர்களும் உறுதிமொழி கூறினார்கள். நாங்கள் ஒரு சட்டம் கொண்டு வருகிறோம், நீங்கள் தீர்மானத்தை வாபஸ் வாங்கிக் கொள்ளுங்கள் என்றார்கள். அப்படி சர்க்கார் ஒரு சட்டம் கொண்டுவந்து பாதுகாப்பு கொடுப்பார்கள் என்ற உறுதிமொழியின்பேரில் நானும் வாபஸ் பெறுகிறேன் என்று சொல்லி ஆவலோடு இருந்தேன். ஆனால் மந்திரியவர்கள் பதில் என்னை திகைக்க வைத்திருக்கிறது. அவர்கள் பேச்சை ஒத்துக் கொள்ளவில்லை என்றால், நாங்கள் 151 பேர்கள் இருக்கிறோம், ஒரு கை பார்த்துவிடுவோம் என்று சொல்வார்கள். சில தினங்களுக்கு முன்பு ஏதோ நாங்கள் ஹரிஜனங்களைக் காட்டிக் கொடுத்துவிட்ட மாதிரி பிரசாரம் செய்தார்களே, இதில் 99 சத விதிகம் ஹரிஜனங்கள்தான். அவர்கள், நாங்கள் உழைக்கிறோம், பலனில் கலத்திற்கு மூன்று மரக்கால் கொடுங்கள் என்று உரிமைக்காக அவர்கள் போராடுகிறார்கள். 10,000 ஹரிஜனக் குடும்பங்கள் இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்கள். அவர்கள் அவர்களது பாட்டன் காலத்திலிருந்தே உழைத்து பலனைக் கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். அதை பற்றி விசாரித்துப் பார்க்கட்டும். நான் சொல்வது நான் வேண்டுமானால் நிரூபிக்க தயார். ஹரிஜனங்களுக்காக நாங்கள் பாடுபடுகிறோம் என்று சொல்கிறீர்கள். அவர்களின் முக்கியமான, அதாவது இதில் உள்ளவர்களில் 99 சத விதிகம் ஹரிஜனங்கள்தான். அந்த நிலையில் சொல்கிறேன், அவர்களின் வாழ்க்கைப் பிரச்சனையாகும் இது. அதற்கு பரிசாரம் ஒன்றும் தேடாது கிணற்றுத் தண்ணீர் போன்றது வரும்போது அவர்களுக்காக நாங்கள் அப்படி செய்கிறோம், இப்படி செய்கிறோம் என்று சொல்வதில் பிரயோஜனமில்லை என்று சொல்லிவிட்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[14th November 1957]

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள், விரிவாக நில உச்ச வரம்பு அவற்றையெல்லாம் பற்றி சொல்ல வில்லை என்று சொன்னார்கள். அதற்கு நான் சொல்வது, நாம் பேசுவதே, இரண்டாவது கட்டத்தில் இருந்துதான் பேசுகிறோம். இந்த பில் உச்ச வரம்பைப் பற்றியதல்ல. இதில் “கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ், பேர் ரெண்ட்” இவைகளைப் பற்றித்தான் இருக்கிறது. அப்படி இருக்கும்போது நான் மூன்றாவது கட்டத்திற்கு போக முடியாது. அதைப் பற்றி நான் அதிகம் பேச விரும்பவில்லை. கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் இதைக் குழப்புவார் என்று எதிர்பார்த்துத்தான் முதலிலேயே விளக்கமாக, கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் பற்றியும், “பேர் ரெண்ட்” பற்றியும் முதலிலேயே பீடிகையுடன் சொன்னேன். அங்கத்தினர் அவர்களின் திருத்தத்தில், “including Kaiyeru varam and Matteru varam” என்றிருக்கிறது. கையேர்வாரந்தாரையும், மாட்டேர் வாரந்தாரையும் இதில் சேர்த்துக் கொண்டால் அதற்குரிய பிரகாரம் நிலத்தில் வரும் உற்பத்தியின் பேரில் பங்கு போட்டுக்கொள்வது அவசியமாகும். நான் ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல், கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட்ஸ் என்ற பெயரிஷன்படி, பூராச் செலவையும் விவசாயச் செலவையும் விவசாயி எடுத்துக் கொள்கிறான். மீராசத்தார் கிஸ்து கட்டுகிறார் தவிர வேறென்றும் இல்லை. இங்கு அது மாதிரியல்ல. விதைக்கு பணம் கொடுக்கிறார், உழுவதில் உள்ள செலவின் ஒரு பகுதியை அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார்.

SRI M. KALYANASUNDARAM : ஸார், இதிலே மந்திரி அவர்கள் சொல்லக்கூடிய விவரம் சரியல்ல. விதைக்கும் எருவுக்கும் என்று தனியாக கொடுத்து வருவதாக சொல்லப்படுவது . . .

MR. SPEAKER : இவ்விதம் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் அடிக்கடி குறுக்கிட்டு பேசினால் இந்த விவாதத்திற்கு முடிவே இருக்காது. மந்திரி அவர்கள் அவர்களுடைய பதிலை சொன்னார்கள், அதன் பின் கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் தன்னுடைய கருத்தை சொல்லியாய் விட்டது. அதற்கு பின்னால் ஏதாவது சொல்ல வேண்டுமென்றால் மந்திரி அவர்கள் பேசி முடித்த பிறகு சொல்ல வேண்டும். இதுதான் முறையாக இருக்கும். ஆகவே இவ்விதம் அடிக்கடி குறுக்கிட்டு பேச வேண்டாம் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : இதில் கல்டிவேட்டிங் டெனன்ட் என்று சொல்வதிலும் கை ஏர், மாட்டு ஏர் இந்த முறைகளிலும் வித்தியாசம் இருக்கிறது. எப்படியானாலும் இவர்கள் ஒரே தொழிலையுடையவர்கள் என்று சொல்ல முடியாது. அப்படியிருக்கும்பொழுது Fair Rent Act பிரகாரம் அதில் இதை சேர்க்க வேண்டும் என்று சொல்லுவது சரியாக இருக்காது. விவசாயிகளை அப்புறப்படுத்தித் துவது வேறு விஷயம். விவசாயிகள் அப்புறப்படுத்துவதை அரசாங்கம் பார்த்துக்கொண்டு இருக்க மாட்டார்கள். இதற்கு தகுந்த ஏற்பாடுகள் செய்து கொண்டு வருகிறோம். இதில் இரண்டையும் சேர்த்து குழப்பக் கூடாது. இந்த சட்டப்படி நிலத்திலிருந்து சாகுபடியாளர்களை வெவியேற்ற முடியாது. Fair Rent Act-படி இதைச் சேர்க்கலாமா என்பதை முயாசித்து பார்க்கவேண்டும். அது தனியான காரியம். இந்த மாதிரியாக இந்த முறையை திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் அனுசரிக்க வில்லை என்று சொன்னார்கள், எங்கள் ஜில்லாவிலும் இல்லை என்று சொன்னார்கள். இவ்விதமாக ஒன்றொன்றாக குறைகள் கிளம்புமானால் அடிக்கடி இந்த விதமாக திருத்தங்கள் வந்து கொண்டிருக்க வேண்டும். ஆகவே இதை எல்லாம் சேர்த்து ஒன்றாக பார்த்து சர்க்கார் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுத்து கொள்ளும். சாகுபடியாளர்களை நிலத்திலிருந்து அப்புறப்படுத்துவது சம்பந்தமாக உடனடியாக அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்கப்போகிறது. இந்த Fair Rent எந்த வகையில் எந்தெந்த proportion-ல் இருக்க வேண்டும் என்பதை எல்லாம் பார்த்து Comprehensive Bill கொண்டு வரப்படும். கனம் அங்கத்தினர் கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் வேண்டாம் என்று சொன்னாலும் இதை எப்படியும் கொண்டுவரப்போகிறோம் என்பதையும் தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன்.

14th November 1957]

SRI M. KALYANASUNDARAM : இப்போது அறுவடை காலம் வரப் போகிறது. இந்த அறுவடை காலத்திற்கு முன்பு இந்த பாதுகாப்புச் சட்டம் கொண்டு வரப்படுமா? அல்லது எப்போது கொண்டு வரப்படும் என்பதை திட்டவாட்டமாக தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : எவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டுவர முடியுமோ அவ்வளவு சீக்கிரமாகக் கொண்டு வரப்படும்.

MR. SPEAKER : Is the hon. Member Sri Kalyanasundaram withdrawing his motion?

SRI M. KALYANASUNDARAM : இவ்வளவு எதிர்ப்புக்குப் பிறகு நான் என்ன சொல்லுவது என்றே தெரியவில்லை. எப்படியும் நிச்சயமாகக் கொண்டு வருவோம் என்று உறுதியாக மந்திரி அவர்கள் சொல்லுவதால் என்னுடைய திருத்தப் பிரேரணையை வோட்டுக்கு விட விரும்பவில்லை, நான் வாபஸ் பெற்றுக்கொள்கிறேன்.

The motion was, by leave, withdrawn.

**V.—MOTION UNDER RULE 21 (3) OF THE ASSEMBLY RULES RE
CHANGE IN THE ORDER OF BUSINESS.**

MR. SPEAKER : நாளை திணைக்காலை ஸ்பீச்சிமெண்டரி டிமாண்ட் மீது 2 மணி நேரம் பொது விவாதம் நடைபெறும். அதன் பின்னால் ஒவ்வொரு ஐட்டமாக வோட்டுக்கு விடப்படும். அதன் பின் ஐந்து அரசாங்க மசோதாக்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் விவாதத்திற்கு எடுத்துக் கொள்ளப்படும். இந்த விவாதம் நாளை மத்தியானம் 1½ மணிக்குள் முடிவடையவில்லையானால் மீண்டும் சாயத்திரம் 3 மணி முதல் 5 மணி வரை இருந்து இந்த மசோதாக்களைப் பற்றி விவாதித்து தீர்மானிக்கலாம் என்று பிவினஸ் அட்வைஸரி கமிட்டி தீர்மானித்திருக்கிறது. இந்த விபரத்தை உங்கள் முன் வைக்கிறேன். இதை சபை அனுமதிக்குமாறு வேண்டுகிறேன்.

The House will sit from 3 p.m. to 5 p.m. to-morrow, provided the business before the House is not over in the morning. I suppose the House has no objection to this arrangement.

The Hon. the Minister for Industries wants leave urgently to introduce the Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957. First of all, he must move a motion for the change in the order of business, and then he can introduce the Bill.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I move—

“That item III (1) on the agenda, namely, The Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957, be taken up.”

MR. SPEAKER : Motion moved—

“That item III (1) on the agenda, namely, The Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957, be taken up.”

The motion was put and carried.

[14th November 1957]

VI.—GOVERNMENT BUSINESS.**Bill.**

THE MADRAS GENERAL SALES TAX AND THE MADRAS MEDIUM COTTON MILL CLOTH (SALES TAX) (AMENDMENT) BILL, 1957.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I beg leave to introduce the Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957.

MR. SPEAKER : The question is—

“ That leave be granted for the introduction of the Madras General Sales Tax and the Madras Medium Cotton Mill Cloth (Sales Tax) (Amendment) Bill, 1957.”

The motion was put and carried.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, I introduce the Bill.

The Bill was introduced.

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I rise on a point of information from the Hon. the Minister for Industries.

கனம் தொழில் மந்திரி அவர்கள் கழிந்த சட்டசபைக் கூட்டத்தில் பதில் சொல்லக்கூடிய சமயத்தில் படித் தொழிலாளர்கள் மசோதா தயாராகிவிட்டது, மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதிக்காக அனுப்பப்பட்டிருக்கிறது என்று தெரிவித்தார்கள். அது மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வந்து விட்டதா? வந்துவிட்டது என்றால் இந்த சட்டசபைக் கூட்டத் தொடரிலேயே இந்த மசோதாவை கொண்டுவருவதற்கு முடியுமா? அவ்விதம் ஏதாவது தகவல் இருக்குமானால் தெரிவிப்பார்களா?

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : Sir, with all the expedition that I am capable of, I have to inform the House with deep regret, that I had not been able to bring forward the Beedi Bill in this session. I shall however have the Bill published in the meantime and take it up as early as possible in the next session.

VII.—NON-OFFICIAL BUSINESS.**Resolutions.****(1) IMPROVEMENT OF MINOR PORTS.**

MR. SPEAKER : Sri N. S. Ramalingam will now move his resolution. Let it be seconded, and then he can speak.

SRI N. S. RAMALINGAM : Sir, I move the resolution standing in my name, namely—

“ This House recommends to the Government to take immediate steps to improve the minor ports like Nagapattinam for unloading cargoes at these ports and thereby relieve the pressure on the port of Madras.”

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF : I second the resolution, Sir.

14th November 1957]

SRI N. S. RAMALINGAM : கனம் சட்டமன்றத் தலைவர் அவர்களே, அடிக்கடி மதராஸ் போன்ற துறைமுகங்களில் பலவிதமான நெருக்கடி இருந்து கொண்டிருப்பதை நாம் பார்க்கிறோம். நம் நாட்டில் பல துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. இவைகள் எல்லாம் சிறு சிறு துறைமுகங்களாக இருக்கின்றன. அம்மாதிரி இருப்பதில் நாகப்பட்டணமும் ஒன்று. பழைய சரித்திர காலத்திலிருந்தே இது புராதனமாக இந்த துறைமுகம் இருந்து வந்திருக்கிறது. பல பிரயாண கப்பல்களும் பல சாமான் கப்பல்களும் போய் வந்து கொண்டிருந்தன.

ஆனால், இரண்டாவது யுத்தத்திற்குப் பிறகு கொச்சி, மதராஸ் போன்ற துறைமுகங்களில் கவனம் செலுத்தப்பட்டு, நாகப்பட்டினம் போன்ற சிறிய துறைமுகங்கள் கவனிக்கப்படாமல் விடப்பட்டிருக்கின்றன. அதனால், ஆயிரக் கணக்கான தொழிலாளிகள் வேலை கிடைக்காமல் தங்கள் வாழ்க்கைக்குக் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நாகப்பட்டினத்தில் வியாபாரமும் தொழிலும் சுரணித்துப் போய், இன்றையதினம் நாகப்பட்டினம் என்பது நாகப்பட்டினம் என்று சொல்லக்கூடிய நிலைமையில் இருக்கிறது. நரகப்பட்டினமாக இருந்தால்கூட தேவலை, அதைவிடக் கேவலமாக ஆய்விடக்கூடாது என்பது என்னுடைய அவா. ஆகையால், நான் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், நாகப்பட்டினம் போன்ற சிறிய துறைமுகங்களில் இன்னும் கவனம் செலுத்தி அவைகளை விருத்தி செய்ய வேண்டும். அப்படிச் செய்தால் பல தொழிலாளர்களுக்கு வேலை அளித்தவர்களாவீர்கள். அத்துடன் இன்னும் பல நன்மைகளும் ஏற்படும்.

விவசாயத்திற்கு வேண்டிய ரசாயன உரம் போன்றவை சென்னை போன்ற பெரிய நகரங்களிலிருந்து ரயில்வே வாகன்கள் மூலமும் லாரிகள் மூலமும் வருகின்றபடியால், காலத்தில் வாகன கிடைக்காமல் குறிப்பிட்ட காலத்தில் வந்து சேராமல் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது. காலத்தில் ரசாயன உரம் போன்றவை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்காமல் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். அது மட்டுமல்ல. இவைகளின் விலையும் அதிகமாகிவிடுகிறது. ட்ரான்ஸ்போர்ட்டேஷன் சார்ஜ், ஹாண்ட்லிங் சார்ஜ் எல்லாம் சேர்ந்து அதிக விலைக்கு ரசாயன உரம் போன்றவை ஏழை விவசாயிகளுக்குக் கிடைக்கின்றன. இந்த நிலைமையை மாற்றியமைப்பதற்கு என்ன செய்ய வேண்டுமென்றால், சிறிய துறைமுகங்களிலே இவைகளை கப்பல் மூலமாகக் கொண்டு வந்து இறக்க வழி செய்ய வேண்டும். ரயில்வே வாகன கால காலத்தில் கிடைக்காத காலத்தில் லாரி மூலமாகவாவது கொண்டுவந்து கொடுத்து விவசாயிகளுக்குக் குறித்த காலத்தில் கிடைக்கும்படிச் செய்யலாம். கப்பல் மூலமாக சிறிய சிறிய துறைமுகங்களில் இறக்கும்படியான ஏற்பாடு செய்தால் இவைகளின் விலையைக் குறைத்து விவசாயிகளுக்குக் கொடுப்பதற்கு முடியும். ஆகையால், அரசாங்கம் உடனே நடவடிக்கை எடுத்து, சிறிய துறைமுகங்களை விருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றேன்.

அந்த துறைமுகத்தைச் சீர்செய்வதற்கு அதிகச் செலவு ஆகும் என்றும் நான் தெரிந்துகொண்ட வரையில் தெரிகிறது. அரசாங்கம் பல தடவைகளில் பல கமிட்டிகள் நியமித்து, சிறிய துறைமுகங்களை எப்படிச் சீர்படுத்தலாம் என்று அவர்கள் விசாரித்து சிபார்சு செய்திருக்கிறார்கள். அதற்காக என்னுடைய நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொண்டாலும் இன்னும் நடைமுறையில் கொண்டுவரவில்லையாதலால் கூடிய சீக்கிரத்தில் கொண்டு வரவேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இன்றையதினம்கூட சபை மேஜையீது ஒரு கடிதம் வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதில், எந்தெந்த துறைமுகங்களை எவ்வாறு சீர்திருத்தம் செய்யலாம் என்று கண்டிருந்தது. அதற்காக சர்க்காருக்கு நன்றி செலுத்தினாலும், இன்னும் நல்ல முறையிலே நாகப்பட்டினம் துறைமுகத்தை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

மண் அதிகமாகச் சேருவதால் அதைத் தோண்டி எடுப்பதற்கு ட்ரெட்ஜர்கள் அதாவது மண் அறிப்பு மிஷின்கள் இருக்கின்றன. கூடலூர், தூத்துக்குடி துறைமுகங்களில் இருப்பதுபோல் லக்ஷன் ட்ரெட்ஜர்களை நாகப்பட்டினம் துறைமுகத்திலும் வைத்து சீர்படுத்தி அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

[Sri N. S. Ramalingam] [14th November 1957]

திருத்துறைப்பூண்டி தாலுகாவில் தோப்புத்துறை, கோடிக்கறை துறைமுகங்கள் பாழடைந்து கிடக்கின்றன. தோப்புத்துறையைப்பற்றி அதிகம் சொல்ல வேண்டியதில்லை. இரண்டு வருஷங்களுக்கு முன்பு தூதிருஷ்ட வசமாக புயல் ஏற்பட்ட காரணத்தால் பாதிக்கப்பட்ட இடம் தோப்புத்துறைப் பகுதி என்பது நமது மராமத்து மந்திரி கனம் திரு. கக்கன் அவர்களுக்குத் தெரிந்திருக்கும். அவர் தமிழ்நாடு காங்கிரஸ் கமிட்டித் தலைவராக இருந்த போது அவர் அங்கு வந்திருந்து பல உதவிகளை அங்குள்ள மக்களுக்குச் செய்திருக்கிறார். அந்தப் பகுதியைப் பற்றி அவருக்கு தெரியும். தோப்புத்துறை, கோடிக்கறை துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டால் வருஷத்தில் பெரும் பகுதி அந்தத் துறைமுகங்களுக்குக் கப்பல்கள் வரலாம் என்று நிபுணர்கள் சொல்கிறார்கள். ஆகையால், அந்தத் துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்யவேண்டும்.

தனுஷ்கோடியிலே துறைமுகம் நல்ல நிலைமையில் இல்லை. அதை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று அரசியலார் யோசித்துக் கொண்டிருப்பதாகச் செய்தித்தான் மூலமாகக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறோம். அம்மாதிரி இருக்கும்போது, தோப்புத்துறை, கோடிக்கறை துறைமுகங்களில் நல்ல செளகரியங்கள் இருப்பதால் அவைகளை ஸ்பெஷலிட்ட ஆக, அதாவது பதிலாக வைத்துக்கொண்டு உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளவேண்டும். இந்தியாவிலிருந்து தனுஷ்கோடி வழியாக இலங்கைக்குப் போவதற்குப் பதிலாக தோப்புத்துறைக் கோடிக்கறை வழியாகப் போனால், தூரம் குறைவு என்று எல்லோருக்கும் தெரியும். அது மட்டுமல்ல. இலங்கை வாழ்தனித் தமிழ் மக்கள் வாழும் யாழ்ப்பாணமானது கோடிக்கரையிலிருந்து 40 மைல் தூரத்தில்தான் இருக்கிறது. தோப்புத்துறை, கோடிக்கறை துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி செய்து, அதன் வழியாக கப்பல்கள்போனால் தனுஷ்கோடி வழியாக இலங்கை போவதைவிட தூரம் குறைவு. சுமார் 200 மைல் வரை தூரம் குறைவு. நூற்றுக் கணக்கான மைல் சென்று யாழ்ப்பாணம் போகவேண்டாம். ஆகவே, தோப்புத்துறை, கோடிக்கறை இவைகளில் ஒன்றை அபிவிருத்தி செய்தால் அதன் மூலமாகப் போகலாம் என்று கொள்கிறேன்.

எல்லாத் துறைமுகங்களையும் நேரில் சென்று பார்த்து, விசாரித்து, என்னென்ன முறையிலே அபிவிருத்தி செய்யவேண்டுமோ அந்த முறையிலே குறைந்த செலவிலே மக்களுக்குப் பிரயோஜனப்படக் கூடிய முறையிலே செய்யலாம் என்று பார்ப்பதற்கு ஒரு கமிட்டி நியமித்து, இவைகளை யெல்லாம் விசாரணை செய்யச் சொல்லி, அரசாங்கத்திற்கு ஒரு சிபார்சு செய்யச் சொல்லி, அதன்மேல் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

இப்படியெல்லாம் செய்வதன்மூலம் முதலாவதாக தொழிலாளிகளுக்கு வேலை கொடுக்க முடியும். அத்துடன் விவசாயிகளுக்கு சாமான்கள் குறைந்த விலையில் கிடைப்பதற்கும் உதவியாக இருக்கும். ஆகவே, சர்க்கார் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தச் சபை என்னுடைய தீர்மானத்தை ஆதரிக்குமாறு தாழ்மையுடன் கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI K. S. G. HAJA SHERIFF: Sir, I rise to support the Resolution moved by hon. Member Sri Ramalingam, for taking immediate steps to improve the minor ports. I must say, Sir, that the country has got a very vast coast-line of 3,000 miles with innumerable ports. Our State had many minor ports and those minor ports were in a very brisk condition turning out large volumes of tonnage before the War, and especially ocean-going steamers called in there for loading and unloading cargo. But, during and after the War, these minor ports have not been utilized fully but utilized very scarcely. Some of them have become absolutely useless or inactive with the result that they have been closed permanently. The result of this inactivity of the minor ports has shown perfectly clear how the major ports of Madras were fully

14th November 1957] [Sri K. S. G. Haja Sheriff]

pressed for space. Before and immediately after the war, Madras port was handling only $1\frac{1}{2}$ million tons. But, to-day, it is working to its utmost capacity and handling nearly $2\frac{1}{2}$ million tons. Not only that. Steamers were touching the Madras port in large numbers without being diverted to the minor ports where they can be diverted. The result is that these steamers have to lie idle outside the port for a considerably long time. I must tell this House that if a steamer stays outside unnecessarily, it costs not less than about Rs. 7,500 per day. There were occasions when the steamers have been waiting for berths outside the ports for even 22 days with the result that they had to bear a tremendous expenditure and it was a heavy loss to the country. Most of our trade is still under foreign hands and it is only 9 per cent of the trade that is being carried on by us. It may be asked why the ships were turning up only at the major ports and not at the minor ports. The answer is that there were no adequate facilities in the minor ports. In the major ports, they have greater facilities for handling as well as storage and retransport of the cargo. Secondly, certain cargo of a homogenous type might not be planned properly for them to be landed at the landing port with the result that the steamers having both general cargo and special cargo might have to be berthed outside. So, the owners are not generally willing to send them to minor ports for the mere reason that they are not very safe and favourable for their steamers to remain. We must thoroughly examine the conditions under which the minor ports could be made really useful, for ocean-going vessels. The ports should be kept clear and should be made navigable.

(Deputy Speaker in the Chair.)

Now the barge can be operated only during high tides and not during low tides; the boats which are the medium of transport to the shore from the ship cannot be piloted because of the low water. So I would suggest that a dredger should be provided at every minor port and it should be seen that the bar is dredged periodically and kept clear all the hours of the day so that the boats can ply round the clock.

Secondly, in minor ports, there are no contrivances like crane and other facilities for unloading cargoes; there are no storage facilities at these ports with the result that the cargo landed could not be stored by the shippers or consignees; thus there is the necessity to look up for outside godowns; these godowns have to be tapped or they could not be tapped for obvious reasons. I would therefore suggest for the consideration of the Hon. Minister that a Committee should be appointed to go into all these conditions and recommend to the Government how best these minor ports could be utilized and suggest measures to be taken for utilizing these minor ports fully. I must submit that certain minor ports are being utilized, but not in full pressure.

Sri, it has been very authoritatively stated that the capacity of our ports is about 5 million tons. We have hardly used during these years even to the extent of $2\frac{1}{2}$ million tons. When we have embarked on very big programmes and developmental projects, the

[Sri K. S. G. Haja Sheriff]

[14th November 1957]

transport should be very excellent, as otherwise there will be a lot of bottlenecks, not only being created owing to the dislocation, it might even turn to the detriment of the very system itself. I would once again suggest the formation of a small committee which would go into this matter fully and recommend to Government. Before that I would submit for the consideration of the Government and the House that certain important and minor facilities must be provided in these minor ports so that the steamers could be brought there and the Government of India also should be requested to see that steamers carrying homogeneous cargoes, like foodgrains, fertilizers, etc., are diverted to minor ports. This will not only help the development of the minor ports; this will also help the people there, the coolies and other labourers and their conditions will improve to a very great extent. Thank you, Sir.

SRI A. GOVINDASAMY : சட்டமன்ற உதவித் தலைவர் அவர்களே, கனம் என். எஸ். ராமலிங்கம் அவர்களால் முன்மொழியப்பட்டு, நண்பர் ஹாஜா ஷெரீப் அவர்களால் வழிமொழியப்பட்டுள்ள இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்து ஒரு சில வார்த்தைகள் சொல்லுகின்றேன். நாகப்பட்டினம் துறைமுகத்தை நல்ல முறையிலே விஸ்தரிக்க வேண்டுமென்ற கருத்தை நமது நண்பர்கள் விளக்கமாக, தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். தென் ஆற்காடு ஜில்லாவில் கடலூர், பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகங்கள் கவனிக்கப்படாமலே இருந்துகொண்டு வருகின்றன. ஏற்கெனவே மராமத்து இலாகா மந்திரியாக இருந்த பக்தவத்சலம் அவர்களும், ராமநாத புரம் ராஜா அவர்களும் இந்த இரண்டு துறைமுகங்களையும் நேரிலேயே வந்து பார்வையிட்டு, அதற்கு வேண்டிய திட்டங்களை தயாரித்து இருந்தும், அவைகளை நடைமுறைக்குக் கொண்டு வராமல் நிறுத்தி வைத்திருக்கிறார்கள். தென் ஆற்காடு மாவட்டத்தில் அதிகமாக மணிலா உற்பத்தியாகி, அங்கிருந்து வெளி நாடுகளுக்கு போய்க்கொண்டிருக்கிறது. இந்தத் துறைமுகங்கள் நல்ல முறையிலே விஸ்தரிக்கப்பட்டால் பொது மக்களுக்கு வியாபாரத் துறையில் பல சௌகரியங்கள் ஏற்படும் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். (குறுக்கீடு) இந்த மாவட்டத்திலிருந்து மலையா, சிங்கப்பூர் போன்ற இடங்களுக்கு வியாபாரத் திற்காக போகவேண்டிய நிலை இருக்கிறது. புதுவையில் கடலிலே ஒரு பியர் பாலம் கட்டினால் அதன் வழியாக சரக்குகள் வசதியாக போகமுடியும். கடலூர், பரங்கிப்பேட்டையில் 'பாக் வாடர்ஸ்' சௌகரியமான முறையில் அமைந்திருக்கிறது. அதை ஆழப்படுத்தியும், அகலப்படுத்தியும் போக்குவரத்து சௌகரியத்தைச் செய்ய தவறிவிடக்கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கட்சியினர் கொண்டு வராமல், நல்ல வேளையாக ஆளும் கட்சியும் சார்ந்தவரே கொண்டு வந்திருக்கிறார். அதை ஹாஜா ஷெரீப் அவர்கள் ஆதரித்திருக்கிறார்கள். ஆகையால் மந்திரி அவர்கள் இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ளுவார்கள் என்று நம்பிக்கை எனக்கு இருக்கிறது. இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் நமது நாடு முன்னேறவேண்டும், வியாபாரத் துறையிலே செழிக்கவேண்டுமென்ற கருத்திலே அநேக திட்டங்களை சேர்த்திருக்கிறோம். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை விஸ்தரிக்கும் திட்டத்தையும் இந்த ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் சேர்க்கவேண்டும். அந்தத் துறைமுகத்திற்கு கப்பலோட்டிய தமிழன் வ.உ.சி.-யின் பெயரை வைக்க வேண்டுமென்ற கருத்தினையும் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன். இந்தத் திட்டங்கள் நீண்ட காலமாக பரிசீலனை செய்யப்படுகின்றனவே தவிர, இவைகளை நடைமுறையில் கொண்டு வருவதற்கு அரசாங்கம் தயங்குகிறது. நல்ல காரியங்களை செய்வதற்கு அதிகச் செலவு ஏற்பட்டாலும், தயங்காமல் ராஜ்ய சர்க்காரே மத்திய சர்க்காரிடத்தில் வற்புறுத்தி, எந்த அளவு வாதாட முடியுமோ அந்த அளவு வாதாடி அதற்கு வேண்டிய பொருளைப்பெற்று, இரண்டாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலேயே இந்தத் திட்டங்களையும் சேர்த்துக்கொண்டு, இவைகளை நடைமுறையில் கொண்டு வரவேண்டும்.

14th November 1957] [Sri A. Govindasamy]

தென் ஆற்காடு வட்டாரத்தில் நெய்வேலித் திட்டம் வெற்றிபெறும் தருவாயில் இருக்கிறது. அந்தத் திட்டம் வெற்றி பெறுமானால், கண்டிப்பாக கடலூர், பரங்கிப்பேட்டை துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தி செய்யப்படுவது மிகவும் அவசியம். அப்படிச் செய்தால் மிகவும் செளகரியமாக இருக்கும் என்ற கருத்தை இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். தமிழ் நாட்டில் இயற்கை துறைமுகங்கள் இல்லாத காரணத்தினாலே, செயற்கை துறைமுகங்களை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தம் செய்து, அவைகள் நல்ல முறையில் பயன்படக்கூடிய அளவில் அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன். சென்னை துறைமுகம் அவசியத்தையும் அவசரத்தையும் கருதி எப்படி கோட்டை வரையிலும் விஸ்தரிக்கப்பட்டதோ அதேபோல கடலூர், பரங்கிப்பேட்டை, நாசுப்பட்டினம், தூத்துக்குடி துறைமுகங்களையும் அபிவிருத்தி செய்து விஸ்தரிக்கவேண்டும். இதற்கு பணம் இல்லை என்று கைவிட்டுவிடாமல், மத்திய சர்க்காரிடம் சண்டை போட்டாவது இந்தத் திட்டங்களை இரண்டாவது ஐந்து வருட திட்ட காலத்திற்குள்ளாவது முடித்து தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு, இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI A. VEDARATHNAM PILLAI : கனம் உபதலைவர் அவர்களே, இந்த சிறு துறைமுகங்கள் சம்பந்தமாக கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டுவந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் முழுமனதோடு ஆதரிக்கிறேன். அதே சமயத்தில் அதுபற்றி சில வார்த்தைகள் கூற விரும்புகிறேன். நம் முனைய சென்னை ராஜ்யத்தில் அநேக சிறு துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. அவைகளுள்ளும் ஒரு காலத்தில் ரொம்ப பிரமாணமாக வர்த்தக போக்கு வரத்திற்கு சாதகமாக இருந்தன. சமீபகாலத்தில் அவைகளெல்லாம் மறைந்து இருக்கிற இடமே தெரியாத ஒரு நிலைக்கு வந்துவிட்டன. அந்த துறைமுகங்கள் உபயோகப்படுத்தப்பட்டு நல்ல முறையில் வர்த்தகம் நடப்பதற்கு வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்று பார்த்தால், இல்லை. அதனால் போக்கு வரத்து எவ்வளவோ கஷ்டமாக இருக்கிறது. போதிய ரயில் போக்கு வரத்து சாதனம் இல்லாத நிலைமையில் வர்த்தகப் பொருள்கள் போய்வாழுடியாமல் எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன. சிறு துறைமுகங்களுக்கு என்று தனி நிதி ஒன்று அரசாங்கத்திடம் இருக்கிறது. அதில் ஒரு காலத்தில் பணம் குவிந்து கிடந்தது. ராஜாஜி முதல் மந்திரியாக இருந்த காலத்தில் அந்த நிதியிலிருந்து பொது நிதிக்கு பணத்தை கடனாக எடுத்துக்கொண்டு, மீண்டும் கொடுத்தது பல அங்கத்தினர்களுக்கும் நினைவு இருக்கலாம். அப்பொழுது ஒரு கமிட்டி அமைத்து எந்தெந்த 'மைனர் போர்ட்களில்' என்னென்ன அபிவிருத்தி வேலைகள் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது என்று ஆலோசனை செய்யப்பட்டது. அப்பொழுது சில லட்ச ரூபாய்க்கு எல்லா மைனர் போர்ட்களையும் அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டி ஒரு திட்டம் உருவாகி, அது அரசாங்கத்தினிடம் வந்தது. அதை எடுத்துக்கொண்டு இதுவரையில் என்ன செய்தார்கள் என்று தெரியவில்லை. எல்லா போர்ட்களுக்கும் ஒதுக்கிய பணம் அப்படியே சும்மாய்தான் இருக்கிறதே அல்லவாம், ஒரு இடத்திலாவது ஒரு அபிவிருத்தியும் செய்ததாகத் தெரியவில்லை. கோடிக்கரைத் துறைமுகத்திலுள்ள கட்டிடங்கள் புயலினால் பாதிக்கப்பட்டு, அப்படியே கீழே விழுந்து கடின தளையில் இருக்கிறது. தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் இருந்து வெளியிடங்களுக்கு அனுப்பப்படவேண்டிய தானியம் 2½ லட்சம் டன்—எங்கள் ஜில்லாவில் மலை கிடையாத—மலைபோல ரயில்வே நிலையங்களில் நெல் அசி மூட்டைகள் குவிக்கப்பட்டு கிடக்கிறது. இந்த தானிய மூட்டைகளை ரயில்வே மூலம் அனுப்புவதற்குப் போதிய வசதி இல்லாத காரணத்தினால் தான் இப்படி அவைகள் ரயில்வே நிலையத்தில் காட்சி அளித்துக்கொண்டிருக்கின்றன. கடற்கரைப் போக்கு வரத்துச் சாதனத்தை அதிகம் பயன்படுத்திக்கொள்ள துறைமுகங்களை எல்லாம் சீர்த்திருத்தியிருப்போமேயானால் இந்தவிதமான கஷ்டம் நமக்கு ஏற்பட்டிருக்காது. கடல் வழியாகச் சரக்குகளைக் கொண்டுபோவதுதான் எல்லா மார்க்கங்களைக் காட்டிலும் மிகவும் 'சீப்'பாகவும் இருக்கும் என்பது எல்லோரும் அறிந்த விஷயம். அதை நாம் பயன்படுத்திக்கொள்ளாமல் இருப்பது மிகவும் விசனிக்கத்தக்கதாகும். குறிப்பாக தமிழ் நாட்டிலுள்ள கடற்கரையோரத் துறைமுகங்களை சர்க்கார் செப்பனிட ஆரம்பித்தால் வர்த்தகம் வளர்வதோடுகூட

[Sri A. Vedarathnam Pillai]

[14th November 1957]

அநேகம் பேர்களுக்கு வேலை கிடைக்கவும் வசதி ஏற்படும். தானியங்கள் ஓரிடத்திலிருந்து மற்றோர் இடம் சுலபமாகப் போய்வருவதனால் எந்த இடத்திலும் பஞ்சம் ஏற்படாத நிலைமையை உண்டாக்க முடியும். துறைமுகங்களை இதுவரையிலும் சர்க்கார் சரியான முறையில் பாதுகாத்து சீர்திருத்தி வராததன் காரணமாகத்தான் அவை இன்று பெரிதும் பழுதடைந்த நிலைமையில் இருக்கின்றன.

குறிப்பாக நம்முடைய ராஜ்யத்திலே மிகவும் நல்லதொரு துறைமுகங்கள் இருக்கின்றனவென்றால் அவைகளில் தோப்புத்துறை துறைமுகம் ஒன்று. இலங்கையோடு தொடர்பு கொள்வதற்கு அதைவிடச் சிறந்த துறைமுகம் வேறு கிடையாது. இலங்கைக்கும் இதற்கும் உள்ள தூரம் 25, 27 மைல்களுக்குள்ள்தான் இருக்கின்றது. இப்போது இருக்கிற நாட்டுப் படகில் செல் கிறவர்களே காலையில் கிளம்பினால் மத்தியான உணவுக்கு அங்கே போய் விடுவார்கள். அங்கே மத்தியானம் கிளம்பினால் இரவுக்குள் வந்துவிடுகிறார்கள். அதோடு தனுஷ்கோடி வழியாக இலங்கைக்குப் போவதென்றால் தலை மன்றிலே இருந்து கொழும்புவுக்குச் சென்று அங்கிருந்து தமிழர் வாழ்கின்ற பகுதிக்கு 250 மைல்களுக்கு மேல் ரயில் பிரயாணம் செய்து போக வேண்டியதாக இருக்கிறது. ஆனால் தமிழர் வாழ் பகுதியோடு மிகவும் சுலபமாகத் தொடர்பு வைத்துக்கொள்ளக்கூடிய துறைமுகங்கள் தோப்புத்துறை, கோடிக்கரைதான். பழங்காலத்தில் இந்தத் துறைமுகம் வழியாகத் தான் தொடர்பு இருந்திருக்கிறது. வேதாரண்யத்தில் மாயம்பாணம் தெரு என்றே ஒரு தெரு இருக்கிறது. அங்கே இலங்கைவாசிகள் பலருடைய குடும்பங்கள் இருக்கின்றன. வெள்ளைக்காரர்கள் காலத்தில் மண்டபம் கம்பு ஏற்படுத்தி, அங்கே நடந்து கொண்டிருந்த கப்பல் கம்பெனி வெள்ளைக்காரக் கம்பெனியாதலால் இதர துறைமுகங்கள் எல்லாம் மூடப் படும்படியாக அவர்கள் செய்துவிட்டார்கள். அதனால்தான் தோப்புத்துறை துறைமுகம் வீணாகப் போய்விட்டது. அதை இன்றைக்கு சீர்திருத்தினால் நமது சென்னை ராஜ்யத்தில் அது ஒரு மேஜர் போர்ட்டாக விளங்கும்.

இப்போது நம்முடைய சென்னை ராஜ்யத்தில் சென்னை துறைமுகம் ஒன்றுதான் மேஜர் துறைமுகமாக இருக்கிறது. ஏதாவது ஒரு காரணத்தால் சென்னைக்குக் கப்பல்கள் வர முடியவில்லை என்றால் வேறு துறைமுகமே கிடையாது. ஆகவேதான் தூத்துக்குடி துறைமுகத்தோடு தோப்புத்துறை துறைமுகத்தையும் சீர்திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதைப் பற்றி இந்து பத்திரிகையிலும் தொடர்ந்து பல கட்டுரைகள் வந்திருக்கின்றன. கராச்சி துறைமுகம் போனவுடன் மேற்குக் கரையில் பம்பாய் துறைமுகம் இருந்தும் கூட கண்டிளா துறைமுகத்தை மேஜர் போர்ட்டாக வடக்கே ஏற்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் சென்னையைத் தவிர இன்னும் இரண்டு மூன்று மேஜர் போர்ட்டுகளை ஏற்படுத்துவதற்கு சர்க்கார் அந்தக் கட்டுரையை ஆராய்ச்சி செய்யலாம்.

மேலும் தோப்புத்துறைக்குப் பக்கத்தில் 150 சதுர மைல் நிலத்தில் 'விண்டு மில்' மூலமாக கடல் ஜலத்தை இறைத்து நிறைய உப்பு உற்பத்தி பண்ண முடியும். ஜப்பான், இந்தோசீன முதலிய இடங்களில் உள்ளவர்களுக்கு உப்பு அதிகமாகத் தேவைப்படுவதால் இவ்விஷயத்திலும் சர்க்கார் கவனம் செலுத்த வேண்டும். நம்முடைய ராஜ்யத்தில் லட்சக் கணக்கானவர்கள் வேலை இல்லாமல் இருக்கிறார்கள். இந்தத் துறைமுகங்களை சொப்பனி ஆரம்பித்தால் அதன்மூலம் பல்லாயிரக் கணக்கான பேர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பு ஏற்படும் என்கிற விஷயத்தையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். குலோத்துங்கன் காலம் வரையிலும் இந்தத் துறைமுகங்களில் கப்பல் கட்டும் தொழில் முதற்கொண்டு நடந்திருக்கிறது. அநேகம் மாலுமிகள் நம் நாட்டிலேயே இருந்திருக்கிறார்கள். வேதாரண்யம் பக்கத்திலேயே கிட்டத்தட்ட அநேகம் மாலுமிகளுடைய பரம்பரைகள் இருக்கின்றன. ரயில் போட்டதன் காரணமாக இராமேசுவரம் துறைமுகத்தை வைத்துக்கொண்டு மற்ற துறைமுகங்கள் எல்லாம் அழிந்துபோகும்படியாகச் செய்துவிட்டார்கள். இவைகளை இப்போது சரிப்படுத்துவதன் மூலமாக, வியாபாரம், தொழில் எல்லாம்

14th November 1957] [Sri A. Vedarathnam Pillai]

வளர்வதற்கு வசதி ஏற்படும் என்று சொல்லி, இத்துறைமுகங்களை எல்லாம் சீர்திருத்துவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும் என்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

SRI K. RAMACHANDRAN : உதவி உபநாயகர் அவர்களே, இந்த மைனர் போர்ட்களைப் பொறுத்த வரையிலே கனம் அங்கத்தினர் ராமலிங்கம் அவர்கள் கொண்டு வந்திருக்கும் தீர்மானத்தை நான் ஆதரிக்கிறேன். இந்த மைனர் போர்ட்டைப் பொறுத்த வரையிலே நாம் இரண்டு விதத்தில் அவைகளை நன்கு உபயோகப் படுத்திக்கொள்ளலாம். போக்குவரத்திற்கு அவைகளை உபயோகப்படுத்திக் கொள்ளலாம், அந்நிய நாடுகளில் இருந்து வரக்கூடிய சரக்குகளை நாம், இறக்குமதி செய்யவும் நம் நாட்டில் உள்ள சரக்குகளை ஏற்றுமதி செய்யவும் இவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். அதோடு வேறு நாடுகளில் இருந்து பிரயாணிகள் வரவும் இவைகளைப் பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். இந்தச் சின்ன துறைமுகங்களைப் பயன்படுத்திக் கொள்ள எல்லா முயற்சிகளும் நடந்து வருகிறது. பல சிறிய துறைமுகங்கள், நல்ல முறையில் பயன்படுத்திக்கொள்ளக் கூடிய துறைமுகங்கள், “நெட் வொர்க் ஆப் ஹார்பர்ஸ்”, என்ற முறையில் நம் நாட்டில் அமைந்திருக்கிறது. அந்தச் சின்ன துறைமுகங்களை நல்ல முறையில் பயன் படுத்திக்கொள்வதற்கோ அல்லது அவைகளை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்கோ அரசாங்கம் எந்த விதமான முயற்சியும் இதுவரையிலும் எடுத்துக்கொள்ளவில்லை என்பதை வருத்தத்துடன் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். சாதாரண துறைமுகங்களை வியாபாரத்திற்கு பயன் படுத்தலாம் என்று சொன்னால், அந்தந்த பிரதேசத்தில் கிடைக்கக்கூடிய விளை பொருள்களை கொண்டு செல்வதற்கும், அல்லது ஆங்காங்கு செய்யப்படக்கூடிய பொருள்களை மற்ற பிரதேசங்களுக்குக் கொண்டுபோக இந்த சின்ன துறைமுகங்களை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். தூத்துக்குடியில் இருந்து ராமநாதபுரத்திற்கு ஒரு சரக்கைக் கொண்டுவர வேண்டுமென்று சொன்னால், அது துறைமுக மார்க்கமாக கொண்டுபோகப்பட்டால் 20, அல்லது 25 மைல் தூரத்திற்குள் அந்த பகுதியை அடைந்துவிடலாம். நேர்மாறாக, உள்நாட்டு மார்க்கமாக (நில மார்க்கமாக) போவதாயிருந்தால், 150—200 மைல் தூரம் கொண்டு போக வேண்டியிருக்கும். அதேபோல் தூத்துக்குடியில் இருந்து தஞ்சைக்கு வரவேண்டுமென்றால் நில மார்க்கமாய் வர வேண்டுமென்றால் கிட்டத்தட்ட 300 மைல் தூரம் செல்லவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் கடல் மார்க்கமாக போவோமேயானால் 40 அல்லது 50 மைல் தூரத்திற்குள் அந்த இடத்தை அடைந்துவிடலாம். கடற்கரை யோரமாக இருக்கும் துறைமுகங்களில் ஒன்று தொண்டி துறைமுகம். அது, யுத்தகாலத்தில் யுத்த சாமான்களையும் மற்ற சரக்குகளையும் ஏற்றுமதி, இறக்குமதி செய்ய மிகவும் பயன் பட்டுக் கொண்டிருந்தது. ஆனால் அந்தத் துறைமுகம் இன்று பயன் படுத்தப் படாமல் சுமமா கிடக்கிறது. அதை பயன் படுத்திக் கொண்டால் தமிழ் நாட்டிலுள்ள பல பகுதிகளிலிருந்து சரக்குகளைக் கொண்டு போகவும், பிரயாணிகள் பிரயாணம் செய்யவும் மிகவும் சௌகரியமாக இருக்கும் ஆதலால் அவைகளை நன்கு பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். தூத்துக்குடி, கீழ்க்கரை, தனுஷ்கோடி, தொண்டி வழி தஞ்சையில் இருந்து சென்னை வரை கூட வர முயற்சி செய்யலாம். நாகப்பட்டினம் துறைமுகத்தைப் பொறுத்த வரையில் பிரயாணிகள் வந்திறங்க அங்கு எந்தவிதமான வசதியும் இல்லை. கப்பல் வந்தால் கரையிலிருந்து இரண்டு மைலுக்கு அப்பால் கடலில் நின்று விடுவதால், அதில் இருந்து கீழே இறங்கி போட்டு கள் வழியாகவரும் அபாயகரமான நிலைதான் இருக்கிறது. இதை நிவர்த்திக்க ஒன்றுமே செய்யப் படவில்லை. சேது சமுத்திரம் என்று சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இப்படி சொல்லிக்கொண்டிருப்பதில் பிரயோசனம் இல்லை. அதை நடைமுறைக்கு கொண்டு வரவேண்டும். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை ஏன் அபிவிருத்தி செய்யவில்லை என்றால் சேது சமுத்திரத்தை அபிவிருத்தி செய்தால்தான் இதைச் செய்ய முடியும் என்கிறார்கள். ஆனால் சேதுசமுத்திரத்தை அபிவிருத்தி செய்ய பணம் வேண்டும், அது ஒரு பெரிய திட்டம், அதற்கு மத்திய சர்க்காரின் உதவி வேண்டும், முக்கியமான போர்ட்கள் எல்லாம் எடுக்கப்படாமல் இருக்கிறது என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். தூத்துக்குடி போன்ற துறைமுகங்கள் கூட இன்னும் அபிவிருத்தி செய்யப்

[Sri K. Ramachandran] [14th November 1957]

படாமல் இருக்கிறது. கருப்புக்கட்டி, பருத்தி போன்ற சாமான்களும் மற்றும் பீனாலைப் பொருள்கள் பிற நாடுகளுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப் படுகிறது என்று சொல்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் 400, 500 மைல் நில கிப்பர்பிடு கொண்டு கொண்டு ஏற்றுமதி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆனால் இந்தச் சின்ன துறைமுகங்களை எல்லாம் நன்கு அபிவிருத்தி செய்து நாம் பயன்படுத்துவோமேயானால் தூரக்குறைவினால் சாமான்களை குறைந்த விலைக்கு அனுப்பி கூடுதல் லாபம் சம்பாதிக்க முடியும். சின்ன துறைமுகங்களை பயன்படுத்தும் வகையில் சர்க்கார் ஒன்றும் செய்யாது இருப்பது வருந்தத்தக்கதாகும். ஆகவே சர்க்கார் சின்ன துறைமுகங்களை, சேது சமுத்திரத்தையும் சேர்த்துக் கொண்டு, கூடிய விரைவில் அவைகளை நல்ல முறையில் சீர்த்திருத்தி மக்களுக்கு பயன்படத்தக்க முறையில் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு எனது உறையை முடித்துக் கொள்கிறேன்.

* SRI K. B. S. MANI : சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சிறு துறைமுகங்கள் சீர்திருத்த விஷயத்தில், இந்தியாவிலேயே முதன்மை பெற்ற ஒரு சில முக்கியமான சிறு துறைமுகங்கள் இன்று தஞ்சை ஜில்லாவில் கடற்கரையோரங்களில் இருக்கக் கூடிய பல பெரிய பகுதிகளில் அழிந்து கொண்டிருக்கிறது. குறிப்பாக கோட்டைப் பட்டினத்தில் இருந்து கடலூர் வரையில் பல சிறு துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. இந்தியாவிலே பிரசித்தமான டானிஷ் காலத்திய கோட்டை யிருக்கிறது, தரங்கம்பாடியில். பல வருஷங்களாக அங்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி செய்யப்பட்டு வந்திருந்தது. பிறகு இந்த உணவு தானிய போக்குவரத்து தடை செய்யப்பட்டதின் காரணமாக அந்தத் துறைமுகத்தில் இருந்து அரிசி, உளுந்து, தவிர் போன்ற பொருள்கள் தற்காலம் ஏற்படுத்தப் பட்டிருக்கிற ஜோன் முறைப்படி சுற்றுப் புற நாடுகளுடன் போக்குவரத்து செய்ய வசதியாய் இருந்தது. உணவுப் பொருள்கள் போக்குவரத்து தடை செய்யப் பட்டபோது அவைகளும் தடை பட்டுவிடது. அதன் காரணமாக நூற்றுக் கணக்கான தொழிலாளர்கள் இன்று வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள். ஆக, இந்த தரங்கம்பாடியையும் அதற்கு அனுசரணையாக உள்ள திருமலைவாயிலையும் எடுத்துக் கொண்டால் தஞ்சை ஜில்லாவில் உள்ள வேலையில்லாத் திண்டாட்டத்தைப் போக்க ஏதுவாயிருக்கும். இது சம்பந்தமாக தஞ்சை ஜில்லா விவசாய அரிசி வியாபாரிகள் சங்கத்தில் இருந்து மத்திய சர்க்காருக்கு மனு செய்திருந்தார்கள், இந்த இரண்டு துறைமுகங்களையும் திருத்தி மறுபடியும் ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதி கொடுக்க வேண்டுமென்று. ஆனால் மத்திய சர்க்கார் எடுத்த முடிவு என்ன என்றால், க்ளியரன்ஸ் சர்ட்டிபிக்கேட் உங்களுக்கு கொடுக்கிறோம், ஆனால் நாகப்பட்டினத்தில் ஏற்றிக் கொள்ளுங்கள் என்று சொன்னார்கள். ஏற்றுமதி செய்ய அனுமதிக்கிறோம் என்கிறார்கள். ஆனால் எந்தக் காலத்தில் அனுமதிக்கிறோம் என்று சொல்லவில்லை. இந்த இரண்டு துறைமுகங்களிலும் அதிக செலவு செய்ய வேண்டியதில்லை. டேனிஷ் காலத்தில் கட்டப்பட்ட கோட்டை அங்கு இருக்கிறது. அக்காலத்தில் வெகு அழகாக உயர்ந்ததாகவும் கட்டப்பட்ட கோட்டை இன்று பாழாக கிடக்கிறது. அது, கெட்டுப் போகாமல் பாதுகாக்க அரசாங்கம் முன்வரவில்லை. இன்று அங்கு ஏற்றுமதி செய்ய ஆரம்பித்தால் கோடவுன்கள் தேவையாய் இருக்கும். கோடவுன்கை இந்தக் கோட்டையை பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம். தஞ்சை ஜில்லாவிலும் மற்ற ஜில்லாக்களிலும் உள்ள சகல ஏற்றுமதிகளையும் நாகப்பட்டினத்திற்கு அனுப்பினால் அங்கு நெருக்கடி அதிகமாகும். அப்படி நெருக்கடி அதிகமாகும்போது கூலிகள் அதிகமாக வேண்டியிருக்கும். ஆகவே, இந்த தரங்கம்பாடி, திருமலைவாயில் இந்த இரண்டு துறைமுகங்களையும் எடுத்துக் கொண்டு மத்திய சர்க்காரின் உத்தரவை உடனடியாக அமுலுக்கு கொண்டுவந்தால் அந்த இரண்டு துறைமுகங்களில் இருந்தும் நல்ல பலன் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அதோடு கூட இந்த ஸோன் முறைப்படி இங்கு ஜோன் எல்லைக்குள் எங்கு வேண்டுமானாலும் அரிசி அனுப்பலாம் என்றிருக்கிறது. இப்போது ரயிலில் வாசின்கள் கிடைப்பது மிக கஷ்டமாக இருக்கிறது. பல இடங்களிலும் போதுமான கோடவுன்களும், கூடல் ஷெட்டுகளும் இல்லாமல் பலவிதமான கஷ்டங்கள் ஏற்படுகின்றன. தஞ்சாவூர் போன்ற இடங்களில்

14th November 1957] [Sri K. B. S. Mani]

ஆயிரக் கணக்கான மூட்டைகள் அப்படியே தேங்கி கிடக்கின்றன. இதனால் வினியோகம் சரியாக நடைபெற முடியவில்லை. இதெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு நன்றாக தெரிந்திருக்கிறது. ஆகையினால் இந்த போர்ட் முறையில் ஏற்றுமதியையும் இறக்குமதியையும் அனுமதித்தால் இந்த துறைமுகங்கள் சீரடையும். இதனால் லாரிகளில் இரவு அதிகமாக லோட் ஏற்றிக்கொண்டு போவது குறையும். கடந்த வாரத்தில் கூட சட்டசபையில், இரவு நேரங்களில் லாரிகளில் அதிகமாக லோட் ஏற்றிக்கொண்டு போகிறது, இதனால் அதிகமாக விபத்துகள் ஏற்படுகின்றன என்று சொல்லப்பட்டது. ஆகவே இம்மாதிரியான ரயிலில் ஏற்படக்கூடிய தொந்தரவுகளையும் லாரிகளினால் ஏற்படக்கூடிய தொந்தரவுகளையும் தடுப்பதற்கு இந்த சிறிய துறைமுகங்களை சீர்படுத்தினால் முடியும் என்று நம்புகிறேன். அது மாத் திரமல்ல, வேலையில்லாமல் இருக்கும் தொழிலாளர்கள் வாழ்வதற்கும் ஒரு வசதி செய்து கொடுப்பதாக இருக்கும். ஆகையினால் தரங்கம்பாடி, திருமுல்லைவாசல் போன்ற சிறு துறைமுகங்களுக்கு ஏற்றுமதி இறக்குமதி லேஸன்ஸ் கொடுக்க வேண்டியது மிக அவசியமாகும். அரசாங்கம் இதில் மிக கவனம் செலுத்தும் என்று நம்புகிறேன். இதற்காக தஞ்சாவூர் ஜில்லா அரிசி வியாபாரிகள் சங்கம் கொடுத்திருக்கின்ற மகஜரை அரசாங்கம் கவனிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். தஞ்சாவூர், திருச்சி, தென்னாற்காடு இந்த மூன்று ஜில்லாக்களிலும் பெரிய முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு இந்த ஜோன் எல்லைக்குள் தேவையான போக்குவரத்தை கொண்டுவர முடியும் என்று கூறி, இதனால் எல்லா காரியங்களையும் பரிமாறிக் கொள்வதற்கு வசதியாக இருக்கும் என்று கூறிக்கொண்டு என் உரையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த சந்தர்ப்பத்தில் பொதுவாக நாட்டில் இருக்கக் கூடிய மைனர் போர்டுகளில், தூத்துக்குடி துறைமுகத்தையும் கன்னியாகுமரி வட்டாரத்தில் இருக்கும் குளச்சல் துறைமுகத்தைப் பற்றியும் சில வார்த்தைகள் சொல்ல ஆசைப்படுகிறேன். தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்றும் அதற்கான ஏற்பாடுகள் பரிசீலனையில் இருந்து வருவதாகவும் தெரிகிறது. இந்த திட்டத்தைப் பற்றி சாங்கோபாங்கமாக 15, 20 வருஷங்களுக்கு முன்பு ஒரு அறிக்கை வைக்கப்பட்டிருந்தது. அதன் பின்னால் இப்பொழுது இதை முதல் ஐந்தாண்டு திட்டத்திலோ அல்லது இரண்டாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திலோ சர்க்கப்ப்பட்டிருப்பதாக தெரியவில்லை. சென்னை போன்ற துறைமுகங்களில் பெரிய நெருக்கடி இருந்தும் இதைப்பற்றி வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்பது பேச்சளவில் இருக்கிறதே தவிர பெரிய துறைமுகம் ஏற்படுத்துவதற்கு வேண்டிய வழிகள் ஒன்றும் வகுக்கப்படவில்லை. அவ்விதம் வகுக்கப்பட்டிருந்தால் நல்ல முறையில் மிக சீரிய முறையில் ஒரு பெரிய துறைமுகமாக மாற்றியிருக்க முடியும். அப்படி செய்யாமல் இருப்பதினால் இன்று மிக பெரிய வியாபாரிகள் எல்லாம் தனியாக தங்களுடைய சாமான்களை பஸ் மார்க்கமாகவும் ரயில் மார்க்கமாகவும் அனுப்ப முடியாமல் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இவைகளை எல்லாம் பெரிய அளவில் விஸ்தரிக்கப்படாவிட்டாலும் மத்திய சர்க்காரால் ஏற்றெடுத்து நல்ல முறையில் செப்பனிட்டாலும் போதும், அதுவும் செய்வதில்லை. இன்னும் பல துறைமுகங்களில் ஏற்றுமதிக்கு க்ரேன் முதலிய வசதிகள் இல்லாமல் இருக்கிறது. அடுத்ததாக சிறிய துறைமுகங்களில், கன்னியாகுமரி ஜில்லாவில் இருக்கும் குளச்சல் துறைமுகம் இருக்கிறது. இது பழைய திருவாங்கூர்-கொச்சியில் இருக்கும்போது அங்கு ஒரு அபிவிருத்தி திட்டம் இருந்தது. அதற்கு பின்னால் அங்கு எந்தவிதமான சீரமைப்பும் நடைபெறவில்லை. இந்த வட்டாரத்தில் உலர்ந்த மீன் அதாவது கருவாடு போன்ற பொருள்கள் நல்ல முறையில் ஏற்றுமதியாவதற்கு வசதியாக இருக்கும். ஒரு காலத்தில் இது ஒரு சீரிய துறைமுகமாக இருந்தது. அந்த வட்டாரத்தில் இது மிக முக்கியமான துறைமுகமாக விளங்கியது. சமீப காலத்தில் 15, 20 வருடங்களாக இது உபயோகமில்லாத முறையில் இருந்து வருகிறது. இந்த துறைமுகம் வெஸ்ட் கோஸ்ட்டுக்கான எல்லாம் இணைக்கக்கூடிய ஒரு துறைமுகமாக இருந்து வருகிறது. இதை சீரிய முறை

[Sri K. Sattanatha Karayalar] [14th November 1957]

யில் அமைக்க கவனம் செலுத்த வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொண்டு, அதோடு தூத்துக்குடி துறைமுகத்தை சீரமைப்பதற்கு தனி கவனம் செலுத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI A. A. RASHEED : Mr. Deputy Speaker, Sir, I would like to observe that the prosperity of a nation can be judged from the total tonnage of cargo handled in its ports. In pre-war days, many tourists and sight-seers used to flock round the harbour to see one or two steamers which would arrive in a month. But nowadays there are at least four steamers inside the harbour and ten to fifteen steamers are anchoring outside the harbour awaiting berth facilities. For want of steamers which can lift cargo in time, the mercantile community is put to heavy loss and great difficulties. Especially in a declining market, the foreigners immediately cancel their contracts if the goods are not moved in time. I have known instances, especially in the leather industry, where many a tanner and shipper has been put to heavy losses. It is therefore imperative that minor ports like Nagappattinam and Tuticorin and I would add Mahabalipuram also, should be improved. After all Mahabalipuram was once a big port during the days of the Chera, Chola, and Pandya rulers. These ports could be improved and used for transporting goods. I would request the Hon. Minister to see that at least the present improvements that are being made to the harbour are expedited and thus relief afforded to the mercantile community. Thank you, Sir.

* **SRI T. T. DANIEL :** Sir, while discussing this resolution, I would like to point out the importance of some minor ports in the Kanyakumari district. The Colachel port in that district is situated at about 13 miles from Nagercoil, and I believe the Hon. Minister would have seen that port also in person. This is one of the historic ports in our country. Long before Cochin port came into existence, this port had its own importance, and history shows that commerce from the land adjacent to the West Coast passed through this port only. Ships had come near—within a furlong's distance from the shore. If a pier(age) can be constructed at a cost of one or two lakhs of rupees, this would become a very good port. We had made some representations before the erstwhile Travancore-Cochin State for improving this port, but because the Government had their eye on their own Cochin port, they did not care to develop the Colachel port. Another reason why this port was not improved was that the British Government did not feel the necessity for this port, for the Colombo port was under them. They thought that in between Cochin, Tuticorin, and Colombo, there was no need for another port. Now, Sir, Ceylon has become a foreign country. Between Cochin and Tuticorin, we should have an intermediate minor port. It was through this port the monozite that was manufactured was transported. For the last two or three years, through this port, monazite is not being transported. It is being taken from there to Tuticorin port. It costs unnecessary expenditure to the Government. If this port is improved, the imports necessary for that districts, could easily be brought in through ships. Because of the fact that this port has not been improved, the position of labourers has considerably been affected. Nearly

14th November 1957] [Sri T. T. Daniel]

600 persons were once engaged in loading and unloading the ships which used to come over there. But, this port has now been deserted and these labourers who were once getting good wages under this category for transporting goods to the ships and unloading goods from the ships to the shore have now been thrown out of job.

Sir, there is another port called the Leepuram port which is about 3 miles from Cape Comorin. That was also a very ancient port and I believe that port can also be improved. We had also brought to the notice of the Government that these two ports should be included in the list of minor ports which they were preparing. I am sorry that these two ports have not been included in the list of minor ports by the Madras Government also. I believe that the Hon. Minister will take note of these factors and include Colachel and Leepuram ports in the category of minor ports. I request him to constitute a Committee to go into the question of developing these two ports with all modern conveniences.

12-25
P.M.

*SRI M. KARUNANITHI : சட்ட மன்றத் துணைத் தலைவர் அவர்களே, கனம் திரு. என். எஸ். ராமலிங்கம் அவர்கள், துறைமுகங்களை வளர்க்க வேண்டும் என்று கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின் கருத்தினையொட்டி நான் சில வார்த்தைகள் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

12-52
P.M.

தமிழ் நாட்டிலே துறைமுகங்கள் தேவை என்று முன்பெல்லாம் வெள்ளைக்கார துரை முகங்களைப்பார்த்துக் கேட்டோம். இன்றையதினம் நம் முடைய நாட்டு மந்திரிமார்களுடைய முகங்களைப் பார்த்து தமிழகத்தில் துறைமுகங்கள் நிரம்ப நிரம்ப வேண்டுமென்று கேட்கின்ற நிலைமையிலே இருக்கிறோம்.

தமிழகத்தில் ஒரு காலத்திலே எந்த அளவுக்கு நல்ல துறைமுகங்கள் இருந்தன என்பதையும் அத்தகைய துறைமுகங்கள் வாயிலாக யவனத்திற்கும் கிரேக்கத்திற்கும் தமிழகத்தினுடைய மயில் இறகு, மிளகு போன்ற பொருள்கள், தமிழகத்தினுடைய சிறப்பான முத்துக்கள் எந்த அளவுக்கு ஏற்றுமதி ஆயின என்பதையும் நம்முடைய வரலாறுகள் விளக்கி நமக்குப் பெருமை அளித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. காவிரிப் பூம்பட்டினம் என்று இன்றையதினம் வழங்கப்படும் ஊர் பூம்புகார் என்று வழங்கிவந்தது. நான் பூம்புகார் என்று சொல்லும்போது ஒரு சிலருக்கு நான் ஏதோ “புகார்” கூறுகிறேன் என்று கூடத் தோன்றலாம். சிலப் பதிகாரத்தில் மிக மிக அழகுற விளக்கப்படுகிறது :

நீரின் வந்த நிமிர்பிரிப் புரவியும்
காலின் வந்த கருங்கறி மூடையும்
வடமலைப் பிறந்த மணியும் பொன்னும்
குடமலைப் பிறந்த ஆரமும் அகிலும்
தென்கடல் முத்தும் குணகடல் துகிரும்
கங்கை வாரியும் காவிரிப் பயனும்
ஈழத்துணவும் காழகத் தாக்கமும் . . .

என்று சொல்லக்கூடிய இந்தத் துணைக் கண்டத்தினுடைய பொருள்கள் அத்தனையும் வந்து குவிக்கின்ற மாபெரும் துறைமுகப்பட்டினம் அது. வெளி நாடுகளிலிருந்து சிறப்பான குதிரைகள் வந்து இறங்கும் அத்தகைய பெருமை படைத்ததாகும். பூம்புகார் துறைமுகம் ஒரு காலத்தில் ஏற்றமும் பெற்றியும் பெற்று விளங்கியது. அத்தகைய துறைமுகம் இன்றையதினம் கடலால் அழிக்கப்பட்டுப் போய்விட்டாலும்கூட, இன்று நாட்டிலே முற்போக்கும் நல்ல வளமும் வேண்டும் என்று விரும்புகிற

[Sri M. Karunanithi]

[14th November 1957]

இந்த அமைச்சரவை நாகப்பட்டினத்துத் துறைமுகத்தை விருத்தி செய்வதோடுகூட, தமிழகத்தினுடைய கரையோரங்களில் உள்ள துறைமுகங்களை விருத்தி செய்வதோடுகூட, மாமல்லபுரத்தில் இருந்து, அழிந்துவிட்ட துறைமுகங்களையும் மீண்டும் புதுபிக்க முயற்சி எடுத்துக்கொள்வதோடுகூட, பூம்புகார் என்னும் பழைய துறைமுகத்தையும் மீண்டும் அங்கே தோற்றுவிக்கக்கூடிய முயற்சியையும் எடுத்துக்கொள்ளுமேயானால், இலக்கிய கால எழில்மிக்க துறைமுகம் ஒன்றையும் தமிழகத்தினுடைய வாணிபத்தை உலகெங்கும் பாப்பிய அத்தகைய துறைமுகம் ஒன்றையும் மீண்டும் நாம் தோற்றுவித்தோம் என்ற பெருமைக்கு உள்ளாவோம்.

துறைமுகங்களை இங்கு ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று கூறுகிற நேரத்தில் அமைச்சரவை வழக்கமாக திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தாருடைய கோரிக்கைக்குத் தருகிற பதிலைத் தரமுடியாது என்று கருதுகிறேன். வட நாட்டிலே இருப்பது போல் அணைக்கட்டுகள் தமிழ் நாட்டிலே வேண்டுமென்று கேட்டால், “இங்கே ஆறுகள் திடையாதே, எப்படி அணை கட்ட முடியும்?” என்று ஒரு வரியிலே கூறிவிடுவார்கள். இன்று அவர்கள் எங்கு நோக்கினாலும் விரிந்து பரந்து இருக்கிற நீலத் திரைக் கடலும் அந்த நீலத் திரைக் கடலோரங்களில் எத்தகைய துறைமுகங்களைக் கட்டலாம் என்பதற்கான கணக்கும், அவர்கள் மறைத்தாலும் மறைக்க முடியாத அளவுக்கு விரிந்து பரந்து இருக்கிறது. “ஆறு இல்லை, ஆகவே அணைக்கட்டு கட்டவில்லை” என்று கூறுகிற இந்த அமைச்சரவைக்கு—கடல் இருக்கிறது, நல்ல கரை இருக்கிறது, துறைமுகங்கள் இருந்த இடங்கள் இருக்கின்றன, நல்ல துறைமுகங்கள் அமைக்கலாமே என்ற யோசனையை நான் கூறுகிறேன்.

கனியாகுமரி மாவட்டத்தில் குளச்சல் என்னும் இடத்தில் ஒரு துறைமுகம் அமைக்கவேண்டும் என்று இங்கே யோசனை கூறப்பட்டது. கனியாகுமரி மாவட்டம் தமிழகத்தோடு சேர்ந்திருக்கிறது என்று பெருமையோடு கூறிக்கொள்ளும் அதே நேரத்தில் அந்த மாவட்டத்திலிருந்து நமக்கு ஒரு அம்மையாரும் அமைச்சராகக் கிடைத்திருக்கிறார்கள். அத்தகைய பெருமைக்குரிய மாவட்டத்தில் குளச்சல் தொகுதி அவ்வம்மையார் வெற்றிபெற்று தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இடமாகும். அந்தத் தொகுதியில் இருக்கும் குளச்சல் துறைமுகத்தை நல்ல முறையிலே ஆக்குவித்து, அந்தத் துறைமுகம் மீண்டும் தமிழகத்தினுடைய பெருமையை நிலைநாட்டும் வகையிலே அமைவதற்கு இந்த அரசு நல்ல முயற்சிகளை மேற்கொள்ளும் என்று நான் நம்புகிறேன். அந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலே மீண்டும் மீண்டும் நான் இந்த அவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அமைச்சர்களைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். தமிழகத்தினுடைய வாணிபம் ஒரு காலத்திலே ஏற்றம் பெற்று இருந்தது போலவே, பல்வேறு நாடுகளையும் தொடர்பு கிட்டியது போலவே, மீண்டும் அந்தத் தொடர்பு வர, இந்த ஒரு வகையிலாவது தமிழகம் முன்னேற, வளம் பெற, அந்தத் துறைமுகங்களை விருத்தி செய்யவேண்டும் என்ற இந்தக் கோரிக்கையை அமைச்சர் அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் கருதுகிறேன். ஏனென்றால், இது எதிர்க்கட்சியிலேயிருந்து கொண்டுவரப்பட்ட கோரிக்கை அல்ல காங்கிரஸ் வட்டாரத்திலிருந்து—அந்தப் பகுதியிலிருந்து—வந்திருக்கிற காரணத்தால் இது நிறைவேறும். ஆகவே, இந்தக் காரியத்தை விரைவில் செய்து முடிப்பார்கள் என்ற நம்பிக்கையோடு, மீண்டும் அந்தப் பூம்புகார் துறைமுகத்தைத் தோற்றுவிப்பதற்கான முயற்சியைக் கைக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

THE HON. SRI P. KAKKAN : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, . . .

SRI A. GOVINDASAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, சென்னை ராஜ்யத்திலே எத்தனை துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன என்பதையும், இவைகளில் எத்தனை சிறு துறைமுகங்கள் என்பதையும் கனம் அமைச்சர் அவர்கள் தம் உரையிலே எடுத்துக் கூறும்படியாகக் கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

14th November 1957]

THE HON. SRI P. KAKKAN : மதிப்பிற்குரிய கணம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய திரு. ராமலிங்கம் அவர்கள், இந்த மாகாணத்திலுள்ள சிறிய துறைமுகங்களையெல்லாம் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக தக்க நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்லி, கொண்டுவந்த தீர்மானத்தின் பேரிலே பல அங்கத்தினர்கள் சில நல்ல கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இந்தச் சபையில் குறிப்பாக தஞ்சை ஜில்லாவிலே இருக்கிற சிறிய துறைமுகங்களை நல்ல முறையில் அபிவிருத்தி செய்வதற்காக ஏற்பாடு செய்து வருவதை மக்களுக்குத் தெரிவிக்கும்படியாக இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்து ஒரு சந்தர்ப்பத்தை அளித்த திரு. ராமலிங்கம் அவர்களை வாயார வாழ்த்துகிறேன்.

அவர் நாகப்பட்டினம் தொகுதியைச் சேர்ந்தவர். குறிப்பாக, இப்பொழுது அரசாங்கம் அதிக அக்கறையோடு உடனடியாக செப்பனாட்டு வரும் துறைமுகங்களிலே நாகப்பட்டினமும் ஒன்று. அதற்காக அரசாங்கம் அதிக செலவு செய்திருக்கிறது என்றும் இப்பொழுது சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நமது மாகாணம் மொழிவழியாக பிரிந்து, நம்மோடு இருந்த ஆந்திரமும் மலையாளப் பகுதியும் பிரிந்து சென்ற பிற்பாடு, இப்பொழுது நமது மாகாணத்தில் இருக்கிற மைனர் போர்டுகள் 20 ஆகும். அவையாவன :

தென் ஆற்காடு—கடலூர், பரங்கிப்பேட்டை.

தஞ்சாவூர்—நாகப்பட்டினம், தோப்புத்துறை, கோடிக்கரை, அதிராமப் பட்டினம்.

ராமநாதபுரம் :—தொண்டி, பாம்பன், ராமேசுவரம், வேடலை, தனுஷ்கோடி, கீழ்க்கரை, மரையூர்.

திருநெல்வேலி—வேம்பார், வைப்பூர், தூத்துக்குடி, குலசேகரப் பட்டினம்.

கன்யாகுமாரி—குளச்சல், கோவலம், மானக்குடி.

இந்த 20 மைனர் போர்டுகள்தான் இப்பொழுது நம் மாகாணத்தில் இருக்கக்கூடியவை. அதிலே இப்பொழுது 7 துறைமுகங்களில் எந்தவிதமான வேலையும் நடைபெறவில்லை. அவையான :—

தஞ்சாவூர் ஜில்லாவில் தோப்புத்துறை, கோடிக்கரை.

ராமநாதபுரம் ஜில்லாவில் ராமேசுவரம், மரையூர்.

திருநெல்வேலி ஜில்லாவில் வேம்பார், வைப்பூர்.

கன்யாகுமாரி ஜில்லாவில் கோவலம்.

இந்த 7 சிறிய துறைமுகங்களில் வேலை நடைபெறாமல் இருக்கிறது. இதர இடங்களில் போக்குவரத்திற்கு சாதகமான முறையிலே ஓரளவு வசதிகள் இருக்கின்றன. இதையெல்லாம் பார்த்து முதல் கட்டமாக நாகப்பட்டினம் தூத்துக்குடி, கடலூர் துறைமுகங்களை உடனடியாக அபிவிருத்தி செய்து தற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. மேஜையின் மீது வைத்த அறிக்கையில் இதற்காக எவ்வளவு செலவு செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்பது பற்றி சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. கணம் கோவிந்தசுவாமி ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். அந்தமாதிரி ஒன்றுமே செய்யாமல் இருக்கவில்லை. கொஞ்சம் செய்திருக்கிறது என்பதை சொல்லிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

நான் பொதுவாக இப்பொழுது கொடுக்கிற அறிக்கையிலிருந்து இந்தத் தீர்மானத்தைக் கொண்டுவந்த கணம் ராமலிங்கம் அவர்களுக்கு நல்ல அபிப்பிராயம் கிடைக்கும் என்பதை தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். கணம் மெம்பர் பிரேரேபித்துள்ள தீர்மானம் நாகப்பட்டினம் போன்று சிறு துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்ய உடனடியாக நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, சாக்குகளை அவற்றில் இறக்கும்படி செய்வதையும், அதன் மூலம் சென்னைத் துறைமுகத்துக்கு வேலைப்பளுவை குறைக்கும்படி செய்வதையும் நோக்கமாகக் கொண்டது. சிறு துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி

[Sri P. Kakkai]

[14th November 1957]

செய்யும் அவசியத்தை அரசாங்கத்தார் ஏற்கனவே உணர்ந்து, நாகப்பட்டினம், கடலூர் ஆகிய சிறு துறைமுகங்களை அபிவிருத்தி செய்ய 2-வது திட்டத்தில் பல வேலைத் திட்டங்களைச் சேர்த்திருக்கிறது. சபையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்டுள்ள அறிக்கையை மெம்பரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வாவிருப்புகிறேன். 2-வது திட்டத்தில் இந்த இரு துறைமுகங்களிலும் மேற்கொள்ள உத்தேசிக்கப்பட்டிருக்கும் வேலை விவரமும் இதுவரை நடந்துள்ள வேலை விவரமும் அதில் தரப்பட்டிருக்கிறது. தென் ஆற்காடு, தஞ்சை, திருநெல்வேலி, ராமநாதபுரம் மாவட்டங்களுக்காக அரிசி கொண்டு வரும் கப்பல்களை கடலூர், நாகப்பட்டினம், தூத்துக்குடி துறைமுகங்களுக்கு திருப்பும்படி, இந்திய அரசாங்கத்தின் பிராந்திய உணவு டைரக்டர் கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டார். இந்தத் துறைமுகங்களில் கிடங்கு, இட வசதி முதலியன இல்லாததை யொட்டிய நடைமுறை சங்கடங்களால் அப்படி கப்பல்களைத் திருப்புவது இப்போதைக்கு சாத்தியமல்ல என்று அவர் பதில் அளித்திருக்கிறார். தவிர்க்கக்கூடிய ரயில் போக்குவரத்துக்களை தவிர்க்க அல்லது குறைக்க, சிறு துறைமுகங்களைப் பயன்படுத்துவது விஷயம் இனிமேல் கவனத்தில் இருக்கும் என்றும், உள் நாட்டு உணவுப் போக்கு வரத்தில் கடல் மார்க்கத்தைப் பயன்படுத்துவதும் என்பது கையாளப்பட்டு வந்தது என்றும், இனியும் கையாளப்பட்டு வரும் என்றும் அவர் அரசாங்கத்திற்கு உறுதி கூறினார். நாகப்பட்டினம், கடலூர், தூத்துக்குடி ஆகிய துறைமுகங்கள் பெரிய அளவு இறக்குமதி வேலைகளுக்கு தகுதி உள்ளவை ஆனதால், அந்த சிறு துறைமுகங்களுக்கு சாத்தியமான அளவு போக்குவரத்தை திருப்பும்படி இந்திய அரசாங்கத்திற்கும் எழுதப்பட்டிருக்கிறது. இப்படி திருப்புவதனால், இந்த மூன்று துறைமுகங்கள் அபிவிருத்தியடைய வழி ஏற்படுவதோடு, சென்னை துறைமுகத்தின் வேலைப் பளுவையும் குறைக்க வழி ஏற்படும் என்று வலியுறுத்தப் பட்டிருக்கிறது. இந்திய அரசாங்கத்தினிடமிருந்து பதில் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. இந்த மாநிலத்தில் சிறு துறைமுகங்கள் அபிவிருத்திக்கு உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் மூலம், இந்த துறைமுகங்களை பாரம் இறங்கும் நடவடிக்கைகளுக்கு அதிக அளவில் உபயோகிக்கும் காலம் விரைவில் வரும் என்று நம்பப்படுகிறது.

சில அங்கத்தினர்கள் அரசாங்கம் ஒன்றுமே செய்யவில்லை என்று சொன்னார்கள். அவர்களுடைய தொகுதியிலுள்ள துறைமுகத்தைப் பற்றி சொன்னார்கள். தோழர்கருணாநிதி அவர்கள் காவேரிப்பூம்பட்டினத்திலிருந்து ஒரேயடியாக குளச்சலுக்கு தாவினார்கள். (குறுக்கீடு) அதாவது எடுத்துச் சொன்னார்கள் என்று கூறினேன். அரசாங்கம் இருக்கவில்லை. குறிப்பாக இந்தச் சிறிய துறைமுகங்களை மக்களுக்கு பயன்படும்படி அபிவிருத்தி செய்வதற்கு வேண்டிய ஏற்பாடுகளைச் செய்துவருகிறோம். அதற்காக மத்திய சர்க்காரிடம் தொடர்பு வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்திய சர்க்காரின் உதவியைக்கொண்டுதான் எந்த ஏற்பாட்டையும் செய்யலாமே தவிர, நாமாகவே ஒன்றும் செய்யமுடியாது என்தை கருணாநிதி அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன். ஒரு துறைமுகத்தை அபிவிருத்திசெய்யவேண்டுமென்றால் அதற்கு எவ்வளவு பணம் செலவழியும், பாட்டாநிதி மக்கள் எவ்வளவு பேர்கள் வேண்டும், எவ்வளவு என்ஜினியர்கள் வேண்டுமென்பதையெல்லாம் நான் சொல்லாமலேயே அங்கத்தினர்களுக்கு தெரியும். காவேரிப்பூம்பட்டினம் துறைமுகம் சமுத்திரத்திற்குள் போயிருக்கிறது. அதை எங்கே இருக்கிறது என்று கண்டுபிடிக்க எவ்வளவு மக்கள் பணம் விரயமாகும், அதற்கு எவ்வளவு பிரயத்தனப்படுவேண்டும் அது எவ்வளவு கஷ்டம் என்பதை யோசித்துப் பார்க்கவேண்டும். நம் கைவசம் இப்பொழுது 20 சிறு துறைமுகங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி கடல் ஓரத்தில் இருக்கக்கூடிய துறைமுகங்களை சீர்திருத்தம் செய்து, வேண்டிய அபிவிருத்திகளை செய்து மக்களுக்கு பயன்படும்படி செய்யவேண்டுமென்பதை யோசித்துக்கொண்டிருக்கிறோம். முதல் கட்டமாக கடலூர், நாகப்பட்டினம், தூத்துக்குடி ஆகிய துறைமுகங்கள் அபிவிருத்திக்கு எடுக்கப்படும். கனம் ராமச்சந்திரன் அவர்கள் சேதுசமுத்திர அணைக்கும் தூத்துக்குடி துறைமுக அபிவிருத்திக்கும் என்ன சம்பந்தம் என்று கேட்டார்கள். அதையெல்லாம் பரிசீலனை செய்துபார்த்துத்தான் இதற்கு வேண்டிய

14th November 1957]

[Sri P. Kakkam]

ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. 20 அடி உள்ள துறைமுகமாக தூத்துக்குடியை அபிவிருத்தி செய்வது சேதுசமுத்திர அணைத்திட்டத்தோடு இணைக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதையும் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்துவருகிறது என்பதையும் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். மதிப்பிற்குரிய வேதரத்தனம் பிள்ளை அவர்கள் தோப்புத்துறையில் அபிவிருத்தி வேலை நடக்காமல் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். அங்கத்தினர்கள் கூறிய சிறந்த யோசனைகளையெல்லாம் அரசாங்கம் பரிசீலனை செய்து, அது நடைமுறையில் பயன்படக்கூடியதாக இருந்தால், அவைகளெல்லாம் கவனிக்கப்படும் என்று சொல்லிக்கொண்டு, கனம் ராமலிங்கம் அவர்கள் தன்னுடைய தீர்மானத்தை வற்புறுத்தாமல், வாபஸ் வாங்கிக்கொள்ளும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

SRI N. S. RAMALINGAM : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நான் இப்பொழுது எழுந்திருப்பது இந்த விவாதத்திற்கு பதில் சொல்லுவதற்காக அல்ல. ஏனென்றால், எல்லோரும் இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். ஆகையினால் பதில் சொல்லவேண்டிய விஷயம் ஒன்றுமில்லை. அங்கத்தினர்கள் இந்தத் தீர்மானத்திற்கு கொடுத்த ஆதரவுக்கு வந்தனம் தெரிவிப்பதற்காகத்தான் நான் இப்பொழுது நிற்கிறேன். இப்பொழுது இந்தச் சபையிலே கட்சி பேதமில்லாமல் எல்லோரும் சிறிய துறைமுகங்களின் அபிவிருத்தி பற்றி என்ன நினைக்கிறார்கள் என்ற விஷயம் அரசாங்கத்திற்கு நன்றாகத் தெரிந்துவிட்டது. அதன்பேரில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்வதற்காக மந்திரி அவர்களும் உறுதி கொடுத்திருக்கிறார்கள். ஹாஜா ஷெரீப் அவர்கள் ஒரு கமிட்டி நியமிக்கப்படுவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொண்டதையும் கவனிப்பதாக உறுதி கூறியிருக்கிறார்கள். என்னுடைய தீர்மானத்தின் நோக்கம் நாகப்பண்ணத்தில் ஆயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலையில்லாமல் திண்டாடுகிறார்கள், அவர்களுக்கு பிழைப்பதற்கு வழி செய்து கொடுக்கவேண்டும், எழை விவசாயிகளுக்கு உரம் முதலிய சாமான்கள் குறைந்த விலைக்கு கிடைக்க வழி செய்யவேண்டுமென்பதை அரசாங்கத்தின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவரவேண்டுமென்பதுதான். அமைச்சர் அவர்கள் இதை அறிந்து கொண்டு வேண்டிய நடவடிக்கை எடுப்பதாக உறுதி கூறியிருப்பதால் என்னுடைய தீர்மானத்தை நான் வற்புறுத்த விரும்பவில்லை. அதற்கு இந்த சபை அனுமதி கொடுக்குமாறு கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : I think the House has no objection to permit the hon. Member Sri Ramalingam to withdraw the Resolution.

The Resolution was, by leave, withdrawn.

(2) REMOVAL OF STATUES OF FOREIGNERS.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நான் என்னுடைய தீர்மானத்தைப் பிரேரிக்கிறேன். பொது இடங்களில் உள்ள அன்னியர்களுடைய சிலைகளை அகற்றவேண்டும் என்பதாக இச்சட்டசபை இந்தத் தீர்மானத்தை நிறைவேற்றி அரசாங்கத்திற்குச் சிபார்சு செய்யவேண்டும்.

SRI N. K. PALANISAMI : I second the motion, Sir.

DEPUTY SPEAKER : Motion moved—

“ This House recommends to the Government that statues of Foreigners that have been erected in public places be removed and kept in the museum.”

The motion is before the House for discussion.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, நாம் சுதந்திரம் அடைந்து பத்து ஆண்டுகள் கழிந்துவிட்டன. இவ்வளவு காலத்திற்குப் பிறகு கூட நம்மை அடக்கி ஆண்டு கொண்டேயிருக்கிறார்கள். அன்னியர்களுடைய சிலைகளை அகற்றாமல் அவை நம் மத்தியில்

[Sri P. S. Chinnadurai]

[14th November 1957]

பெரிய நகரங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கும்படியாக விட்டு வைத்திருப்பது மிகவும் அவமானத்திற்குரிய சின்னமாகப் பார்க்கிறோம். ஒரு காலத்தில் அவர்களைப் பெருமை படுத்துவதற்காக அன்னிய அரசாங்கத்திற்கு தூணாக இந்த நாட்டில் இருந்தவர்களாலும், அன்னிய அரசாங்கத்தாராலும் வைக்கப்பட்டிருக்கலாம். ஆனால் சுதந்திரநாட்டிலே இன்னமும் அந்தச் சிலைகளை அகற்றாமல் வைத்திருப்பது எல்லோருக்குமே அவமானமாகும். அவற்றை ஒரு பெருமை தரும் சின்னமாக வைத்திருக்க முடியாது. ஆகவே அந்தச் சிலைகளை அகற்றவேண்டும் என்பதாக என்னுடைய தீர்மானம் வந்திருக்கிறது. ஆட்சியாளர் கட்சியைச் சேர்ந்தவர்கள் அரசியல்ரீதியாக மாத்திரம் இந்தத் தீர்மானத்தைப் பார்ப்பார்களேயானால் இதை ஒத்துக்கொள்வார்கள். ஆனால் கட்சி ரீதியில் சிந்திப்பார்களேயானால் நிச்சயம் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டார்கள். கட்சியில் சிந்திக்கக்கூடிய பிரச்சனையா இது, தேசிய கௌரவம் என்ற முறையில் அரசியல் ரீதியாக கவனிக்கப்படவேண்டிய பிரச்சனையா இது என்று பார்த்தால் அன்னியர் சிலைகளை அகற்றுவதற்கு ஆட்சேபினை இருக்க நியாயமான காரணங்கள் இருக்க முடியாது. முன்பு ஒரு தடவை சர்க்கார் கட்சித் தலைவர் இந்தச் சபையில் பேசும்போது “அன்னியர் சிலைகளை அகற்றுவதே இந்தச் சர்க்காரின் நோக்கமும் கூட. அதைச் செய்தோம்” என்று சொன்னார்கள். ஆனால் நாம் என்ன காண்கிறோம். வாரங்கள், மாதங்கள், வருஷங்கள் என்று ஆகிவிட்டன. ஆயினும் சிலைகளை அகற்ற நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை. சுதந்திர நூற்றாண்டுவிழாக்காலத்திலாவது அது செய்யப்படும் என எண்ணினார்கள். அதிலும் இல்லை. ஆகவே அதைக்கண்டு உண்மையிலேயே வெட்கப்படுகின்ற தேசபக்தர்கள் அந்தச் சிலைகளை அகற்றப்போனார்கள். முடிவு, சிறைச்சாலை. நிதி அமைச்சர் பேசும்போது யாரும் சட்டத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்றார். சட்ட ரீதியாக ஒரு காரியத்தைச் செய்ய சர்க்கார் தவறிவிட்டதன் காரணமாக இன்றைக்கு தேசபக்தர்களே சட்டத்தைக் கையில் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நிலைமையும், அதன் காரணமாகச் சிறைச்சாலைக்குப் போகவேண்டிய நிலைமையும் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அவர்களுக்குத் தண்டனை அளிப்பது சலபம். ஆனால் அவ்வாறு செய்வது முறையானதானதான் என்பதை யோசிக்கவேண்டும். தேசபக்தியைச் சோதிப்பது ஆகாத என்பதைச் சிந்திக்கவேண்டும். ஆகவேதான் இந்தத் தீர்மானம் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிறது. இதை அரசாங்கத்தார் ஏற்றுக்கொள்வது என்று முடிவு செய்தால் கண்மமாக இருக்குமென்று சொல்ல விரும்புகிறேன். அன்னிய சிலைகளை அகற்றவேண்டியதன் அவசியத்தைக் குறித்து அதிகமாக தேசபக்தர்கள் நாம்மீய் இந்தச் சபையில் பேசவேண்டிய அவசியம் இருக்காது என்று நம்புகிறேன். ஆகவே இந்தத் தீர்மானத்தை ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமென்ற கோரிக்கையோடு என்வார்த்தையை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI N. K. PALANISAMI : கனம் உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, திரு. சின்னதுரை அவர்கள்கொண்டு வந்திருக்கக்கூடிய தீர்மானத்தை ஆதரிக்கின்றேன். நமது மக்கள் எப்போதும் ஜனநாயகப் பண்பாடு உடையவர்கள். என்றைக்குமே ஏகாதிபத்தியத்தை எதிர்த்துப் போராடி வந்திருக்கிறார்கள். நம்நாட்டுத் தலைவர்களின் மூலமாகத்தான் இன்றைக்கு உலகினில் ஏகாதிபத்தியவெறி தலைகாட்ட முடியாமல் அமைதி நிலை நாட்ட முயற்சி செய்யப்படுகிறது. இப்பேர்ப்பட்டவர்களுடைய ஜனநாயகப் பண்பாட்டுக்கு, சுதந்திர எழுச்சிக்கு விரோதமாகப் பல காரியங்களைச் செய்திருக்கும்படியான அன்னியர்களுடைய சிலைகளைத்தான் நாம் இன்னமும் நம் நாட்டில் வைத்துக்கொண்டிருக்கிறோம். லாலஜிபிராய், குமரன் போன்றவர்களும் இன்னும் அநேகம் பேர்களும் அன்னிய ஏகாதிபத்திய வெறியர்களால் சுட்டுக்கொல்லப்பட்டிருக்கிறார்கள். அப்படிச் சுட்டுக் கொன்றவர்களுடைய சிலைகளை நாம் இன்னமும் அகற்றாமல் வைத்திருப்பது அவமானத்தின் சின்னமாகக் காட்டு அளித்துக்கொண்டிருக்கிறது. அச்சிலைகள் எல்லாம் அகற்றப்படவேண்டும் என்பதாக மக்களுடைய சுதந்திர உணர்ச்சி பெருகுகிறது. 1936-ம் ஆண்டிலே நீலன் சிலையை அப்புறப்படுத்திய பொது மக்கள் எவ்வளவு மகிழ்ச்சி அடைந்தார்கள் என்பதிலிருந்து அது தெரியும். அந்தமாதிரியாக இதர சிலைகளையும் அகற்றவேண்டும் என்பதற்காகப் போராட்டங்கள் நடக்கின்றன. நம்முடைய ராஜ்யத்தில் மட்டும்

14th November 1957]

[Sri N. K. Palanisami]

இஸ்லை. மேற்கு வங்கம், மத்திய பிரதேசம் எல்லா இடங்களில் நடக்கிறது. செயற்கைச் சந்திரன் பறக்கவிட்டுக்கொண்டிருக்கும்போது பட்டம் பறக்க விடக்கூட சக்தி இல்லாத நிலையில் நம்மை வைத்தவர்களுக்கு நாம் இன்றும் கௌரவம் அளிக்கவேண்டும் என்று நினைபதே மிக அவமானம். இப்போதுதான் அந்தச் சிலைகளுக்கு நாம் மாலை போட்டு அலங்கரிக்கிறோம். போன வருஷம் ராஜாஜி ஹாலில் இருக்கும்படியான அன்னியர் பங்களுக்கு பெயின்ட் அடிக்க வேண்டிக்கார மாது ஒருவளை அழைத்துவந்து இரண்டாயிரம் செலவு செய்திருக்கிறோம் என்றால் இதை விட வெட்கப்படுவோடியது ஒன்றும் இல்லை. இது இன்னமும் நம் முடைய அடிமை உணர்ச்சியின் சின்னமாகத்தான் விளங்கி வருகிறது. ஆகவே உடனடியாக எல்லா அன்னியர்களுடைய சிலைகளையும் அகற்ற வேண்டுமென்பதாகக் கேட்டுக்கொண்டு இந்தத் தீர்மானத்தை ஆதரிக்கிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்தத் தீர்மானம் அன்னியர்களின் சிலைகளையெல்லாம் அகற்ற வேண்டுமென்பது. அவைகளைக் கொண்டு போய் ம்யூசியத்தில் வைக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். அன்னியர்களின் சிலைகளை அகற்றுவதில் நம் சர்க்கார் கவனக்குறையாய் இருந்ததில்லை என்பதற்கு நல்ல சிலையை எடுத்ததே அதற்கு ஒரு உதாரணமாகும். அதில் எஞ்சியுள்ள சிலைகள், நம் மக்களுக்கு தீங்கு செய்தவர்களின் சிலைகள் ஒன்றிரண்டு இருக்குமேயானால் அவைகளையும் அகற்ற வேண்டும் என்பதில் கருத்து வேற்றுமை கிடையாது. ஆனால் மொத்தமாக எல்லா அன்னியர்களுடைய சிலைகளையும் அகற்ற வேண்டும் என்று நாம் பேசுவோமேயானால், நாடு விரிந்து மக்களின் நோக்கம் பெறிதாக எல்லா மக்களும் ஒன்றாக வாழ வேண்டும் என்ற உலக தத்துவத்தை நாம் மேல் நாடுகளுக்கு நம் பஞ்ச சிலக் கொள்கையை போன்றவைகளை பேசிக் கொண்டிருக்கும்போது நாம் பரந்த நோக்கம் கொள்ளவேண்டியவர்களாய் இருக்கிறோம் என்பதை நான் இந்த சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். ஏனெனில் உலகம் போற்றும் உத்தமர் காந்தியின் சிலைகள் மேல் நாடுகளில் ஏற்கனவே தோன்றியிருக்கலாம், அல்லது தோன்றக் கூடும். அப்படி இருக்கையில் நாம் இந்தமாதிரி மீண்டுமாவத்தோடு இருந்தால், அந்தச் சிலைகளுக்கும் அங்கு ஆபத்து ஏற்படும் என்பதில் என்ன ஆட்சேபம் இருக்கிறது. இங்கு பார்த்தால், சுபாஷ் போல் ரோட்டில் பழைய கல்லாருக்கு முன்னால் டாக்டர் முல்லின் சிலையிருக்கிறது. பின். ரிப்பன் சிலையிருக்கிறது. மாக்ஸ்மூல்வர் போன்றவர்களின் சிலைகள் இருக்கின்றன. அன்னியர்களாயிருந்தாலும், உலகம் போற்றும் உத்தமர்களாய் இருந்தால், நல்லவர்களாக இருந்தால், இந்த நாட்டில் உள்ள மக்களுக்கு சேவை செய்து அவர்களது சேவையின் காரணமாக சிலைகள் அமைக்கப் பட்டிருந்தால், அன்னியர்கள் என்ற காரணத்திற்காக வேண்டி அவைகளை, அச்சிலைகள் அகற்ற வேண்டுமென்று கருத்து நம்மிடம் இருக்கக் கூடாது, என்று இச்சந்தர்ப்பத்தில் நான் சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன். அதோடு மாதிரமல்ல. நமக்கு சுதந்திரம் வந்த ஆர்வத்தில் நாம் எல்லோரும் நன்றாக வாழவேண்டுமென்ற எண்ணத்தில் வாழ்கின்றோம். என் குடும்பம் வாழ வேண்டும், என் ஜில்லா வாழ வேண்டும், என்னுடைய தமிழ் நாடு வாழ வேண்டும் என்ற எண்ணம் உதிப்பது வாண் தவமே. ஆனால், அதற்காக மிகக் குறுகிய மனப்பான்மையோடு இந்த நிலைக்குப்போக வேண்டிய அவசியமில்லை. ஆகவே, இதையெல்லாம் கவனித்து சர்க்கார் நடவடிக்கைகள் எடுப்பார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான ஆட்சேபமும் கிடையாது. இதற்கென்று ஒரு தனி மசோதாக்கொண்டு வந்து ஒரேயடியாக எல்லா அன்னியர்களுடைய சிலைகளையும் அகற்ற வேண்டும் என்ற கொள்கையை இந்த சட்டசபையில் புகுத்தாமல் இருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, கடைசியாக பேசிய கனம் அங்கத்தினர் அவர்கள் மிகச் சிறந்த கருத்துகளை வெளியிட்டதற்காக நான் அவர்களை பாராட்டுகிறேன். இந்தத் திருத்தம் பொதுவாக, “ஸ்டாச்சூஸ் ஆப் பாரினர்ஸ்” அதாவது அன்னியர்களுடைய

[Sri M. Bhaktavatsalam]

[14th November 1957]

உருவச் சிலைகளை அகற்ற வேண்டும் என்ற கருத்து இதில் அடங்கியிருக்கிறது. தேசியத்திற்கு விரோதமாயிருந்தவர்கள், அதை அடக்கப் பார்த்தவர்கள், இப்போதும் ஒரு வித அறுவருப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியவர்கள், அம்மாதிரிப்பட்டவர்களின் சிலைகளை அகற்ற வேண்டுமென்று சொல்வது எல்லோரும் ஏற்றுக்கொள்ளக் கூடியதே. அதை, பரிபூரண அதிகாரம் வருவதற்கு முன்பே காங்கிரஸ் கட்சி 1937-39-ல் நடைபெற்ற காங்கிரஸ் மந்திரிசபை நீலன் சிலையை அகற்றியிருக்கிறது. சமீபத்தில் வெவ்விவ்விடப் பிரபுவின் சிலை மவுண்ட்ரோட்டிலிருந்து அகற்றப்பட்டதும் அங்கத்தினர்களுக்குத் தெரியும். ஆகவே, இது பற்றி அரசாங்கம் தீவிரமாக கவனம் செலுத்திக் கொண்டு வருகிறது என்பதை எல்லோரும் உணர்வார்கள். ஆனால், எல்லா அன்னியர்களுடைய சிலைகளையும் அகற்ற வேண்டுமென்று சொல்வது ஒப்புக் கொள்ளக் கூடிய கருத்தல்ல. அது நல்ல கருத்தல்ல. பாக்டர் அனீஸ் பெண்டிஷன் சிலையும் இருக்கிறது. கோடாரன் என்ற ஒரு பெரிய ஹைகோர்ட் நீதிபதியிருந்தார். அவரது சிலையும் இருக்கிறது. இந்திய சமுதாய முன்னேற்றத்தில் அக்கரை கொண்டு பாடு பட்டவர். ஆகவே, அந்தக் காலத்தில் அவருக்கு ஒரு ஸ்டாச்சூ வைக்கப்பட்டது. இனி யாராவது அக்கரை எடுத்துக்கொண்டு டாலஸ்டயின் ஸ்டாச்சூ வேண்டுமானாலும் வைக்கலாம். இதற்கெல்லாம் அட்சேபிப்பதை ஒப்புக்கொள்ள முடியாது. இச்சிலைகளை அகற்ற சர்க்கார் நடவடிக்கை எடுக்காததால் யாராவது பாலாத்தாரமாக இச்செயலில் இரங்குவது சரியல்ல. இந்தத் தீர்மானத்தை அரசாங்கம் ஏற்றுக் கொள்ள முடியாது. ஆனால் அரசாங்கம், எந்தெந்த உருவச் சின்னங்களை அகற்ற வேண்டுமோ அதில் கவனம் செலுத்தி அதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று எடுத்துக் கூறி இந்தத் தீர்மானத்தை எதிர்க்கிறேன்.

SRI P. S. CHINNADURAI : மதிப்பிற்குரிய உதவி சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த விவாதத்தில் கலந்து கொண்ட ஆளும்கட்சியைச் சார்ந்த அங்கத்தினர் அவர்களும், கனம் அமைச்சர் அவர்களும் அன்னியர்கள் சிலை என்று இருப்பதால் அது எல்லோருக்கும் பொருந்தும், அன்னியர்களின் சிலைகள் என்று எல்லோரையும் குறிப்பதினால் யாருடைய சிலையாய் இருந்தபோதிலும் அவற்றை அகற்றி விட வேண்டுமென்று கூறுவது சரியல்ல. கொடுமை செய்தவர்களின் சிலைகளை நாம் ஏற்கனவே அகற்றி விட்டோம் என்று கூறினார்கள். இந்தத் திருத்தம் கொண்டு வந்ததின் நோக்கம், நம் நாட்டை ஆண்டு வந்த அன்னியர்களின் சிலைகள் இங்கு இருக்கக் கூடாது என்பதுதான். இன்னும், இங்கு இவ்வளவு, விக்டோரியா ராணி, ஐந்தாம் ஜார்ஜ் சக்கரவர்த்தி இவர்களின் சிலைகள் இருக்கின்றன. இம்மாதிரி சிலைகள் பொதுயிடங்களில் வைக்கக்கூடாது. அவைகளை அங்கிருந்து அகற்றி விட்டு, ஒரு காலத்தில் இவர்கள் இந்தியாவை ஆண்டு கொண்டிருந்தார்கள், பின் இந்தியா சுதந்திரம் அடைந்ததற்குப் பின் சுதந்திர இந்திய சர்க்கார் அவைகள் இருக்க வேண்டிய இடமான பொருள் காட்சிசாலையில் வைத்தார்கள் என்பதற்காகத்தான் அவைகளை மீட்டியதில் கொண்டு வைக்க வேண்டுமென்று என்று என் திருத்தத்தில் குறிப்பிட்டிருக்கிறேன். வில்லிங்க்டன் சிலையை அப்புறப்படுத்தி விட்டோம், பின் இருக்கிற சிலைகள் இருக்கட்டும் என்று அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள்.

THE HON. SRI M. BHAKTAVATSALAM : அப்படி நான் சொல்ல வேயில்லை. இந்தத் தீர்மானத்தில் “ஸ்டாச்சூஸ் ஆப் பாரிசோன்ஸ்” என்று தான் இருக்கிறது.

SRI P. S. CHINNADURAI : அமைச்சர் அவர்கள் சரியான ஒரு திருத்தத்தை கொடுத்திருந்தால் ஒருக்கால் அதை ஏற்றுக் கொள்ள நான் முன் வந்திருக்கக் கூடும். ஆனால் அப்படி ஒரு திருத்தம் கொண்டு வருவதற்கு பதிலாக அதைப் பற்றி விமர்சனம் செய்து விட்டு அத்துடன் நிறுத்திக் கொண்டு விட்டார்கள். அதற்கு வேறுவிதமான கருத்தை கொடுக்க முற்படுவது சரியாகாது. இச்சிலைகள் பற்றி, அந்த சபை அங்கத்தினர்கள் தங்கள் ஆலோசனையைச் செலுத்த வேண்டுமென்று சென்ற கூட்டத் தொடரில் சொல்லப்பட்டது, எந்தெந்த சிலைகளையெல்லாம் அகற்றலாம் என்ற விஷயத்தின் பேரில். அதற்குப் பிறகு என்ன நேர்ந்தது. ஒரு அன்னியரின் சிலையும் அகற்றப் படவில்லை. அன்னியர்களின் சிலைகள்

14th November 1957]

[Sri P. S. Chinnadurai]

என்று சொல்லும்போது, அதற்கு நான் கொடுக்க விரும்பும் அர்த்தம், இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்த ஆட்சியாளர்கள், அல்லது அவர்களின் கீழ் உள்ள அதிகாரிகளாக இருந்தவர்களின் சிலைகள் என்றுதான் பொருள் படும். தவிர, அன்னிய மேதைகளின் சிலைகளை அகற்ற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. பெஸன்ட் அம்மையாரின் சிலையை அகற்ற வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்தவர்கள், அவர்கள் யாராகிலும் சரி, இந்த நாட்டை ஆண்டு வந்தார்கள் என்ற காரணத்தால் ஆணவத்தோடு அச்சிலைகள் இருக்கிறது. அதைப் பார்க்கவே அவமானமாயிருக்கிறது. இந்தக் கருத்தை அரசியலார் ஏற்றுக்கொள்வார்கள் என்று நான் நம்புகிறேன். ஆகவே நான் எனது தீர்மானத்தை வற்புறுத்துகிறேன்.

SRI S. NAGARAJA MONIGAR : On a point of elucidation, Sir, இப்போது கூட அவர்கள், அன்னியர்கள் ஆண்டு வந்தார்கள், அவர்கள் தீமையானவர்கள், அவர்கள் தீமை படைத்தவர்கள் என்று பேசினார்கள். சுயராஜ்யத்திற்காக நாம் போராடிக்கொண்டிருக்கும்போது அதை எதிர்த்து நமக்கு அவமானம் உண்டு பண்ணும் நிலைமையை உண்டு பண்ணிய சகோதரர்கள் நம் நாட்டில் இருக்கும்போது இந்தத் தீர்மானத்திற்கு அவசியமில்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்ளுகிறேன்.

DEPUTY SPEAKER : The question is—

“ This House recommends to the Government that the statues of foreigners that have been erected in Public places be removed and kept in the Museum.”

The motion was put and lost.

DEPUTY SPEAKER : The House will now adjourn and meet again tomorrow at 9 a.m.

The House then adjourned.

VIII.—PAPERS LAID ON THE TABLE OF THE HOUSE.

82. G.O. Ms. No. 1468, Local Administration, dated 10th October 1957, ratifying the action of the Regional Inspector of Municipal Councils and Local Boards, Western Range, Coimbatore, in having fixed the programme of the dates for the conduct of elections to ward No. 3 of Tiruchirappalli Municipality instead of the Inspector of Municipal Councils and Local Boards, Madras.

83. Notification issued with G.O. Ms. No. 3049, Food and Agriculture, dated 28th September 1957 amending clause (iii) of rule 5 of the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Rules, 1957. [Laid on the Table of the House under section 23 (3) of the Madras Requisitioning and Acquisition of Immovable Property Act, 1956.]

[14th November 1957]

APPENDIX.

[Vide answer to starred question No. 162 asked by Sri V. K. Ramaswamy Mudaliar at the meeting of the Legislative Assembly held on 14th November 1957, page 239 supra.]

Work done by the Department of Statistics and the reports published by it, during the year 1956-57.

Clause (a).—The work of the Department of Statistics, Madras, relates to the collection, tabulation and interpretation of statistics on various sectors. It can be classified broadly under the following headings :—

- (i) Season and agricultural statistics.
- (ii) Prices and index numbers.
- (iii) Trade statistics.
- (iv) Statistics of wages.
- (v) Industrial statistics.
- (vi) Statistical surveys.
- (vii) Community Development statistics.
- (viii) Livestock census.
- (ix) District statistical work.

The work under the above headings is briefly described below :—

(i) *Season and agricultural statistics*—(a) *Season and rainfall*.—The progress of the season was watched and reviewed from time to time. A brief review on the progress of South-West and North-East Monsoons was published in the local dailies. Statistics of sowings and harvests of important food and non-food crops were compiled every month for watching the progress of cultivation and condition of the crops.

Rainfall statistics were compiled based on data recorded daily at 333 rain gauge stations in the State.

(b) *Agricultural statistics*.—Crop forecasts were issued in respect of 26 crops. The number of forecasts issued varied from one to five according to the nature and importance of crops. Five reports were issued on a crop like cotton, and one on crops like castor, greengram, horsegram, blackgram and chillies. In addition to these, reports giving condition, progress, etc., of the crops were issued as intermediate reports called the Intermediate condition reports.

(c) *Index numbers of agricultural production in Madras State*.—Index numbers of agricultural production were compiled covering 31 principal agricultural commodities for which estimates of production were available with a view to review trends in agricultural production.

(d) *Acreage and production of principal crops*.—Statistics of acreage and production of principal crops like, paddy, cholam, cumbu, ragi, cotton, sugarcane, groundnut, gingelly etc., were compiled for the Madras State. These statistics were compared with the acreage and production of crops over a series of years in order to study the trend. Statistics of area and production of

14th November 1957]

principal crops in other States of the Indian Union were also gathered for assessing the relative position of Madras among other States. In respect of rice and other crops of international importance, statistics of production in the various countries, were gathered for assessing the world prospects during the year.

(e) *Ad hoc estimates of area and production of certain crops not covered by crop forecast reports.*—Regular crop forecast reports were not issued in respect of certain crops. But estimates of area and production of crops like sweet potatoes, tapioca, mangoes, citrus fruits, garlic, turmeric, coconut, bananas, etc., were required by the State and Central Governments. Hence Ad hoc estimates of area and production were framed for these crops.

(f) *Special reports required by the various departments of the State and Central Government.*—Special reports on agricultural and other statistics were prepared and furnished to certain Departments of the State and also Central Government. For example, a report on the average height and weight of students in the age group 17–20 years attending colleges in Madras State was furnished to the Central Statistical Organisation, Government of India, New Delhi.

(ii) *Prices and index numbers*—(a) *Prices statistics.*—Price trends in Madras State were reviewed against the background of the world economic situation and the Indian Economic Situation, as price levels in Madras, as anywhere else, were governed by internal factors as well as external factors such as general price levels in India as a whole and more remotely the general economic situation in the world.

To meet the demand for information regarding prices of commodities which enter into the internal and external trade of the State, wholesale and retail prices of commodities commonly traded in at important centres in Madras State were collected, compiled and published.

(b) *Index numbers*—*Cost of living index numbers and rural price index numbers*—(1) *Cost of living index numbers.*—Weekly and monthly cost of living index numbers were compiled for five centres.

(2) *Rural price index numbers.*—Weekly and monthly index numbers of rural prices were compiled for 8 centres.

(3) *Index number of wholesale prices.*—Weekly index numbers of wholesale prices of foodgrains and commercial products for Madras State and monthly index numbers of wholesale prices of food and non-food articles in Madras City were compiled.

(4) *Index numbers of retail prices.*—Monthly index numbers of retail prices in Madras State were compiled.

(5) *Review of the price of certain important commodities during the year.*—Movements of prices and the factors governing them were closely watched in respect of important commodities, particularly paddy and rice, cotton, groundnut, cane jaggery, chillies, hides and skins, pepper.

[14th November 1957]

(6) *Agricultural Prices Review Committee*.—Notes for the Agricultural Prices Review Committee were prepared every week for reviewing the prices of agricultural commodities with a view to take steps if the prices fall below the critical levels or rise abnormally.

(iii) *Trade statistics*.—Statistics of movements of principal commodities by rail and sea were collected. Separate details were compiled in respect of foreign imports, foreign exports, coast-wise imports and coast-wise exports. Data regarding the value of the commodities imported or exported as the case may be were also collected.

Index numbers for import and export prices for Madras State.—Monthly index numbers of import and export prices were compiled with a view to measure changes in prices at the import and export levels.

(iv) *Statistics of wages*—(a) *Agricultural wages*.—Statistics of wages paid to agricultural and skilled labour in Madras State were collected and compiled at fortnightly intervals.

(b) *Industrial wages*.—Statistics of earnings of workers in factories, employing ten or more workers and using power as well as in factories employing twenty or more workers and not using power, were obtained for the last month of each quarter. They comprised basic wages, dearness allowance, overtime payments, other cash payments and the estimated money value of the concessions granted to workers in kind. The total number of workers employed in factories and their earnings were tabulated under major groups separately for men, women and children. The average per capita daily earnings of men, women and children were worked out and reviewed.

(v) *Industrial statistics*.—Industrial Statistics were collected under two sets of rules, namely, the Census of Manufacturing Industries Rules, 1945, and the Industrial Statistics (Labour) Rules, 1952, issued under the Industrial Statistics Act, 1942. Details are given below :—

(1) *Census of Manufacturing Industries Rules, 1945*.—Twenty-nine classified industries were covered at present by the Census. Statistics relating to capital structure, labour employed and wages paid, fuel, electricity, etc., consumed, materials consumed, products and by-products manufactured were collected from the Industries. The returns received from the occupiers of the factories were scrutinized and defects rectified. Returns found satisfactory were communicated to the Director of Industrial Statistics, Calcutta. The data given in the returns were tabulated in this Department for reviewing the progress of industries. Installed capacity of factories engaged in certain important industries like sugar, cement, chemicals, vanaspathi, etc., were also collected on a voluntary basis.

(2) *Industrial Statistics (Labour) Rules*.—Statistics in respect of attendance, wages and other earnings, hours of work and employment and unemployment were obtained in prescribed

14th November 1957]

statistical returns from certain categories of industrial establishments. The returns were obtained for each of the four quarters ending 31st March, 30th June, 30th September and 31st December. The returns were scrutinized and defects rectified. The returns found to be satisfactory were sent to the Director, Labour Bureau, Simla. The data furnished in the returns were compiled in this Department and a brief account was prepared in respect of (a) the number of workers employed and the wages paid to them, (b) the number of factories working one or more shifts and (c) the number of factories working whose normal hours of work per day were less than 8 hours and more than 8 hours.

(vi) *Statistical surveys*—(a) *Surveys conducted on a regular basis*.—For estimating the production of crops, accurate statistics of yield per acre are required. The following crop sampling surveys were therefore conducted for estimating the average yield per acre. The data collected were tabulated and analysed. The results were furnished to the Directorate of National Sample Survey, Government of India.

(1) Crop sampling surveys on paddy and millets—cholam, cumbu and ragi.

(2) Survey for the statistical assessment of additional production of rice due to the application of Grow More Food Aids.

(b) *Ad hoc surveys conducted*.—The following *ad hoc* surveys were also conducted by the Department of Statistics :—

(1) Crop cutting experiments for assessing the effect of soil conservation measures on the yield of crops.

(2) Survey to estimate the village or extra-factory consumption of cotton in Madras State.

(3) Economic survey in Neyveli Lignite Project area.

(4) Economic survey of Lower Bhavani Project area.

(5) Scheme for evolving correction factors for application to statistics of crop acreage in Madras State.

(6) Crop sampling survey on sugarcane.

(7) Survey for the estimation of number of sets of weights and measures of length and capacity in use in Madras State.

(8) Economic survey on coconut growers affected by November-December 1955 cyclone in Tanjore district.

(vii) *Community Development statistics*.—The Administrative Intelligence Unit of the Department of Statistics, attended to the compilation of statistics relating to Community Projects administration. Some of the important items of work attended to by this Unit were assessment of the achievements in the Community Development areas of the State, preparation of narrative reports giving the principal accomplishments under major heads of development like Agriculture, Irrigation, Education, etc., extent

[14th November 1957]

of increased production and employment generated in the Project areas, etc. The progress of Community Development Programme in the Madras State was compared with that of other States of the Indian Union. The Administrative Intelligence Unit finalized the Administration Report of the Rural Development Projects Department for the year 1955-56 and also the narrative account on the progress of Community Development Programme during the calendar year 1956. Charts on the progress of the Community Development Programmes in this State were drawn for display at the exhibition organized in connection with the Centenary Celebrations of the Madras University and for the perusal of the Chinese Prime Minister when he visited Madras. In connection with a scheme for the selection of the best block in the State for the award of prizes, Index numbers of achievements for certain representative items on the programme, together with an Index of Merit for 1955-56, were worked out.

(viii) *Livestock census*.—A livestock census was conducted by the Department of Statistics. The mass of statistical data collected was tabulated and a memorandum on livestock census, 1956, was prepared.

(ix) *District statistical work*.—The District Statistical Unit set up in South Arcot district as a first step towards the establishment of District Statistical staff in each district, for general improvement of statistics and for obtaining statistics not collected through existing channels, attended to the task of ensuring the accuracy and timeliness of statistics relating to agriculture, prices and wages. The recommendations of the District Statistical Officer regarding the improvement of statistics were communicated to the Collector for further action. Another Unit was set up in Tiruchirappalli district late in the financial year.

Statistics in various sectors will be required for planning and for assessing the programme in the Second Five-Year Plan. An Integrated Scheme for Development of Statistics was formulated for the collection of statistics on various items and was implemented late in the financial year 1956-57 in the districts of South Arcot and Tiruchirappalli. The preliminary data relating to planning were collected.

Clause (b).—The following reports were published by the Department of Statistics during 1956-57 :—

(a) *Periodical reports*.—(1) Crop forecast reports on 26 crops were published in the *Fort St. George Gazette*.

(2) Wholesale and retail prices of commodities commonly traded in at important centres in Madras State were published periodically. The wholesale prices were published in the *Fort St. George Gazette* every week, while retail prices were published once in a fortnight. The wholesale price data were also broadcast through All-India Radio, Madras and Tiruchirappalli, for the information of the public.

14th November 1957]

(3) The following price indices and wages statistics were published in the *Fort St. George Gazette* :—

- (i) The cost of living index numbers.
- (ii) The monthly rural price index numbers.
- (iii) The weekly index numbers of wholesale prices of foodgrains and commercial products in Madras State.
- (iv) The monthly index numbers of wholesale prices of food and non-food articles in Madras City.
- (v) The fortnightly statistics of agricultural wages and index numbers of agricultural wages.

Other reports.—(4) Season and Crop Report giving agricultural facts and figures.

(5) Quarterly Abstract of Statistics.

(6) Annual Statistical Abstract.

[The reports under items (5) and (6) were available for sale to the public at the Government Press.]

(b) *Special reports.*—(1) Report on the Cottage Industries in select firkas in Madras State.

(2) Report on the Survey of the Handloom Industries in the Madras State was finalized and is under publication.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

